

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้แบ่งขั้นตอนของการดำเนินงาน ออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินหลักสูตร

ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับขั้นตอนต่างๆ ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม 5 ประเด็น ดังนี้

1. นโยบาย ปรัชญา แนวโน้ม ทิศทางทางการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ 1. จากเอกสารวิจัยทัศนและ แนวทางการบริหารราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2548 -2551 และ 2. ผลการ สัมภาษณ์ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย

2. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาจาก โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งวิเคราะห์ด้วยวิธีการนำข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็น ของผู้สอน 5 คน ศิษย์เก่า 106 คน มาหาค่าของคำตอบรวมกับผลการวิจัยของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต

3. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ ทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ซึ่งวิเคราะห์ด้วยวิธีการนำข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้สอน 5 คน สถานประกอบการ 46 คน ศิษย์เก่า 106 คน มาแจกแจงความถี่ กำหนดน้ำหนัก และหาค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อมาเรียงลำดับความสำคัญตามกลุ่ม

4. แนวโน้มทิศทางของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ซึ่งวิเคราะห์ด้วยวิธีการนำข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้สอน 5 คน ศิษย์เก่า 106 คน มาหาค่าความถี่ของคำตอบ และผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

5. แนวโน้มเนื้อหาสาระเพิ่มเติมใน สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ซึ่งวิเคราะห์ด้วยวิธีการนำข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้สอน 5 คน สถานประกอบการ 46 คน ศิษย์เก่า 106 คน มาหาค่าความถี่ของคำตอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้ง 5 ด้านข้างต้น ทำให้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์นโยบาย, ปรัชญา, แนวโน้ม, ทิศทางการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ผลการวิจัยด้านนี้ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน คือ 1. จากเอกสารวิจัยทัศน์และแนวทางการบริหารราชการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2548 – 2551 และ 2. ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ซึ่งแยกได้ดังนี้คือ

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร

ปรัชญา

“เป็นมหาวิทยาลัยที่ตระหนักถึงความอยู่รอดขององค์กร (Survival)”

วิสัยทัศน์

- 1) เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่เน้นในรายวิชาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศ สามารถสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 2) เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียน การสอนและบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
- 3) เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งพัฒนาและสร้างสรรค์บุคลากรให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ (Knowledge Workers) เพื่อเป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ในการสร้างความมั่งคั่งทางปัญญา (Intellectual Wealth) ขององค์กร

พันธกิจ

จะเน้นอะไร	—————>	เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง
จะทำอะไร	—————>	ทำในสิ่งที่เราเก่ง
ทำได้อย่างไร	—————>	ใช้ ICT สนับสนุน
เพื่ออะไร	—————>	ความมั่งคั่งทางปัญญาขององค์กร

1) การเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศการเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางมีรากฐานความคิดที่ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จะต้องแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นด้วยการนำความเชี่ยวชาญที่สั่งสมมาจากอดีตและเป็นจุดเด่นในปัจจุบันมาพัฒนาเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้มากยิ่งขึ้นในอนาคต

โดยวิสัยทัศน์ข้อนี้นี้มหาวิทยาลัยจะมุ่งเน้นในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากฐานทางวิชาการที่ตีความถนัดและเชี่ยวชาญ หรือเป็น “ความเก่ง” ของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ และมุ่งมั่นในการนำนวัตกรรมไปปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน การฝึกอบรม การวิจัย การพัฒนาชุมชนหรือการดำเนินงานธุรกิจอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งผ่านองค์ความรู้ในลักษณะที่แท้จริง ได้เห็นของจริงจนเกิด “ความรู้จริง” ที่ผู้สำเร็จการศึกษานำไปประกอบวิชาชีพได้ มหาวิทยาลัยมีต้นทุนเดิมจากการพอกพูนประสบการณ์จนได้รับการยอมรับในด้าน

การอาหาร เนื่องจากมีรากฐานมาจากการเป็นโรงเรียนการเรือนมาก่อน มีความเชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมบริการในสาขาท่องเที่ยวการโรงแรม มีความถนัดด้านการศึกษาปฐมวัย อันเกิดจากการเป็นต้นแบบโรงเรียนสาธิตอนุบาลของรัฐแห่งแรกในประเทศไทย

2) มหาวิทยาลัยจะดำเนินการส่งเสริม พัฒนาสาขาวิชาที่มีความแข็งแกร่งดั้งเดิม ในขณะเดียวกัน จะดำเนินการพัฒนาบางสาขาวิชาที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ดังนี้

2.1) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะเน้นพัฒนาความแข็งแกร่งของ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

2.2) คณะวิทยาการจัดการ จะเน้นสาขาวิชาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ มหาวิทยาลัยมีศักยภาพพร้อม ได้แก่ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน

2.3) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะเน้นการพัฒนาสาขาวิชาอุตสาหกรรม อาหารและบริการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

2.4) คณะครุศาสตร์ เน้นการพัฒนาสาขาวิชาที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น ได้แก่ การศึกษาปฐมวัย และการศึกษาพิเศษ และภารกิจในการพัฒนาครู

มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ได้แก่ เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุข มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและการพัฒนา สังคม มีทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจะเน้นคุณค่าเพิ่มในคุณลักษณะ บัณฑิต 3 ด้าน คือ

- (1) ด้านความสามารถทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (2) ด้านภาษาต่างประเทศ
- (3) ด้านความเป็นมืออาชีพ

3) การเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยได้จัดวางระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่อำนวยความสะดวกในการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายสารสนเทศ เช่น ห้องสมุดเสมือน สำหรับจัดเก็บฐานข้อมูลความรู้ และเป็นแหล่งบริการองค์ความรู้ ห้องเรียนและห้องประชุมทางไกลที่สอนที่เดียว แต่เรียนรู้ได้จากหลายที่ด้วย การเชื่อมโยงแบบ 2 ทาง ที่นักศึกษาและอาจารย์สามารถอภิปรายซักถาม ได้ตอบกันได้

4) การพัฒนาและสร้างสรรคบุคคลากรให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ ซึ่งประกอบด้วย

4.1) รู้ เข้าใจ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในระดับที่แสวงหาความรู้ได้

4.2) เป็นผู้ใฝ่รู้ ปรับตนได้ ในสังคมแห่งการเรียนรู้

4.3) สามารถจัดการความรู้ของตนเองได้ คือ หาเป็น แบ่งปัน วิเคราะห์ ประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และพัฒนาต่อยอดความรู้ได้

4.4) มีบุคลิกภาพดี ประสานสัมพันธ์ที่ดีกับผู้รับบริการ

ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

นอกจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร วิสัยทัศน์และแนวทางการบริหารราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2548 – 2551 แล้วผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารของทางมหาวิทยาลัย 5 ท่าน ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อมองเห็นภาพรวมในอนาคตของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของทางมหาวิทยาลัยซึ่งได้ข้อสรุปดังนี้คือ

สำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พยายามเลือกจัดในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานและสวนดุสิตมีความพร้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจะต้องแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาศึกษาอื่น ด้วยการนำ ความเชี่ยวชาญที่สั่งสมมาจากอดีตและเป็นจุดเด่นในปัจจุบันมาพัฒนาเพื่อสร้างความแข็งแกร่ง ให้มากยิ่งขึ้นในอนาคต ถ้าพูดถึงการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอย่างเดียวนั้นแล้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พยายามเลือกจัดในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นส่วนที่เรามีความพร้อมมากที่สุด ต้องเตรียมความพร้อมก่อนแล้วคิดว่าตลาดแรงงาน ต้องการอะไร ทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับตรงนั้น เป็นหลักสูตรใหม่ๆ ขึ้นมา ให้แตกต่างไปจาก หลักสูตรเดิม ๆ เพราะฉะนั้นโครงสร้างของบัณฑิตวิทยาลัยจะเป็นโครงสร้างการพัฒนาหลักสูตร ที่เราเก่งตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (สัมภาษณ์อธิการบดี, 10 ต.ค. 48) อย่างเช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรมของสวนดุสิตมีชื่อเสียง ภาษาอังกฤษของคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์นั้นมีชื่อเสียงสามารถที่จะเปิดได้ ซึ่งตามแผนการพัฒนาหลักสูตรนั้น ทั้ง 2 สาขานี้ก็อยู่ในแผนการพัฒนาของสวนดุสิตอยู่แล้ว (สัมภาษณ์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์, 21 กันยายน 48)

สรุปผลจากงานเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ร่วมกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สามารถสรุปเป็นผลการวิจัยด้านนโยบาย ปรัชญา แนวโน้ม ทิศทางการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ดังนี้คือ

1. เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นในรายวิชาที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเลิศ สามารถสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับได้ทั้งในและต่างประเทศ
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียน การสอนและการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
3. มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีบุคลิกภาพตรงตามสาขาวิชา มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ
4. เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งพัฒนาและสร้างสรรค์บุคลากรให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ เพื่อเป็นทุนมนุษย์ในการสร้างความมั่งคั่งทางปัญญาขององค์กร

2. ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาจากโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผลการวิจัยได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็น และรายงานการวิจัยเรื่องการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2545 – 2546 โดยวิเคราะห์ผลด้วยวิธีการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีความหมายหรือแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คล้ายคลึงกัน สัมพันธ์กัน ให้มาอยู่ในกลุ่มเดียวกันผนวกกับรายงานการวิจัย ผลที่ได้ปรากฏดังนี้ คือ

2.1 ด้านรู้ความสามารถส่วนบุคคลซึ่งแยกออกได้เป็น 2 ประเด็น คือ

2.1.1 ด้านความรู้ความสามารถทั่วไป ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ทักษะการแก้ปัญหา ในภาพรวมจัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะทางด้านคอมพิวเตอร์ เพราะผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการทำงานของตนเองได้ (จากการสำรวจความคิดเห็นหมายเลข 62, 102) ส่วนทักษะการแก้ปัญหานั้นทำได้ดีขึ้น ทำให้มีความคิดที่เป็นระบบขึ้นกว่าเดิม (จากการสำรวจความคิดเห็น หมายเลข 56, 58, 62 และ 79) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2546: บทคัดย่อ) พบว่าผู้ประกอบการ / หัวหน้างานให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทั่วไปที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัย ควรเพิ่มเติมให้มากที่สุดคือ การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร รองลงมาคือความรู้ความสามารถทางคอมพิวเตอร์และทักษะการแก้ปัญหา นอกจากนี้แล้วมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ นำความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน (2538 – 2545 : บทคัดย่อ) และพบว่าบัณฑิตปีการศึกษา 2538 – 2539, 2540 – 2541 และ 2541 - 2542 ส่วนใหญ่ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ ด้านคอมพิวเตอร์ และคาดว่าจะทวีความต้องการมากขึ้น

2.1.2 ด้านความรู้ในสาขาวิชา พบว่า ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนไปนั้นไปประกอบวิชาชีพได้จริงในการทำงาน ทางด้านการท่องเที่ยว, โรงแรม (จากการสำรวจความคิดเห็น หมายเลข 83, 102) โดยทักษะที่ใช้มากที่สุดคือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน (จากการสำรวจความคิดเห็น หมายเลข 79) เพราะตอนเรียนได้ฝึกฝนในชั้นเรียน และการออกทำทัวร์ควบคู่ไปกับการฝึกงาน (จากการสำรวจความคิดเห็น หมายเลข 62, 77

และ 86) นอกจากนั้นแล้วเมื่อมีความรู้ในภาษาอังกฤษก็จะทำให้ขยายโลกทัศน์มากขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ได้รู้ทั้งวัฒนธรรม ธรรมเนียมต่าง ๆ (จากการสำรวจความคิดเห็น หมายเลข 103)

นอกจากนี้แล้วสอดคล้องกับรายงานการวิจัยเรื่อง การติดตามผลบัณฑิต มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (2546: บทคัดย่อ) พบว่าผู้ประกอบการ / หัวหน้างานให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยควรเพิ่มเติม คือ เน้นการปฏิบัติจริงในแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้เกิดทักษะและสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับงานที่ทำ

2.2 ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น พบว่า สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ไม่มีปัญหาใด ๆ (จากการสำรวจความคิดเห็น หมายเลข 16, 62, 69, 77, 79, 83, 86 และ 103) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2546: 80) ว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีคุณลักษณะต่าง ๆ 5 อันดับแรกคือ มีความซื่อสัตย์, มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น, มีความรับผิดชอบ, มีความขยัน อดทนไม่ย่อท้อ และมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะดังกล่าวเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสำคัญในการพัฒนาบัณฑิต คือ หลักไตรสิกขา ที่ประกอบด้วย ศีล สมาธิ และปัญญา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2546: 1)

2.3 ด้านเจตคติต่อการทำงาน พบว่า บางส่วนยังขาดความมุ่งมั่นในการทำงานอย่างจริงจัง อยากเปลี่ยนงาน (จากการสำรวจความคิดเห็น หมายเลข 48) อย่างไรก็ตามในภาพรวมของผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานของตนเอง ชอบงานที่ทำ เพราะได้ใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนมา และคิดว่าจะทำงานทางด้านนี้ตลอดไป เพราะได้ใช้ภาษา และฝึกแก้ปัญหาทุก ๆ วัน ต้องกระตือรือร้นอยู่เสมอ (จากการสำรวจความคิดเห็น หมายเลข 9, 58, 65, 77, 79, 83, 86 และ 102) นอกจากนี้แล้วรายงานการวิจัย เรื่องคุณลักษณะของบัณฑิต โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ตามความต้องการของตลาดแรงงาน (2546 : 16) พบว่า บัณฑิตมีความรักและพอใจในวิชาชีพ, มีความตั้งใจจริงในการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เสียสละ อุทิศเวลา ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ และรักษามูลประโยชน์ของหน่วยงาน ซึ่งถือว่าเป็นจุดเด่นของบัณฑิตจากโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ

กล่าวสรุปได้ว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาจากโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ด้านผู้ตอบแบบสำรวจความคิดเห็นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าตนเองไม่มีปัญหาใด ๆ ในการทำงาน ทั้งด้านความรู้ความสามารถส่วนบุคคล ความรอบรู้ในสาขาวิชา การทำงานร่วมกับผู้อื่นและเจตคติต่อการทำงาน แต่ทั้งนี้งานวิจัยเรื่องการติดตามผลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏ 6 แห่ง ของสำนักงานสถาบันราชภัฏ (2544: บทคัดย่อ) พบว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏ จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, สถาบันราชภัฏยะลา, สถาบันราชภัฏธนบุรี, สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี, สถาบันราชภัฏสกลนคร ได้ประเมินคุณลักษณะของตนเองว่ามีคุณลักษณะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจทุกด้าน โดยเฉพาะความซื่อสัตย์ ความรักในเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบ ความขยันสู้งาน ยกเว้นความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ และการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร

3. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ ทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม

ผลการวิจัยได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่ม ได้แก่ ศิษย์เก่า 106 คน ผู้สอน 5 คน สถานประกอบการ 46 คน รวมทั้งสิ้น 157 คน โดยวิเคราะห์ผลด้วยการนำผลลัพธ์ ในแต่ละข้อมาแจกแจงความถี่ กำหนดน้ำหนัก และหาค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ คือ

เกณฑ์ ($\bar{X}$)	ระดับความคิดเห็น
4.00 – 5.00	มากที่สุด
3.00 – 3.99	มาก
2.00 – 2.99	ปานกลาง
1.00 – 1.99	น้อย
0.00 - 0.99	น้อยที่สุด

ตารางที่ 1 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อทักษะทางภาษา
ทั้ง 4 ทักษะ

ทักษะทางภาษา	สถานประกอบการ n =46
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
ทักษะการฟัง	4.76
ทักษะการพูด	4.82
ทักษะการอ่าน	4.28
ทักษะการเขียน	4.23

จากตารางที่ 1 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการนั้น พบว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นว่ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะข้างต้นนั้นมีความสำคัญมากถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่ทักษะการพูดนั้นมีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.82$ ส่วนทักษะที่มีความสำคัญรองลงมาได้แก่ ทักษะการฟังค่า $\bar{X} = 4.76$ ทักษะการอ่าน ค่า $\bar{X} = 4.28$ และทักษะที่มีความสำคัญน้อยที่สุดในความคิดเห็นของสถานประกอบการ ได้แก่ ทักษะการเขียน ค่า $\bar{X} = 4.23$

ตารางที่ 2 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ

ทักษะทางภาษา	ศิษย์เก่า n =106
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
ทักษะการฟัง	4.37
ทักษะการพูด	4.51
ทักษะการอ่าน	4.20
ทักษะการเขียน	3.96

จากตารางที่ 2 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อทักษะทางภาษานั้น พบว่า ศิษย์เก่ามีความคิดเห็นว่าทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะข้างต้นนั้นมีความสำคัญมาก ถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าทักษะการพูดนั้นมีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.51$ ส่วนทักษะที่มีความสำคัญรองลงมาได้แก่ ทักษะการฟัง ค่า $\bar{X} = 4.37$ ทักษะการอ่านค่า $\bar{X} = 4.20$ ส่วนทักษะที่มีความสำคัญน้อยที่สุดในความคิดเห็นของศิษย์เก่าคือ ทักษะการเขียน ค่า $\bar{X} = 3.96$

ตารางที่ 3 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ

ทักษะทางภาษา	ผู้สอน n = 5 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
ทักษะการฟัง	4.40
ทักษะการพูด	4.80
ทักษะการอ่าน	4.20
ทักษะการเขียน	3.80

จากตารางที่ 3 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนนั้น พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะข้างต้นนั้นมีความสำคัญมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าทักษะการพูดนั้นมีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.80$ ส่วนทักษะที่มีความสำคัญรองลงมาได้แก่ ทักษะการฟังค่า $\bar{X} = 4.40$ ทักษะการอ่านค่า $\bar{X} = 4.20$ และทักษะที่มีความสำคัญน้อยที่สุดในความคิดเห็นของผู้สอนได้แก่ ทักษะการเขียน ค่า $\bar{X} = 3.80$

ตารางที่ 4 แสดงผลรวมของคำตอบหรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มที่มีต่อทักษะทางภาษา

ทักษะทางภาษา	กลุ่มตัวอย่าง			ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
	สถานประกอบการ n=46	ศิษย์เก่า n=106	ผู้สอน n=5	
ทักษะการฟัง	4.76	4.37	4.40	4.51
ทักษะการพูด	4.82	4.51	4.80	4.71
ทักษะการอ่าน	4.28	4.30	4.20	4.26
ทักษะการเขียน	4.23	3.96	3.80	4.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มที่มีต่อทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยสามารถสรุปและจัดเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้คือ

1. ทักษะการพูด ค่า $\bar{X} = 4.71$
2. ทักษะการฟัง ค่า $\bar{X} = 4.51$
3. ทักษะการอ่านค่า $\bar{X} = 4.26$ และ
4. ทักษะทักษะการเขียน ค่า $\bar{X} = 4.00$

ตารางที่ 5 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)

ทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)	สถานประกอบการ n=46
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. ฟังการถามข้อมูลทางโทรศัพท์แล้วสามารถ บันทึกใจความสำคัญต่าง ๆ เช่น ลูกค้าหรือ นักท่องเที่ยวยี่อะไร ต้องการทำอะไร เป็นต้น	4.65

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)	สถานประกอบการ n=46
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
2. ฟังการร้องเรียน (Complain) จากลูกค้า หรือนักท่องเที่ยว แล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้	4.58
3. ฟังการร้องขอความช่วยเหลือจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว แล้วสามารถให้หรือให้ความช่วยเหลือตรงตาม การร้องขอได้	4.65
4. ฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้ว ตอบได้ อธิบายเล่าเรื่องราว ให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.19
5. ฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างประเทศแล้ว สามารถให้ข้อมูลกับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวได้ เช่น นักท่องเที่ยวอยากเดินทางไปท่องเที่ยวต่อที่ประเทศเวียดนามแต่ตอนนี้มีโรคใช้หวัดนกระบาดเป็นต้น	4.47

จากตารางที่ 5 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการฟัง ของสถานประกอบการนั้น พบว่า สถานประกอบการมีความคิดเห็นวาทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ) ทั้ง 5 ข้อนั้นมีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการฟังการถามข้อมูลทางโทรศัพท์แล้วสามารถบันทึกใจความสำคัญต่าง ๆ เช่น ลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว ชื่ออะไร ต้องการทำอะไร เป็นต้น (ข้อ 1) มีความสำคัญมากที่สุดเท่ากับการฟังการร้องขอความช่วยเหลือจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วสามารถให้หรือให้ความช่วยเหลือตรงตาม การร้องขอได้ (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.65$ รองลงมาได้แก่ การฟังการร้องเรียน (Complain) จากลูกค้า หรือนักท่องเที่ยวแล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.58$ การฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างประเทศแล้วสามารถให้ข้อมูลกับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว ได้ เช่น นักท่องเที่ยวอยากเดินทางไปท่องเที่ยวต่อที่ประเทศเวียดนาม แต่ตอนนี้มีโรคใช้หวัดนกระบาด เป็นต้น (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.47$ ส่วนทักษะการฟังที่สถานประกอบการมีความคิดเห็นวาทักษะน้อยที่สุดได้แก่ การฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วตอบได้ อธิบายเล่าเรื่องราว ให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.19$

ตารางที่ 6 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)

ทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)	ศิษย์เก่า n=106
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. ฟังการถามข้อมูลทางโทรศัพท์แล้วสามารถ บันทึกใจความสำคัญต่าง ๆ เช่น ลูกค้าหรือ นักท่องเที่ยวชื่ออะไร ต้องการทำอะไร เป็นต้น	4.68
2. ฟังการร้องเรียน (Complain) จากลูกค้า หรือ นักท่องเที่ยว แล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้	4.59
3. ฟังการร้องขอความช่วยเหลือจากลูกค้าหรือ นักท่องเที่ยว แล้วสามารถให้หรือให้ความ ช่วยเหลือตรงตาม การร้องขอได้	4.65
4. ฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้ว ตอบได้ อธิบายเล่าเรื่องราว ให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.55
5. ฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างประเทศแล้ว สามารถ ให้ข้อมูลกับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวได้ เช่นนักท่องเที่ยว อยากเดินทางไปที่ท่องเที่ยวต่อที่ประเทศเวียดนาม แต่ตอน นี้มีโรคไข้หวัดนกระบาด เป็นต้น	4.46

จากตารางที่ 6 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการฟังของศิษย์เก่านั้น พบว่า ศิษย์เก่ามีความคิดเห็นว่ทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ) ทั้ง 5 ข้อนั้นมีความสำคัญในระดับมาก ถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการฟังการถามข้อมูลทาง โทรศัพท์แล้วสามารถบันทึกใจความสำคัญต่าง ๆ เช่น ลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวชื่ออะไร ต้องการทำอะไร เป็นต้น (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.68$ มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การฟังการร้องขอความช่วยเหลือจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วสามารถให้หรือ ให้ความช่วยเหลือตรงตามการร้องขอได้ (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.65$

การฟังการร้องเรียน (Complain) จากลูกค้า หรือนักท่องเที่ยวแล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.59$ การฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วตอบได้อธิบายเล่าเรื่องราว ให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.55$ ส่วนทักษะการฟังที่ศิษย์เก่ามีความคิดเห็นว่ามีค่าสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างประเทศแล้ว สามารถให้ข้อมูลกับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวได้ เช่น นักท่องเที่ยวอยากเดินทางไปท่องเที่ยวต่อที่ประเทศเวียดนาม แต่ตอนนี้มีโรคใช้หวัดนกระบาด เป็นต้น (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.46$

ตารางที่ 7 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)

ทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)	ผู้สอน n= 5 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. ฟังการถามข้อมูลทางโทรศัพท์แล้วสามารถบันทึกใจความสำคัญต่าง ๆ เช่น ลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวชื่ออะไร ต้องการทำอะไร เป็นต้น	4.80
2. ฟังการร้องเรียน (Complain) จากลูกค้า หรือนักท่องเที่ยว แล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้	4.80
3. ฟังการร้องขอความช่วยเหลือจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วสามารถให้หรือให้ความช่วยเหลือตรงตาม การร้องขอได้	4.80
4. ฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วตอบได้ อธิบายเล่าเรื่องราว ให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.60
5. ฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างประเทศแล้วสามารถให้ข้อมูลกับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวได้ เช่นนักท่องเที่ยวยากเดินทางไปท่องเที่ยวต่อที่ประเทศเวียดนามแต่ตอนนี้มีโรคใช้หวัดนกระบาด เป็นต้น	4.46

จากตารางที่ 7 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการฟังของกลุ่มผู้สอนนั้น พบว่าผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการฟัง (ภาษาอังกฤษ) ทั้ง 5 ข้อนั้นมีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการฟังการถามข้อมูลทางโทรศัพท์แล้วสามารถบันทึกใจความสำคัญต่าง ๆ เช่น ลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวชื่ออะไร ต้องการทำอะไร เป็นต้น (ข้อ 1) มีความสำคัญมากที่สุด มีค่าเท่ากับการฟังการร้องเรียน (Complain) จากลูกค้า หรือนักท่องเที่ยวแล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ (ข้อ 2) มีค่าเท่ากับการฟังการร้องขอความช่วยเหลือจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว แล้วสามารถให้หรือให้ความช่วยเหลือตรงตามการร้องขอได้ (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.80$ รองลงมาได้แก่ การฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วตอบได้ อธิบายเล่าเรื่องราว ให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.60$ ส่วนทักษะการฟังที่ผู้สอนมีความคิดเห็นที่สำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างประเทศแล้วสามารถให้ข้อมูลกับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว ได้ เช่น นักท่องเที่ยวอยากเดินทางไปท่องเที่ยวต่อที่ประเทศเวียดนาม แต่ตอนนี้มีโรคใช้หวัดนกระบาด เป็นต้น (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.46$

ตารางที่ 8 แสดงผลรวมของคำตอบ หรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มที่มีต่อทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)

ทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มตัวอย่าง			
	สถานประกอบการ n=46	ศิษย์เก่า n = 106	ผู้สอน n = 5	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. ฟังการถามข้อมูลทางโทรศัพท์แล้วสามารถบันทึกใจความสำคัญต่าง ๆ เช่น ลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวชื่ออะไร ต้องการทำอะไร เป็นต้น	4.65	4.68	4.80	4.71
2. ฟังการร้องเรียน (Complain) จากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว แล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้	4.58	4.59	4.80	4.65

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทักษะการฟัง (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มตัวอย่าง			ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
	สถานประกอบการ n=46	ศิษย์เก่า n = 106	ผู้สอน n = 5	
3. ฟังการร้องขอความช่วยเหลือจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว แล้วสามารถให้หรือให้ความช่วยเหลือตรงตาม การร้องขอได้	4.65	4.65	4.80	4.70
4. ฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วตอบได้ อธิบายเล่าเรื่องราว ให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.19	4.55	4.60	4.44
5. ฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างประเทศแล้วสามารถให้ข้อมูลกับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวได้ เช่น นักท่องเที่ยวอยากเดินทางไปท่องเที่ยวต่อที่ประเทศเวียดนาม แต่ตอนนี้มีโรคใช้หวัดนกระบาด เป็นต้น	4.47	4.46	4.46	4.46

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มมีต่อทักษะการฟังทั้ง 5 ข้อ นั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยสามารถสรุปและจัดเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ

1. การฟังการถามข้อมูลทางโทรศัพท์แล้วสามารถบันทึกใจความสำคัญต่าง ๆ เช่น ลูกค้า หรือนักท่องเที่ยวชื่ออะไร ต้องการทำอะไร (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.71$

2. การฟังการร้องขอความช่วยเหลือจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วสามารถให้หรือให้ความช่วยเหลือตามการร้องขอได้ (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.70$

3. การฟังการร้องเรียน จากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้
(ข้อ 2) ค่า $\bar{X}=4.65$

4. การฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างประเทศแล้วสามารถให้ข้อมูลกับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวได้เช่น นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวต่อที่ประเทศเวียดนามแต่ตอนนี้โรคไข้หวัดนกระบาด เป็นต้น (ข้อ 5) $\bar{X}=4.46$

5. การฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วตอบได้ อธิบายเล่าเรื่องราวให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X}=4.44$

ตารางที่ 9 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อทักษะการพูด
(เรื่องทั่วไป)

ทักษะการพูด (เรื่องทั่วไป)	สถานประกอบการ n = 46
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. การทักทาย กล่าวต้อนรับลูกค้า การกล่าว คำอำลา	4.73
2. การถามตอบเกี่ยวกับระยะทางหรือเส้นทาง การเดินทาง	4.60
3. การถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเวลา	4.43
4. การถามตอบอธิบาย เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ	4.52
5. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบหรือไม่ชอบ ประทับใจหรือไม่ประทับใจ	4.23
6. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจและไม่สนใจ	4.28
7. การถามตอบสิ่งที่ต้องการ	4.47
8. กล่าวตอบอนุญาต หรือปฏิเสธคำขออนุญาต	4.41
9. กล่าวขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ	4.52
10. กล่าวขอโทษ หรือกล่าวตอบคำขอโทษ	4.63
11. พูดเพื่อเสนอให้ความช่วยเหลือ (Offering help)	4.52
12. พูดเพื่อขอร้องให้ช่วยเหลือ	4.22

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ทักษะการพูด (เรื่องต่างๆไป)	สถานประกอบการ n = 46
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
13. พูดเพื่อขออนุญาตในเรื่องต่างๆ	4.43
14. ตอบรับ/ปฏิเสธ ลูกค้า	4.50
15. พูดชักจูงหรือโน้มน้าวใจ	4.60
16. พูดเสนอความคิดเห็นว่าเห็นด้วย / ไม่เห็นด้วย	4.73
17. พูดแสดงความรู้สึกดีใจ / เสียใจ	4.47
18. พูดแสดงความรู้สึกประหลาดใจ	4.08
19. พูดแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดี	4.45
20. ตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปได้	4.08

จากตารางที่ 9 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ของกลุ่มสถานประกอบการนั้น พบว่า สถานประกอบการมีความคิดเห็นว่าการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ทั้ง 20 ข้อข้างต้น มีความสำคัญในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด คือค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการทักทาย กล่าวต้อนรับลูกค้า การกล่าวคำอำลา มีความสำคัญในระดับมากที่สุด (ข้อ 1) ซึ่งมีค่าเท่ากับการพูดเสนอความคิดเห็นว่าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย (ข้อ 16) ค่า $\bar{X} = 4.73$ รองลงมาได้แก่ การกล่าวขอโทษหรือกล่าวตอบคำขอโทษ (ข้อ 10) ค่า $\bar{X} = 4.63$ การถามตอบเกี่ยวกับระยะทางหรือเส้นทางการเดินทาง (ข้อ 2) มีค่าเท่ากับการพูดชักจูงหรือโน้มน้าวใจ (ข้อ 15) ค่า $\bar{X} = 4.60$ การถามตอบอธิบาย เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ (ข้อ 4) มีค่าเท่ากับการกล่าวขอขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ (ข้อ 9) และการพูดเพื่อเสนอให้ความช่วยเหลือ (Offering help) (ข้อ 11) ค่า $\bar{X} = 4.52$ การตอบรับ/ปฏิเสธ ลูกค้า (ข้อ 14) ค่า $\bar{X} = 4.50$ การถามตอบสิ่งที่ต้องการ (ข้อ 7) มีค่าเท่ากับการพูดแสดงความรู้สึกดีใจ / เสียใจ (ข้อ 17) ค่า $\bar{X} = 4.47$ การพูดแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดี (ข้อ 19) ค่า $\bar{X} = 4.45$ การถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเวลา (ข้อ 3) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่อขออนุญาตในเรื่องต่าง ๆ (ข้อ 13) ค่า $\bar{X} = 4.43$ การกล่าวตอบอนุญาต หรือปฏิเสธคำขออนุญาต (ข้อ 8) ค่า $\bar{X} = 4.41$ การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจและไม่สนใจ (ข้อ 6) มีค่าเท่ากับการตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปได้ (ข้อ 20) ค่า $\bar{X} = 4.28$ การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบหรือไม่ชอบ

ประทับใจหรือไม่ประทับใจ (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.23$ ส่วนทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ที่สถานประกอบการเห็นว่ามีค่าน้อยที่สุดคือ การพูดแสดงความรู้สึกประหลาดใจ (ข้อ 18) ค่า $\bar{X} = 4.08$

ตารางที่ 10 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อทักษะการพูด(เรื่องทั่วไป)

ทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป)	ศิษย์เก่า n = 106
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. การทักทาย กล่าวต้อนรับลูกค้า การกล่าว คำอำลา	4.73
2. การถามตอบเกี่ยวกับระยะทางหรือเส้นทาง การเดินทาง	4.45
3. การถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเวลา	4.38
4. การถามตอบอธิบาย เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ	4.49
5. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบหรือไม่ชอบ ประทับใจหรือไม่ประทับใจ	4.90
6. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจและไม่สนใจ	4.09
7. การถามตอบสิ่งที่ต้องการ	4.50
8. กล่าวตอบอนุญาต หรือปฏิเสธคำขออนุญาต	4.43
9. กล่าวขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ	4.50
10. กล่าวขอโทษ หรือกล่าวตอบคำขอโทษ	4.66
11. พูดเพื่อเสนอให้ความช่วยเหลือ (Offering help)	4.50
12. พูดเพื่อขอร้องให้ช่วยเหลือ	3.65
13. พูดเพื่อขออนุญาตในเรื่องต่าง ๆ	4.35
14. ตอบรับ/ปฏิเสธ ลูกค้า	4.40
15. พูดชักจูงหรือโน้มน้าวใจ	4.44
16. พูดเสนอความคิดเห็นว่าเห็นด้วย / ไม่เห็นด้วย	4.16
17. พูดแสดงความรู้สึกดีใจ / เสียใจ	4.42
18. พูดแสดงความรู้สึกประหลาดใจ	3.87
19. พูดแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดี	4.32
20. ตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปได้	4.17

จากตารางที่ 10 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ของศิษย์เก่านั้น พบว่า ศิษย์เก่ามีความคิดเห็นวาทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ทั้ง 20 ข้อ ข้างต้นมีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบหรือไม่ชอบ ประทับใจหรือไม่ประทับใจ (ข้อ 5) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.90$ รองลงมาได้แก่ การทักทาย กล่าวต้อนรับลูกค้า การกล่าวคำอำลา (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.73$ การกล่าวขอโทษ หรือกล่าวตอบคำขอโทษ (ข้อ 10) ค่า $\bar{X} = 4.66$ การถามตอบสิ่งที่ต้องการ (ข้อ 7) มีค่าเท่ากับการกล่าวขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ (ข้อ 9) และการพูดเพื่อเสนอให้ความช่วยเหลือ (Offering help) (ข้อ 11) ค่า $\bar{X} = 4.50$ การถามตอบอธิบาย เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.49$ การถามตอบเกี่ยวกับระยะทางหรือเส้นทางการเดินทาง (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.45$ การพูดชักจูงหรือโน้มน้าวใจ (ข้อ 15) ค่า $\bar{X} = 4.44$ การกล่าวตอบอนุญาต หรือปฏิเสธคำขออนุญาต (ข้อ 8) ค่า $\bar{X} = 4.43$ การพูดแสดงความรู้สึกดีใจ / เสียใจ (ข้อ 17) ค่า $\bar{X} = 4.42$ การตอบรับ/ปฏิเสธ ลูกค้า (ข้อ 14) ค่า $\bar{X} = 4.40$ การถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเวลา (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.38$ การพูดเพื่อขออนุญาตในเรื่องต่าง ๆ (ข้อ 13) ค่า $\bar{X} = 4.35$ การพูดแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดี (ข้อ 19) ค่า $\bar{X} = 4.32$ การตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปได้ (ข้อ 20) ค่า $\bar{X} = 4.17$ การพูดเสนอความคิดเห็นว่าเห็นด้วย / ไม่เห็นด้วย (ข้อ 16) ค่า $\bar{X} = 4.16$ การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจและไม่สนใจ (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.09$ การพูดแสดงความรู้สึกประหลาดใจ (ข้อ 18) ค่า $\bar{X} = 3.87$ ส่วนทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ที่ศิษย์เก่าเห็นว่ามีค่าสำคัญน้อยที่สุดคือ การพูดเพื่อขอร้องให้ช่วยเหลือ (ข้อ 12) ค่า $\bar{X} = 3.65$

ตารางที่ 11 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป)

ทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป)	ผู้สอน n = 5
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. การทักทาย กล่าวต้อนรับลูกค้า การกล่าว คำอำลา	4.68
2. การถามตอบเกี่ยวกับระยะทางหรือเส้นทาง การเดินทาง	4.47
3. การถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเวลา	4.47
4. การถามตอบอธิบาย เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ	4.60
5. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบหรือไม่ชอบ ประทับใจหรือไม่ประทับใจ	4.30
6. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจและไม่สนใจ	4.39
7. การถามตอบสิ่งที่ต้องการ	4.45
8. กล่าวตอบอนุญาต หรือปฏิเสธคำขออนุญาต	4.41
9. กล่าวขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ	4.54
10. กล่าวขอโทษ หรือกล่าวตอบคำขอโทษ	4.63
11. พูดเพื่อเสนอให้ความช่วยเหลือ (Offering help)	4.54
12. พูดเพื่อขอร้องให้ช่วยเหลือ	4.05
13. พูดเพื่อขออนุญาตในเรื่องต่าง ๆ	4.39
14. ตอบรับ/ปฏิเสธ ลูกค้ำ	4.50
15. พูดชักจูงหรือโน้มน้าวใจ	4.61
16. พูดเสนอความคิดเห็นว่าเห็นด้วย / ไม่เห็นด้วย	4.36
17. พูดแสดงความรู้สึกดีใจ / เสียใจ	4.56
18. พูดแสดงความรู้สึกประหลาดใจ	4.05
19. พูดแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดี	4.25
20. ตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปได้	4.28

จากตารางที่ 11 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ของผู้สอนนั้น พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นวาททักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ทั้ง 20 ข้อข้างต้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการทักทาย กล่าวต้อนรับลูกค้า การกล่าว คำอำลา (ข้อ 1) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.68$ รองลงมา ได้แก่ การกล่าวขอโทษ หรือกล่าวตอบคำขอโทษ (ข้อ 10) ค่า $\bar{X} = 4.63$ การพูดชักจูงหรือ โน้มน้าวใจ (ข้อ 15) ค่า $\bar{X} = 4.61$ การถามตอบอธิบาย เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.60$ การพูดแสดงความรู้สึกดีใจ / เสียใจ (ข้อ 17) ค่า $\bar{X} = 4.56$ การกล่าว ขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ (ข้อ 9) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่อเสนอให้ความช่วยเหลือ (Offering help) (ข้อ 11) ค่า $\bar{X} = 4.54$ การตอบรับ / ปฏิเสธลูกค้า (ข้อ 14) ค่า $\bar{X} = 4.50$ การถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเส้นทางเดินทาง (ข้อ 2) มีค่าเท่ากับการถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเวลา (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.47$ การถามตอบสิ่งที่ต้องการ (ข้อ 7) ค่า $\bar{X} = 4.45$ การกล่าวตอบอนุญาต หรือปฏิเสธคำขออนุญาต (ข้อ 8) ค่า $\bar{X} = 4.41$ การถามตอบเกี่ยวกับ เรื่องที่สนใจและไม่สนใจ (ข้อ 6) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่อขออนุญาตในเรื่องต่าง ๆ (ข้อ 13) ค่า $\bar{X} = 4.39$ การพูดเสนอความคิดเห็นว่าเห็นด้วย / ไม่เห็นด้วย (ข้อ 16) ค่า $\bar{X} = 4.36$ การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบหรือไม่ชอบประทับใจหรือไม่ประทับใจ (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.30$ การตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปได้ (ข้อ 20) ค่า $\bar{X} = 4.28$ การพูดแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดี (ข้อ 19) ค่า $\bar{X} = 4.25$ ส่วนทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป) ที่ผู้สอนเห็นว่ามีค่าน้อยที่สุด คือ การพูดเพื่อขอร้องให้ช่วยเหลือ (ข้อ 12) มีค่าเท่ากับการพูดแสดงความรู้สึกประหลาดใจ (ข้อ 18) ค่า $\bar{X} = 4.05$

ตารางที่ 12 แสดงผลรวมของคำตอบหรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป)

ทักษะการพูด (เรื่องทั่ว ๆ ไป)	กลุ่มตัวอย่าง			
	สถานประกอบการ n = 46	ศิษย์เก่า n = 106	ผู้สอน n = 5	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. การทักทาย กล่าวต้อนรับลูกค้าการกล่าว คำอำลา	4.73	4.73	4.60	4.68
2. การถามตอบเกี่ยวกับระยะทางหรือเส้นทาง การเดินทาง	4.60	4.45	4.37	4.47
3. การถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเวลา	4.43	4.38	4.60	4.47
4. การถามตอบอธิบาย เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ สถานที่ต่าง ๆ	4.52	4.49	4.80	4.60
5. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบหรือไม่ชอบ ประทับใจหรือไม่ประทับใจ	4.23	4.90	4.60	4.30
6. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจและไม่สนใจ	4.28	4.09	4.80	4.39
7. การถามตอบสิ่งที่ต้องการ	4.47	4.50	4.40	4.45
8. กล่าวตอบอนุญาต หรือปฏิเสธคำขออนุญาต	4.41	4.43	4.40	4.41
9. กล่าวขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ	4.52	4.50	4.60	4.54
10. กล่าวขอโทษ หรือกล่าวตอบคำขอโทษ	4.63	4.66	4.60	4.63
11. พูดเพื่อเสนอให้ความช่วยเหลือ (Offering help)	4.52	4.50	4.60	4.54
12. พูดเพื่อขอร้องให้ช่วยเหลือ	4.22	3.65	4.20	4.05
13. พูดเพื่อขออนุญาตในเรื่องต่าง ๆ	4.43	4.35	4.40	4.39
14. ตอบรับ/ปฏิเสธ ลูกค้า	4.50	4.40	4.60	4.50
15. พูดชักจูงหรือโน้มน้าวใจ	4.60	4.44	4.80	4.61
16. พูดเสนอความคิดเห็นว่าเห็นด้วย / ไม่เห็นด้วย	4.73	4.16	4.20	4.36
17. พูดแสดงความรู้สึกดีใจ / เสียใจ	4.47	4.42	4.80	4.56
18. พูดแสดงความรู้สึกประหลาดใจ	4.08	3.87	4.20	4.05
19. พูดแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดี	4.45	4.32	4.80	4.25
20. ตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปได้	4.28	4.17	4.40	4.28

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มที่มีต่อ ทักษะการพูดทั้ง 20 ข้อนั้นมีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยสามารถสรุปและจัดเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ

1. การทักทายการกล่าวต้อนรับลูกค้า การกล่าวคำอำลา (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.68$
2. กล่าวขอโทษหรือกล่าวตอบคำขอโทษ (ข้อ 10) ค่า $\bar{X} = 4.63$
3. พูดชักจูงหรือโน้มน้าวใจ (ข้อ 15) ค่า $\bar{X} = 4.61$
4. การถามตอบ อธิบาย เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.60$
5. พูดแสดงความรู้สึกดีใจ เสียใจ (ข้อ 17) ค่า $\bar{X} = 4.56$
6. กล่าวขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ (ข้อ 9) ค่า $\bar{X} = 4.54$
7. การตอบรับ / ปฏิเสธ ลูกค้า (ข้อ 14) ค่า $\bar{X} = 4.50$
8. การถามตอบเกี่ยวกับระยะทางหรือเส้นทางการเดินทาง (ข้อ 2) และการถามตอบเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเวลา (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.47$
9. การถามตอบสิ่งที่ต้องการ (ข้อ 7) ค่า $\bar{X} = 4.45$
10. กล่าวตอบอนุญาต หรือปฏิเสธคำขออนุญาต (ข้อ 8) ค่า $\bar{X} = 4.41$
11. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจ (ข้อ 6) และ พูดเพื่อขออนุญาต ในเรื่องต่าง ๆ (ข้อ 13) ค่า $\bar{X} = 4.39$
12. พูดเสนอความคิดเห็นว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย (ข้อ 16) ค่า $\bar{X} = 4.36$

13. การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบหรือไม่ชอบ ประทับใจหรือไม่ประทับใจ (ข้อ 5)
ค่า $\bar{X} = 4.30$

14. การตั้งคำถามทั่ว ๆ ไป (ข้อ 20) ค่า $\bar{X} = 4.28$

15. พุดแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดี (ข้อ 19) ค่า $\bar{X} = 4.25$

16. พุดเพื่อขอร้องให้ช่วยเหลือ (ข้อ 12) และ พุดแสดงความรู้สึกประหลาดใจ (ข้อ 18)
ค่า $\bar{X} = 4.05$

ตารางที่ 13 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อทักษะการพุด
(ทางด้านการท่องเที่ยว)

ทักษะการพุด (ทางด้านการท่องเที่ยว)	สถานประกอบการ n = 46 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
21. อธิบายหรือสนทนาในเรื่องต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยว	
21.1 สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในประเทศไทย	4.46
21.2 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทย	4.69
21.3 สถานที่ท่องเที่ยวยามกลางคืน	4.17
21.4 วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ไทย (การไหว้ การนั่ง ฯลฯ)	4.84
21.5 นาฏศิลป์ ดนตรี และการแสดงมหรสพของไทย	4.58
21.6 พระพุทธศาสนา พระพุทธรูป	4.67
21.7 สถาปัตยกรรมไทย	4.69
21.8 อาหารไทย	4.80
21.9 ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านไทย (ผ้าไหม, เครื่องลายคราม ฯลฯ)	4.52
21.10 สภาพความเป็นอยู่ของไทย	4.60
21.11 สภาพภูมิอากาศของไทย	4.30
21.12 สภาพเศรษฐกิจโดยรวม	4.08

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว)	สถานประกอบการ n = 46
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
21.13 โอกาสหรือวันสำคัญของไทย(สงกรานต์ ลอยกระทง ฯลฯ)	4.52
21.14 ปัญหาการจราจร และข้อจำกัดในการเดินทางไปในประเทศไทย	4.17
21.15 ข้อแนะนำ คำเตือน หรือข้อควรระวัง ในขณะที่พำนักอยู่ในประเทศไทย (กฎระเบียบ ข้อห้าม หรือข้อบังคับ)	4.58

จากตารางที่ 13 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว) ของสถานประกอบการนั้น พบว่า สถานประกอบการมีความคิดเห็นว่าการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว) ทั้ง 15 ข้อข้างต้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือ ค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการพูดเพื่ออธิบายวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (การไหว้ การนั่ง ฯลฯ) (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.84$ มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การพูดเพื่ออธิบายอาหารไทย (ข้อ 8) ค่า $\bar{X} = 4.80$ อธิบายสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.46$ การพูดเพื่ออธิบายสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทย (ข้อ 2) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่ออธิบายสถาปัตยกรรมไทย (ข้อ 7) ค่า $\bar{X} = 4.69$ การพูดอธิบาย พระพุทธศาสนา พระพุทธรูป (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.67$ การพูดเพื่ออธิบายสภาพความเป็นอยู่ของไทย (ข้อ 10) ค่า $\bar{X} = 4.60$ การพูดเพื่ออธิบายนาฏศิลป์ ดนตรี และการแสดงมหรสพของไทย (ข้อ 5) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่ออธิบาย ข้อแนะนำ คำเตือนหรือข้อควรระวังในขณะที่พำนักอยู่ในประเทศไทย (กฎระเบียบ ข้อห้าม หรือข้อบังคับ) (ข้อ 15) ค่า $\bar{X} = 4.58$ การพูดเพื่ออธิบายผลิตภัณฑ์พื้นบ้านไทย (ผ้าไหม, เครื่องลายคราม ฯลฯ) (ข้อ 9) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่ออธิบายโอกาสหรือวันสำคัญของไทย (สงกรานต์ ลอยกระทง ฯลฯ) (ข้อ 13) ค่า $\bar{X} = 4.52$ การพูดเพื่ออธิบายสภาพภูมิอากาศของไทย (ข้อ 11) ค่า $\bar{X} = 4.30$ การพูดเพื่ออธิบายสถานที่ท่องเที่ยวยามกลางคืน (ข้อ 3) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่ออธิบายปัญหาการจราจร และข้อจำกัดในการเดินทางไปในประเทศไทย (ข้อ 14) ค่า $\bar{X} = 4.17$ ส่วนทักษะ

การพูดทางด้านการท่องเที่ยวที่สถานประกอบการคิดเห็นว่ามีค่าสำคัญในระดับน้อยที่สุดคือ การพูดเพื่ออธิบายสภาพเศรษฐกิจโดยรวม (ข้อ 12) ค่า $\bar{X} = 4.08$

ตารางที่ 14 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อทักษะการพูด (ทางด้าน การท่องเที่ยว)

ทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว)	ศิษย์เก่า n = 106
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
21. อธิบายหรือสนทนาในเรื่องต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยว	
21.1 สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในประเทศไทย	4.72
21.2 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทย	4.65
21.3 สถานที่ท่องเที่ยวยามกลางคืน	3.87
21.4 วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ไทย (การไหว้ การนั่ง ฯลฯ)	4.81
21.5 นาฏศิลป์ ดนตรี และการแสดงมหรสพของไทย	4.59
21.6 พระพุทธศาสนา พระพุทธรูป	4.54
21.7 สถาปัตยกรรมไทย	4.43
21.8 อาหารไทย	4.50
21.9 ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านไทย (ผ้าไหม, เครื่องลายคราม ฯลฯ)	4.49
21.10 สภาพความเป็นอยู่ของไทย	4.38
21.11 สภาพภูมิอากาศของไทย	4.16
21.12 สภาพเศรษฐกิจโดยรวม	3.90
21.13 โอกาสหรือวันสำคัญของไทย(สงกรานต์ ลอยกระทง ฯลฯ)	4.49
21.14 ปัญหาการจราจร และข้อจำกัดใน การเดินทางไปในประเทศไทย	4.04
21.15 ข้อแนะนำ คำเตือน หรือข้อควรระวัง ในขณะที่พำนักอยู่ในประเทศไทย (กฎระเบียบ ข้อห้าม หรือข้อบังคับ)	4.59

จากตารางที่ 14 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว) ของศิษย์เก่า นั้น พบว่า ศิษย์เก่ามีความคิดเห็นว่ทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว) ทั้ง 15 ข้อข้างต้น มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการพูดเพื่ออธิบายวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (การไหว้ การนั่ง ฯลฯ) (ข้อ 4) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.81$ รองลงมาได้แก่การพูดเพื่ออธิบายสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.72$ การพูดเพื่ออธิบายสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทย (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.65$ การพูดเพื่ออธิบายนาฏศิลป์ ดนตรี และการแสดงมหรสพของไทย (ข้อ 5) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่ออธิบาย ข้อแนะนำ คำเตือน หรือข้อควรระวังในขณะที่พักอยู่ในประเทศไทย (กฎระเบียบ ข้อห้าม หรือข้อบังคับ) (ข้อ 15) ค่า $\bar{X} = 4.59$ การพูดเพื่ออธิบายพระพุทธศาสนา พระพุทธรูป (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.54$ การพูดเพื่ออธิบายอาหารไทย (ข้อ 8) ค่า $\bar{X} = 4.50$ การพูดเพื่ออธิบายผลิตภัณฑ์พื้นบ้านไทย (ผ้าไหม, เครื่องลายคราม ฯลฯ) (ข้อ 9) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่ออธิบายโอกาสหรือวันสำคัญของไทย (สงกรานต์ ลอยกระทง ฯลฯ) (ข้อ 13) ค่า $\bar{X} = 4.49$ การพูดเพื่ออธิบายสถาปัตยกรรมไทย (ข้อ 7) ค่า $\bar{X} = 4.43$ การพูดเพื่ออธิบายสภาพความเป็นอยู่ของไทย (ข้อ 10) ค่า $\bar{X} = 4.38$ การพูดเพื่ออธิบายสภาพภูมิอากาศของไทย (ข้อ 11) ค่า $\bar{X} = 4.16$ การพูดเพื่ออธิบายปัญหาการจราจร และข้อจำกัดในการเดินทางไปในประเทศไทย (ข้อ 14) ค่า $\bar{X} = 4.04$ การพูดเพื่ออธิบายสภาพเศรษฐกิจโดยรวม (ข้อ 12) ค่า $\bar{X} = 3.90$ ส่วนทักษะการพูดทางด้านการท่องเที่ยวที่ศิษย์เก่าคิดว่มีความสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การพูดเพื่ออธิบายสถานที่ท่องเที่ยวมกกลางคืน (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 3.87$

ตารางที่ 15 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว)

ทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว)	ผู้สอน n = 5 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
21. อธิบายหรือสนทนาในเรื่องต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยว	
21.1 สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในประเทศไทย	4.80
21.2 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทย	4.80
21.3 สถานที่ท่องเที่ยวยามกลางคืน	3.00
21.4 วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ไทย (การไหว้ การนั่ง ฯลฯ)	4.80
21.5 นาฏศิลป์ ดนตรี และการแสดงมหรสพของไทย	4.60
21.6 พระพุทธศาสนา พระพุทธรูป	4.80
21.7 สถาปัตยกรรมไทย	4.80
21.8 อาหารไทย	4.80
21.9 ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านไทย (ผ้าไหม, เครื่องลายคราม ฯลฯ)	4.60
21.10 สภาพความเป็นอยู่ของไทย	4.80
21.11 สภาพภูมิอากาศของไทย	4.20
21.12 สภาพเศรษฐกิจโดยรวม	4.20
21.13 โอกาสหรือวันสำคัญของไทย (สงกรานต์ ลอยกระทง ฯลฯ)	4.80
21.14 ปัญหาการจราจร และข้อจำกัดใน การเดินทางไปในประเทศไทย	4.00
21.15 ข้อเสนอ คำเตือน หรือข้อควรระวัง ในขณะที่พักอยู่ในประเทศไทย (กฎระเบียบ ข้อห้าม หรือข้อบังคับ)	4.80

จากตารางที่ 15 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว) ของผู้สอนนั้น พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นวาทักษะการพูด (ทางด้านการท่องเที่ยว) 14 ข้อ ในจำนวนทั้งหมด 15 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป ยกเว้นข้อ 3 ที่มีค่า $\bar{X} = 3.00$ โดยมีความคิดเห็นว่าการพูดเพื่ออธิบายสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (ข้อ 1) การพูดเพื่ออธิบายสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทย (ข้อ 2) การพูดเพื่ออธิบายวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (การไหว้ การนั่ง ฯลฯ) (ข้อ 3) การพูดเพื่ออธิบายพระพุทธศาสนา พระพุทธรูป (ข้อ 6) การพูดเพื่ออธิบายสถาปัตยกรรมไทย (ข้อ 7) การพูดเพื่ออธิบายอาหารไทย (ข้อ 8) การพูดเพื่ออธิบายสภาพความเป็นอยู่ของไทย (ข้อ 10) การพูดเพื่ออธิบายโอกาสหรือวันสำคัญของไทย (สงกรานต์ ลอยกระทง ฯลฯ) และการพูดเพื่ออธิบายข้อแนะนำ คำเตือน หรือข้อควรระวัง ในขณะที่พำนักอยู่ในประเทศไทย (กฎระเบียบ ข้อห้าม หรือข้อบังคับ) (ข้อ 15) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.80$ รองลงมาได้แก่ การพูดเพื่ออธิบาย นาฏศิลป์ ดนตรี และการแสดงมหรสพของไทย (ข้อ 5) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่ออธิบายผลิตภัณฑ์พื้นบ้านไทย (ผ้าไหม, เครื่องลายคราม ฯลฯ) (ข้อ 9) ค่า $\bar{X} = 4.60$ การพูดเพื่ออธิบายสภาพภูมิอากาศของไทย (ข้อ 11) มีค่าเท่ากับการพูดเพื่ออธิบายสภาพเศรษฐกิจโดยรวม (ข้อ 12) ค่า $\bar{X} = 4.20$ การพูดเพื่ออธิบายปัญหาการจราจร และข้อจำกัดในการเดินทางไปในประเทศไทย (ข้อ 14) ค่า $\bar{X} = 4.00$ ส่วนทักษะการพูดทางด้านการท่องเที่ยวที่ผู้สอนคิดว่ามีความสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การพูดเพื่ออธิบายสถานที่ท่องเที่ยวยามกลางคืน (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 3.00$

ตารางที่ 16 แสดงผลรวมของคำตอบ หรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อทักษะการพูด (ทางด้านกรท่งเที่ยว)

ทักษะการพูด (ทางด้านกรท่งเที่ยว)	กลุ่มตัวอย่าง			
	สถานประกอบการ n=46	ศิษย์เก่า n=106	ผู้สอน n = 5	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
21. อธิบายหรือสนทนาในเรื่องต่าง ๆ				
ทางด้านกรท่งเที่ยว				
21.1 สถานที่ท่งเที่ยวทางประวัติศาสตร์				
ในประเทศไทย	4.76	4.72	4.80	4.76
21.2 สถานที่ท่งเที่ยวทางธรรมชาติ				
ในประเทศไทย	4.69	4.65	4.80	4.71
21.3 สถานที่ท่งเที่ยวยามกลางคืน	4.17	3.87	3.00	3.68
21.4 วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี				
ไทย (การไหว้ การนั่ง ฯลฯ)	4.84	4.81	4.80	4.81
21.5 นาฏศิลป์ ดนตรี และการแสดงมหรสพ	4.58	4.59	4.60	4.59
21.6 พระพุทธศาสนา พระพุทธรูป	4.67	4.54	4.80	4.67
21.7 สถาปัตยกรรมไทย	4.69	4.43	4.80	4.64
21.8 อาหารไทย	4.80	4.50	4.80	4.70
21.9 ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านไทย (ผ้าไหม, ฯลฯ)	4.52	4.49	4.60	4.53
21.10 สภาพความเป็นอยู่ของไทย	4.60	4.38	4.80	4.58
21.11 สภาพภูมิอากาศของไทย	4.30	4.16	4.20	4.22
21.12 สภาพเศรษฐกิจโดยรวม	4.08	3.90	4.20	4.06
21.13 โอกาสหรือวันสำคัญของไทย (สงกรานต์)	4.52	4.49	4.80	4.60
21.14 ปัญหาการจราจร และข้อจำกัดใน				
การเดินทางไปในประเทศไทย	4.17	4.04	4.00	4.07
21.15 ข้อเสนอ คำเตือน หรือข้อควรระวัง				
ในขณะที่พำนักอยู่ในประเทศไทย				
(กฎระเบียบ ข้อห้าม หรือข้อบังคับ)	4.58	4.59	4.80	4.65

จากตารางที่ 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มที่มีต่อ ทักษะการพูดทั้ง 20 ข้อนั้นมีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยสามารถสรุปและจัดเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ

1. การอธิบายวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (การไหว้ ฯ) (ข้อ 4)
ค่า $\bar{X} = 4.81$
2. การอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (ข้อ 1) ค่า
 $\bar{X} = 4.76$
3. การอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทย (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.71$
4. การอธิบายอาหารไทย (ข้อ 8) ค่า $\bar{X} = 4.70$
5. การอธิบายพระพุทธศาสนา พระพุทธรูป (ข้อ 10) ค่า $\bar{X} = 4.67$
6. ข้อแนะนำคำเตือน หรือข้อควรระวังในขณะที่พำนักอยู่ในประเทศไทย
(กฎระเบียบ ข้อห้าม หรือข้อบังคับ) (ข้อ 15) ค่า $\bar{X} = 4.65$
7. การอธิบายสถาปัตยกรรมไทย (ข้อ 7) ค่า $\bar{X} = 4.64$
8. การอธิบายเกี่ยวกับโอกาส หรือวันสำคัญของไทย (สงกรานต์ ฯ) (ข้อ 13)
ค่า $\bar{X} = 4.60$
9. การอธิบายนาฏศิลป์ ดนตรี การแสดงมหรสพไทย (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.59$
10. การอธิบายสภาพความเป็นอยู่ของไทย (ข้อ 10) ค่า $\bar{X} = 4.58$
11. การอธิบายผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (ผ้าไหม เครื่องลายคราม) (ข้อ 9) ค่า $\bar{X} = 4.53$

12. การอธิบายเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศไทย (ข้อ 11) ค่า $\bar{X} = 4.22$
13. การอธิบายเกี่ยวกับปัญหาการจราจร และข้อจำกัดในการเดินทางในประเทศไทย (ข้อ 14) ค่า $\bar{X} = 4.07$
14. การอธิบายสภาพเศรษฐกิจโดยรวม (ข้อ 12) ค่า $\bar{X} = 4.06$
15. การอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืน (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 3.68$

ตารางที่ 17 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม)

ทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม)	สถานประกอบการ n = 46 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
22. อธิบายหรือสนทนาในเรื่องต่าง ๆ	
ทางด้านโรงแรมดังต่อไปนี้	
22.1 อธิบาย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมและสถานที่พักได้	4.17
22.2 พูดได้ตอบหรือการจองหรือสำรองห้องพัก (ทั้งต่อหน้าและทางโทรศัพท์)	4.69
22.3 อธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในโรงแรมได้ เช่น สระว่ายน้ำ ร้านอาหาร เสริมสวย ที่นวดแผนโบราณ เป็นต้น	4.67
22.4 พูดได้ตอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage)	4.58
22.5 พูดได้ตอบเรื่องการจัดห้องทำความสะอาดห้อง (House Keeping)	4.43
22.6 พูดได้ตอบและแสดงความช่วยเหลือ เมื่อแขกร้องเรียน (Complain) ในเรื่องต่าง ๆ	4.54
22.7 พูดประสานงาน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยว เมื่อแขกผู้มาพักต้องการให้ช่วยเหลือ	4.58

จากตารางที่ 17 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม) ของสถานประกอบการนั้น พบว่า สถานประกอบการมีความคิดเห็นที่ทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม) ทั้ง 7 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุดคือ ค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการพูดเพื่อโต้ตอบหรือการจองหรือสำรองห้องพัก (ทั้งต่อหน้าและทางโทรศัพท์) (ข้อ 2) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.69$ รองลงมาได้แก่ การพูดเพื่ออธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในโรงแรมได้ เช่น สระว่ายน้ำ ร้านเสริมสวย ที่นวดแผนโบราณ เป็นต้น (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.67$ การพูดโต้ตอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage) (ข้อ 4) มีค่าเท่ากับการพูดประสานงาน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยวเมื่อแขกผู้มาพักต้องการให้ช่วยเหลือ (ข้อ 7) ค่า $\bar{X} = 4.58$ การพูดโต้ตอบและแสดงความช่วยเหลือ เมื่อแขกร้องเรียน (Complain) ในเรื่องต่างๆ (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.54$ การพูดโต้ตอบเรื่องการจัดห้องทำความสะอาดห้อง (House Keeping) (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.43$ ส่วนทักษะการพูดทางด้านการโรงแรมที่สถานประกอบการคิดว่ามีความสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมและสถานที่พักได้ (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.17$

ตารางที่ 18 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อทักษะการพูด (ทางด้าน การโรงแรม)

ทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม)	ศิษย์เก่า n = 106 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
22. อธิบายหรือสนทนาในเรื่องต่าง ๆ	
ทางด้านโรงแรมดังต่อไปนี้	
22.1 อธิบาย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมและสถานที่พักได้	4.48
22.2 พูดโต้ตอบหรือการจองหรือสำรองห้องพัก (ทั้งต่อหน้าและทางโทรศัพท์)	4.66
22.3 อธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในโรงแรมได้ เช่น สระว่ายน้ำ ร้านเสริมสวย ที่นวดแผนโบราณ เป็นต้น	4.49
22.4 พูดโต้ตอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage)	4.47

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ทักษะการพูด (ทางด้านบริการโรงแรม)	ศิษย์เก่า n = 106
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
22.5 พูดได้ตอบเรื่องการจัดห้องการทำงานความสะดวกห้อง (House Keeping)	4.44
22.6 พูดได้ตอบและแสดงความช่วยเหลือ เมื่อแขกร้องเรียน (Complain) ในเรื่องต่าง ๆ	4.70
22.7 พูดประสานงาน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยว เมื่อแขกผู้มาพักต้องการให้ช่วยเหลือ	4.56

จากตารางที่ 18 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (ทางด้านบริการโรงแรม) ของศิษย์เก่านั้น พบว่า ศิษย์เก่ามีความคิดเห็นวาทักษะการพูด (ทางด้านบริการโรงแรม) ทั้ง 7 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุดคือ ค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการพูดได้ตอบและแสดงความช่วยเหลือ เมื่อแขกร้องเรียน (Complain) ในเรื่องต่าง ๆ (ข้อ 6) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.70$ รองลงมาได้แก่ การพูดได้ตอบหรือการจองหรือสำรองห้องพัก (ทั้งต่อหน้าและทางโทรศัพท์) (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.66$ การพูดประสานงานให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยว เมื่อแขกผู้มาพักต้องการให้ช่วยเหลือ (ข้อ 7) ค่า $\bar{X} = 4.56$ การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในโรงแรมได้ เช่น สระว่ายน้ำ ร้านอาหาร สระว่ายน้ำ ที่นวดแผนโบราณ เป็นต้น (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.49$ การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมและสถานที่พักได้ (ข้อ 12) ค่า $\bar{X} = 4.48$ พูดได้ตอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage) (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.47$ ส่วนทักษะการพูดทางด้านบริการโรงแรมที่ศิษย์เก่าคิดว่ามีความสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การพูดได้ตอบเรื่องการจัดห้องการทำงานความสะดวกห้อง (House Keeping) (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.44$

ตารางที่ 19 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม)

ทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม)	ผู้สอน n = 5 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
22. อธิบายหรือสนทนาในเรื่องต่าง ๆ	
ทางด้านโรงแรมดังต่อไปนี้	
22.1 อธิบาย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมและสถานที่พักได้	4.80
22.2 พูดได้ตอบหรือการจองหรือสำรองห้องพัก (ทั้งต่อหน้าและทางโทรศัพท์)	4.80
22.3 อธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในโรงแรมได้ เช่น สระว่ายน้ำ ร้านอาหาร เสริมสวย ที่นวดแผนโบราณ เป็นต้น	4.80
22.4 พูดได้ตอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage)	4.80
22.5 พูดได้ตอบเรื่องการจัดห้องทำความสะอาดห้อง (House Keeping)	4.60
22.6 พูดได้ตอบและแสดงความช่วยเหลือ เมื่อแขกร้องเรียน (Complain) ในเรื่องต่าง ๆ	4.40
22.7 พูดประสานงาน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยว เมื่อแขกผู้มาพักต้องการให้ช่วยเหลือ	4.80

จากตารางที่ 19 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม) ของผู้สอนนั้น พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นที่ทักษะการพูด(ทางด้านการโรงแรม) ทั้ง 7 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุดคือ ค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการอธิบาย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมและสถานที่พักได้ (ข้อ 1) การพูดได้ตอบหรือการจองหรือสำรองห้องพัก (ทั้งต่อหน้าและทางโทรศัพท์) (ข้อ2) การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในโรงแรมได้ เช่น สระว่ายน้ำ ร้านอาหาร เสริมสวย ที่นวดแผนโบราณ เป็นต้น (ข้อ 3) การพูดได้ตอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage) (ข้อ 4) และ การพูดประสานงาน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยวเมื่อแขกผู้มาพักต้องการให้ช่วยเหลือ

(ข้อ 1) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.80$ รองลงมาได้แก่ การพูดโต้ตอบเรื่องการจัดห้อง การทำความสะอาดห้อง (House Keeping) (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.60$ ส่วนทักษะการพูดทางด้านการโรงแรมที่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่ามีค่าน้อยที่สุดได้แก่ การพูดโต้ตอบและ แสดงความช่วยเหลือ เมื่อแขกร้องเรียน (Complain) ในเรื่องต่าง ๆ (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.40$

ตารางที่ 20 แสดงผลรวมของคำตอบ หรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม)

ทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม)	กลุ่มตัวอย่าง			
	สถานประกอบการ n=46	ศิษย์เก่า n = 106	ผู้สอน n = 5	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
22. อธิบายหรือสนทนาในเรื่องต่าง ๆ ทางด้าน โรงแรมดังต่อไปนี้				
22.1 อธิบาย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับ โรงแรมและสถานที่พักได้	4.17	4.48	4.80	4.48
22.2 พูดโต้ตอบหรือการจองหรือสำรอง ห้องพัก (ทั้งต่อหน้าและทาง โทรศัพท์)	4.69	4.66	4.80	4.71
22.3 อธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในโรงแรมได้ เช่น สระว่ายน้ำ ร้าน เสริมสวย ที่นวดแผนโบราณ เป็นต้น	4.67	4.49	4.80	4.65
22.4 พูดโต้ตอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage)	4.58	4.47	4.80	4.61
22.5 พูดโต้ตอบเรื่องการจัดห้องการทำ ความสะอาดห้อง (House Keeping)	4.43	4.44	4.60	4.49

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ทักษะการพูด (ทางด้านการโรงแรม)	กลุ่มตัวอย่าง			
	สถานประกอบการ	ศิษย์เก่า	ผู้สอน	ผลเฉลี่ย
	n=46	n = 106	n = 5	($\bar{X}$)
22.6 พูดโต้ตอบและแสดงความช่วยเหลือเมื่อแขกร้องเรียก (Complain) ในเรื่องต่าง ๆ	4.52	4.70	4.40	4.54
22.7 พูดประสานงาน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยวเมื่อแขกผู้มาพักต้องการให้ช่วยเหลือ	4.58	4.56	4.80	4.65

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มที่มีต่อทักษะการพูดทางด้านการโรงแรมทั้ง 7 ข้อ นั้นมีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยสามารถสรุปและจัดเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ

1. การพูดโต้ตอบหรือการจองหรือสำรองห้องพัก (ทั้งต่อหน้า และทางโทรศัพท์)
(ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.71$
2. การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (ข้อ 3) มีค่าเท่ากับการพูดประสานงาน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยวเมื่อแขกผู้มาพักต้องการให้ช่วยเหลือ (ข้อ 7) ค่า $\bar{X} = 4.65$
3. การพูดโต้ตอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.61$
4. การพูดโต้ตอบและแสดงความช่วยเหลือเมื่อแขกร้องเรียนในเรื่องต่าง ๆ ได้ (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.54$

5. การพูดโต้ตอบเรื่องการจัดการห้อง การทำความสะอาดห้อง (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.49$

6. การอธิบายให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมและที่พักได้ (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.48$

ตารางที่ 21 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่าน (ภาษาอังกฤษ)	สถานประกอบการ n = 46 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้าน การท่องเที่ยวและโรงแรมและสามารถลำดับ เรื่องราวของเอกสารหรือบทความนั้น ๆ ได้	4.43
2. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้าน การท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถดึง ประเด็นที่ต้องการได้	4.52
3. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้าน การท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถทำ สรุปย่อได้	4.54
4. อ่านคู่มือ แผนที่ ป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางด้าน การท่องเที่ยว และโรงแรมแล้วสามารถปฏิบัติตามได้	4.52
5. อ่านข่าว ประกาศ คำเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็น เรื่องความปลอดภัย (ภัยธรรมชาติ) และเรื่อง เฉพาะทางราชการ (ความมั่นคง) และ สามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ	4.60
6. อ่านข้อมูลจากเว็บไซต์, อีเมลล์ของ บริษัทหรือโรงแรมในต่างประเทศที่ส่งมาแล้ว สามารถตอบโต้ได้	4.43

จากตารางที่ 21 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการอ่าน ของสถานประกอบการนั้น พบว่า สถานประกอบการมีความคิดเห็นว่าการอ่าน ทั้ง 6 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุดคือ ค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการอ่านข่าว ประกาศ คำเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องความปลอดภัย (ภัยธรรมชาติ) และเรื่องเฉพาะทางราชการ (ความมั่นคง) และสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ (ข้อ 5) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.60$ รองลงมาได้แก่ การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถตั้งประเด็นที่ต้องการได้ (ข้อ 2) มีค่า $\bar{X} = 4.52$ การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยว และโรงแรมแล้วสามารถตั้งประเด็นที่ต้องการได้ (ข้อ 2) มีค่าเท่ากับกรอ่านคู่มือ แผนที่ ป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.52$ ส่วนทักษะการอ่านที่สถานประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีค่าน้อยที่สุดได้แก่ การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมและสามารถลำดับเรื่องราวของเอกสารหรือบทความนั้น ๆ ได้ (ข้อ 1) และการอ่านข้อมูลจากเว็บไซต์, อีเมลล์ ของบริษัทหรือโรงแรมในต่างประเทศที่ส่งมาแล้วสามารถตอบโต้ได้ (ข้อ 6) มีค่าเท่ากับ ค่า $\bar{X} = 4.43$

ตารางที่ 22 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่าน (ภาษาอังกฤษ)	ศิษย์เก่า n = 106 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมและสามารถลำดับเรื่องราวของเอกสารหรือบทความนั้น ๆ ได้	4.42
2. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถตั้งประเด็นที่ต้องการได้	4.45
3. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถทำสรุปย่อได้	4.29
4. อ่านคู่มือ แผนที่ ป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถปฏิบัติตามได้	4.52

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ทักษะการอ่าน (ภาษาอังกฤษ)	ศิษย์เก่า n = 106
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
5. อ่านข่าว ประกาศ คำเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องความปลอดภัย (ภัยธรรมชาติ) และเรื่องเฉพาะทางราชการ (ความมั่นคง) และสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ	4.61
6. อ่านข้อมูลจาก เว็บไซต์, อีเมล ของบริษัทหรือโรงแรมในต่างประเทศที่ส่งมาแล้วสามารถตอบโต้ได้	4.49

จากตารางที่ 22 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการอ่านของศิษย์เก่านั้น พบว่า ศิษย์เก่ามีความคิดเห็นว่ ทักษะการอ่าน ทั้ง 6 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมาก ถึงมากที่สุดคือ ค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการอ่านข่าว ประกาศ คำเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องความปลอดภัย (ภัยธรรมชาติ) และเรื่องเฉพาะทางราชการ (ความมั่นคง) และสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ (ข้อ 5) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.61$ รองลงมาได้แก่ อ่านคู่มือ แผนที่ ป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม แล้วสามารถปฏิบัติตามได้ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.52$ การอ่านข้อมูลจากเว็บไซต์, อีเมล ของบริษัทหรือโรงแรมในต่างประเทศที่ส่งมาแล้วสามารถตอบโต้ได้ (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.49$ การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถดึงประเด็นที่ต้องการได้ (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.45$ การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมและสามารถลำดับเรื่องราวของเอกสารหรือบทความนั้น ๆ ได้ (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.42$ ส่วนทักษะการอ่านที่ศิษย์เก่าเห็นว่ามีค้ำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถทำสรุปย่อได้ (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.29$

ตารางที่ 23 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่าน(ภาษาอังกฤษ)	ผู้สอน n = 5 ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมและสามารถลำดับเรื่องราวของเอกสารหรือบทความนั้น ๆ ได้	4.40
2. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถดึงประเด็นที่ต้องการได้	4.20
3. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถทำสรุปย่อได้	4.20
4. อ่านคู่มือ แผนที่ ป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถปฏิบัติตามได้	4.20
5. อ่านข่าว ประกาศ คำเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องความปลอดภัย (ภัยธรรมชาติ) และเรื่องเฉพาะทางราชการ (ความมั่นคง) และสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ	4.80
6. อ่านข้อมูลจาก เว็บไซต์, อีเมล ของบริษัทหรือโรงแรมในต่างประเทศที่ส่งมาแล้วสามารถตอบโต้ได้	4.80

จากตารางที่ 23 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการอ่าน ของผู้สอนนั้น พบว่าผู้สอนมีความคิดเห็นว่ทักษะการอ่าน ทั้ง 6 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่าการอ่านข่าว ประกาศ คำเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องความปลอดภัย (ภัยธรรมชาติ) และเรื่องเฉพาะทางราชการ (ความมั่นคง) และสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ (ข้อ 5) และการอ่านข้อมูลจากเว็บไซต์, อีเมล ของบริษัท

หรือโรงแรมในต่างประเทศที่ส่งมาแล้วสามารถตอบโต้ได้ (ข้อ 6) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.80$ รองลงมาได้แก่ การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมและสามารถลำดับเรื่องราวของเอกสารหรือบทความนั้น ๆ ได้ (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.40$ ส่วนทักษะการอ่านที่ผู้สอนคิดว่ามีความสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถดึงประเด็นที่ต้องการได้ (ข้อ 2) การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถทำสรุปย่อได้ (ข้อ 3) และการอ่านคู่มือ แผนที่ ป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.20$

ตารางที่ 24 แสดงผลรวมของคำตอบ หรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่าน (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มตัวอย่าง			
	สถานประกอบการ n=46	ศิษย์เก่า n = 106	ผู้สอน n = 5	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมและสามารถลำดับเรื่องราวของเอกสารหรือบทความนั้น ๆ ได้	4.43	4.42	4.40	4.41
2. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถดึงประเด็นที่ต้องการได้	4.52	4.45	4.20	4.39
3. อ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถทำสรุปย่อได้	4.54	4.29	4.20	4.34
4. อ่านคู่มือ แผนที่ ป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถปฏิบัติตามได้	4.52	4.52	4.20	4.41

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ทักษะการอ่าน (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มตัวอย่าง			
	สถานประกอบการ n=46	ศิษย์เก่า n = 106	ผู้สอน n = 5	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
5. อ่านข่าว ประกาศ คำเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องความปลอดภัย (ภัยธรรมชาติ) และเรื่องเฉพาะทางราชการ (ความมั่นคง) และสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ	4.60	4.61	4.80	4.67
6. อ่านข้อมูลจาก จาก เว็บไซต์, อีเมลล์ ของบริษัทหรือโรงแรมในต่างประเทศที่ส่งมาแล้วสามารถตอบโต้ได้	4.43	4.49	4.80	4.57

จากตารางที่ 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มมีต่อทักษะการอ่านทั้ง 6 ข้อนั้นมีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยสามารถสรุปและจัดเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ

1. การอ่านข่าว ประกาศ คำเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องความปลอดภัย (ภัยธรรมชาติ) และเรื่องเฉพาะทางราชการ (ความมั่นคง) และสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจได้ (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.67$

2. การอ่านข้อมูลจากเว็บไซต์, อีเมลล์ ของบริษัททัวร์ หรือโรงแรมในต่างประเทศที่ส่งมาแล้วสามารถตอบโต้ได้ (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.57$

3. การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมและสามารถลำดับเรื่องราวของเอกสารหรือบทความนั้น ๆ ได้ (ข้อ 1) และการอ่านคู่มือ แผนที่ ป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ (ข้อ 4) มีค่าเท่ากัน คือ ค่า $\bar{X} = 4.41$

4. การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม แล้วสามารถดึงประเด็นที่ต้องการได้ (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.39$

5. การอ่านเอกสารหรือบทความต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม แล้วสามารถทำสรุปย่อได้ (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.34$

ตารางที่ 25 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน(ภาษาอังกฤษ)	สถานประกอบการ n = 46
	ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1. สามารถกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว และข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.60
2. เขียนอธิบายการเดินทางให้ชาวต่างชาติได้	4.58
3. เขียนอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวอย่างคร่าว ๆ	4.54
4. เขียนได้ตอบจดหมายระหว่างประเทศ เช่น การสำรองที่พัก การจองทัวร์ เป็นต้น	4.52
5. เขียนจดหมายขออนุญาตต่าง ๆ ในสำนวนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	4.54
6. สามารถเขียนสรุปประเด็นสำคัญจากข่าวต่างประเทศ การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ ฯลฯ ได้ด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสมเพื่อแจ้งให้นักท่องเที่ยวหรือผู้พักในโรงแรมทราบ	4.45

จากตารางที่ 25 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการเขียนของสถานประกอบการนั้น พบว่า สถานประกอบการมีความคิดเห็นว่ทักษะการเขียน ทั้ง 6 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือค่า $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่ความสามารถในการกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว และข้อมูลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 1) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{X} = 4.60$ รองลงมาได้แก่ การเขียนอธิบายการเดินทางให้ชาวต่างชาติได้ (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.58$ เขียนอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวอย่างคร่าว ๆ (ข้อ 3) มีค่าเท่ากับการเขียน

จดหมายขออนุญาตต่าง ๆ ในสำนวนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (ข้อ 5) ค่า $\bar{x} = 4.54$ การเขียนโต้ตอบจดหมายระหว่างประเทศ เช่น การสำรองที่พัก การจองทัวร์ เป็นต้น (ข้อ 4) ค่า $\bar{x} = 4.52$ ส่วนทักษะการเขียน ที่สถานประกอบการคิดว่ามีความสำคัญน้อยที่สุด คือ สามารถเขียนสรุปประเด็นสำคัญจากข่าวต่างประเทศ การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ ฯลฯ ได้ด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสมเพื่อแจ้งให้นักท่องเที่ยว หรือผู้พักในโรงแรมทราบ (ข้อ 6) ค่า $\bar{x} = 4.45$

ตารางที่ 26 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน(ภาษาอังกฤษ)	ศิษย์เก่า n = 106
	ผลเฉลี่ย ($\bar{x}$)
1. สามารถกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว และข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.59
2. เขียนอธิบายการเดินทางให้ชาวต่างชาติได้	4.50
3. เขียนอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวอย่างคร่าว ๆ	4.27
4. เขียนโต้ตอบจดหมายระหว่างประเทศ เช่น การสำรองที่พัก การจองทัวร์ เป็นต้น	4.51
5. เขียนจดหมายขออนุญาตต่าง ๆ ในสำนวนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	4.50
6. สามารถเขียนสรุปประเด็นสำคัญจากข่าวต่างประเทศ การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ ฯลฯ ได้ด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสมเพื่อแจ้งให้นักท่องเที่ยวหรือผู้พักในโรงแรมทราบ	4.42

จากตารางที่ 26 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการเขียนของศิษย์เก่านั้น พบว่าศิษย์เก่ามีความคิดเห็นว่ทักษะการเขียน ทั้ง 6 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือค่า $\bar{x} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นว่ความสามารถในการกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว และข้อมูลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 1) มีความสำคัญมากที่สุด ค่า $\bar{x} = 4.59$ รองลงมาได้แก่ การเขียนโต้ตอบจดหมายระหว่างประเทศ เช่น การสำรองที่พัก การจองทัวร์ เป็นต้น

(ข้อ 4) ค่า $\bar{x} = 4.51$ การเขียนอธิบายการเดินทางให้ชาวต่างชาติได้ (ข้อ 2) เท่ากับการเขียนจดหมายขออนุญาตต่าง ๆ ในสำนวนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (ข้อ 5) ค่า $\bar{x} = 4.50$ ความสามารถในการเขียนสรุปประเด็นสำคัญจากข่าวต่างประเทศ การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ ฯลฯ ได้ด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสมเพื่อแจ้งให้นักท่องเที่ยวหรือผู้พักในโรงแรมทราบ (ข้อ 6) ค่า $\bar{x} = 4.42$ ส่วนทักษะการเขียนที่ศิษย์เฝ้าคิดว่ามีความสำคัญน้อยที่สุด คือ การเขียนอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวอย่างคร่าว ๆ (ข้อ 3) ค่า $\bar{x} = 4.27$

ตารางที่ 27 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน (ภาษาอังกฤษ)	ผู้สอน n = 5 ผลเฉลี่ย ($\bar{x}$)
1. สามารถกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว และข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.20
2. เขียนอธิบายการเดินทางให้ชาวต่างชาติได้	4.20
3. เขียนอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวอย่างคร่าว ๆ	4.60
4. เขียนโต้ตอบจดหมายระหว่างประเทศ เช่น การสำรองที่พัก การจองทัวร์ เป็นต้น	4.60
5. เขียนจดหมายขออนุญาตต่าง ๆ ในสำนวนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	3.80
6. สามารถเขียนสรุปประเด็นสำคัญจากข่าวต่างประเทศ การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ ฯลฯ ได้ด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสมเพื่อแจ้งให้นักท่องเที่ยวหรือผู้พักในโรงแรมทราบ	3.80

จากตารางที่ 27 ผลการสำรวจความคิดเห็นของทักษะการเขียนของผู้สอนนั้น พบว่าผู้สอนมีความคิดเห็นวาทักษะการเขียน ทั้ง 6 ข้อข้างต้นนั้น มีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือค่า $\bar{x} > 3.50$ ขึ้นไป โดยมีความคิดเห็นวาทักษะการเขียนอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวอย่างคร่าว ๆ (ข้อ 3) และความสามารถในการเขียนโต้ตอบจดหมายระหว่างประเทศ เช่น การสำรองที่พัก การจองทัวร์ เป็นต้น (ข้อ 4) มีความสำคัญมากที่สุด

ค่า $\bar{x} = 4.60$ รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว และข้อมูลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 1) มีค่าเท่ากับความสามารถในการเขียนอธิบายการเดินทางให้ชาวต่างชาติได้ (ข้อ 2) ค่า $\bar{x} = 4.20$ ส่วนทักษะการเขียนที่ผู้สอนคิดว่ามีความสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ การเขียนจดหมายขออนุญาตต่าง ๆ ในสำนวนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (ข้อ 5) มีค่าเท่ากับความสามารถในการเขียนสรุปประเด็นสำคัญจากข่าวต่างประเทศ การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ ฯลฯ ได้ด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสมเพื่อแจ้งให้นักท่องเที่ยวหรือผู้พักในโรงแรมทราบ (ข้อ 6) ค่า $\bar{x} = 3.80$

ตารางที่ 28 แสดงผลรวมของคำตอบ หรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มตัวอย่าง			ผลเฉลี่ย ($\bar{X}$)
	สถานประกอบการ n=46	ศิษย์เก่า n = 106	ผู้สอน n= 5	
1. สามารถกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว และข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.60	4.59	4.20	4.46
2. เขียนอธิบายการเดินทางให้ชาวต่างชาติได้	4.58	4.50	4.20	4.42
3. เขียนอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวอย่างคร่าว ๆ	4.54	4.27	4.60	4.47
4. เขียนได้ต่อบทความระหว่างประเทศ เช่น การสำรวจที่พัก การจองทัวร์ เป็นต้น	4.52	4.51	4.60	4.54
5. เขียนจดหมายขออนุญาตต่าง ๆ ในสำนวนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	4.54	4.50	3.80	4.28
6. สามารถเขียนสรุปประเด็นสำคัญจากข่าวต่างประเทศ การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ ฯลฯ ได้ด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสมเพื่อแจ้งให้นักท่องเที่ยวหรือผู้พักในโรงแรมทราบ	4.45	4.42	3.80	4.22

จากตารางที่ 28 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม มีต่อ ทักษะการอ่านทั้ง 6 ข้อนั้นมีความสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} > 3.50$ ขึ้นไป โดยสามารถสรุปและจัดเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ

1. สามารถเขียนโต้ตอบจดหมายระหว่างประเทศ เช่น การสำรองที่พัก การจองตั๋ว เป็นต้น (ข้อ 4) ค่า $\bar{X} = 4.54$
2. สามารถเขียนอธิบายสถานที่ท่องเที่ยวอย่างคร่าว ๆ (ข้อ 3) ค่า $\bar{X} = 4.47$
3. สามารถกรอกแบบฟอร์มประวัติส่วนตัวและข้อมูลต่าง ๆ ได้ (ข้อ 1) ค่า $\bar{X} = 4.46$
4. สามารถเขียนอธิบายการเดินทางให้ชาวต่างชาติได้ (ข้อ 2) ค่า $\bar{X} = 4.42$
5. สามารถเขียนจดหมายขออนุญาตต่าง ๆ ในสำนวนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (ข้อ 5) ค่า $\bar{X} = 4.28$
6. สามารถเขียนสรุปประเด็นสำคัญจากข่าวต่างประเทศ การเมือง เศรษฐกิจ ฯลฯ ได้ด้วยสำนวนที่เหมาะสม เพื่อแจ้งให้นักท่องเที่ยวหรือผู้มาพักในโรงแรมทราบ (ข้อ 6) ค่า $\bar{X} = 4.22$

4. ผลวิจัยด้านแนวโน้มทิศทางของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

ผลการวิจัยข้อมูลด้านนี้ ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล 2 แหล่ง ได้แก่ การสำรวจความคิดเห็นจากผู้สอน 5 คน ศิษย์เก่า 106 คน รวม 111 คน แล้วพิจารณาความถี่ของข้อมูลแต่ละข้อ ถ้าข้อใดมีความถี่มากที่สุดถือว่าเป็นคำตอบ และ นำมาผนวกกับ 2. การสัมภาษณ์ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์ด้วยการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีความหมาย แนวโน้ม ทิศทางเดียวกันหรือคล้ายกันและสัมพันธ์กัน ให้มาอยู่ด้วยกัน ผลที่ได้ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 29 ผลการสำรวจข้อมูลแจกแจงเป็นค่าร้อยละของตัวเลือกแต่ละข้อในการศึกษา
แนวโน้มทิศทางของหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

ข้อความ	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
1. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่สร้างขึ้นควรเน้นทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน		
1.1 เห็นด้วย	101 (95.28)	5 (100)
1.2 ไม่เห็นด้วย	5 (4.72)	0
1.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมนั้น ควรเน้นทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (ร้อยละ 95.28) ส่วนผู้สอนนั้นพบว่า มีความเห็นที่คล้ายคลึงตามกัน (ร้อยละ 100) นอกจากนี้แล้ว กลุ่มผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นและเพิ่มเติม ดังนี้คือ ทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะนั้นมีความสำคัญและจำเป็น เพียงแต่ต้องกำหนดน้ำหนักของแต่ละทักษะ โดยต้องคำนึงถึงว่าทักษะใดใช้มากที่สุดสำหรับการประกอบวิชาชีพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม จึงนำทักษะนั้นเป็นทักษะหลัก ส่วนทักษะอื่น ๆ อาจเป็นทักษะเสริมที่ช่วยให้ทักษะหลักมีความแข็งแกร่งมากขึ้น (สัมภาษณ์รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 21 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
2.ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่สร้างขึ้นใหม่นั้นน่าจะเน้นทักษะสัมพันธฺ์ใด		
2.1 ทักษะการฟัง-พูด	102 (96.24)	3 (60)
2.2 ทักษะการอ่าน-เขียน	2 (1.88)	2 (40)
2.3 อื่นๆ (ทั้ง 4 ทักษะควบคู่กันไป)	2 (1.88)	0

จากข้อความข้้นี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมนั้นน่าจะเน้นทักษะการฟังและพูดมากที่สุด (ร้อยละ 96.24) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มผู้สอนที่เห็นว่าทักษะการฟัง พูด มีความสำคัญมากที่สุด (ร้อยละ 60) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าทักษะการฟังพูดนั้นมีความสำคัญแต่อาจจะมีทักษะการอ่านและเขียนเข้ามาบ้างเนื่องจากธุรกิจทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมยังคงต้องใช้ทักษะทางด้านนี้เพียงแต่ไม่มากเท่าทักษะการฟังและพูด สำหรับแนวโน้มทิศทางของหลักสูตรจึงมิได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนเฉพาะในชั่วโมงสอนเท่านั้นแต่ต้องฝึก ทักษะทางภาษาให้มาก ๆ โดยเฉพาะทักษะการฟังและพูดซึ่งถือว่าจำเป็นมาก (สัมภาษณ์รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ, 22 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
3. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่สร้างขึ้นใหม่ควรมีการบูรณาการทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในทุกๆรายวิชา		
3.1 เห็นด้วย	24 (22.64)	0
3.2 ไม่เห็นด้วย	82 (77.36)	5 (100)
3.3 อื่น ๆ	0	0

จากข้อความถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยกลุ่มศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมนั้น ไม่ควรบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าไว้ด้วยกัน (ร้อยละ 77.36) ในทุก ๆ รายวิชา สำหรับผู้สอนนั้นมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (ร้อยละ 100) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าไม่ควรบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าไว้ด้วยกันในทุก ๆ รายวิชา เพราะธรรมชาติวิชาบางวิชาไม่เหมาะสมกับบางทักษะ ซึ่งบางรายวิชาเหมาะสมกับทักษะการฟัง พูดมากกว่า เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และโรงแรม การที่จะเน้นทักษะทางภาษาในรายวิชาต่าง ๆ นั้น น่าจะมีตัวประสบการณ์การเรียนรู้เป็นตัวตั้งเพื่อก่อให้เกิดทักษะทางภาษาตามมา การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษต้องจัดหลักสูตรให้ตรงกับ Function ที่มีอยู่ และควรบูรณาการกับสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้เป็นตัวตนที่มีหลายองค์ประกอบ (สัมภาษณ์อธิการบดี, 22 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
4. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่สร้างขึ้นใหม่ควรอิงกับเกณฑ์มาตรฐานภาษาต่างประเทศ สำหรับภาคีของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		
4.1 เห็นด้วย	106 (100)	5 (100)
4.2 ไม่เห็นด้วย	0	0
4.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นที่สอดคล้องกัน ทั้งหมด (ร้อยละ 100) โดยเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ควรอิงกับเกณฑ์มาตรฐานภาษาต่างประเทศสำหรับภาคีของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าเกณฑ์มาตรฐานเหล่านี้จะกลายมาเป็นกรอบหรือเป็นแนวทางที่ดี ที่นำไปสู่การออกแบบหลักสูตรให้มีคุณภาพและตรงตามมาตรฐานสากลต่อไป (สัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ, 9 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
5. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่สร้างขึ้นใหม่ น่าจะมีรูปแบบที่มีการจัดการเรียนการสอน ภายในชั้นเรียน ผสมผสานกับการใช้ e-learning และการศึกษาจากสถานประกอบการจริง		
5.1 เห็นด้วย	101 (95.28)	5 (100)
5.2 ไม่เห็นด้วย	5 (4.72)	0
5.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความคำถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม น่าจะเป็นรูปแบบ ที่มีการจัดการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนผสมผสานกับการใช้ e-learning และการศึกษาจากสถานประกอบการจริง (ร้อยละ 95.28) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มผู้สอน (ร้อยละ 100) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมทุกด้านทั้งห้องเรียน การใช้ e-learning ซึ่งปัจจุบันนี้ ได้ใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนอยู่แล้ว (สัมภาษณ์รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 21 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
6. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม ควรจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning ตลอดหลักสูตร เพื่อตอบสนองนโยบายการจัดการเรียนการสอนว่า "อยู่ที่ไหนก็เรียนได้ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน"		
6.1 เห็นด้วย	24 (22.64)	1 (20)
6.2 ไม่เห็นด้วย	82 (77.36)	4 (80)
6.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความคำถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยกลุ่มศิษย์เก่านั้นเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมไม่ควรจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning ทั้งหมด (ร้อยละ 77.36) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มผู้สอน (ร้อยละ 80) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าการจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning ดีอยู่ แต่ในบางครั้งอาจ ไม่เหมาะสมเพราะถ้าเป็นรายวิชาที่เน้นทักษะทางด้านการอ่านนั้นสามารถทำได้ แต่ถ้าเป็นทักษะการฟังพูดซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนก็จะลำบากและไม่เหมาะสมเท่าไรนัก (สัมภาษณ์ผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ, 20 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
7. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่สร้างขึ้นใหม่ควรเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการเรียน รายวิชาต่างๆ เป็นหลักและมีการทำสารนิพนธ์ (6หน่วยกิต) เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้ก่อนสำเร็จ การศึกษา		
7.1 เห็นด้วย	74 (69.81)	5 (100)
7.2 ไม่เห็นด้วย	32 (30.19)	0
7.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความคำถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ ควรเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการเรียนรายวิชาต่าง ๆ เป็นหลักและมีการทำสารนิพนธ์ (6 หน่วยกิต) เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้ก่อนจบการศึกษา (ร้อยละ 69.81) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มผู้สอน (ร้อยละ 100) นอกจากนี้แล้วผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าสารนิพนธ์ถือเป็นทางเลือกของผู้เรียนในการเลือกสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ต้องการและเหมาะสมกับผู้เรียน และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ทำสารนิพนธ์นั้นน่าจะเหมาะสมกับหลักสูตรนี้ (สัมภาษณ์รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์, 21 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
8. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ควรเน้นการทำวิทยานิพนธ์ (12หน่วยกิต) เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมมีความเข้มข้นและมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา		
8.1 เห็นด้วย	40 (37.74)	5 (100)
8.2 ไม่เห็นด้วย	66 (62.26)	0
8.3 อื่น ๆ	0	0

จากข้อความข้อนี้นับพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มศิษย์เก่านั้นเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่ควรเน้นการทำวิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต) (ร้อยละ 62.26) แต่กลุ่มผู้สอนนั้นพบว่า เห็นด้วยให้หลักสูตรนี้มีการทำวิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต) (ร้อยละ 100) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับผู้ที่ทำงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม ซึ่งถือว่าเป็นนักวิชาชีพมากกว่านักวิชาการหลักสูตรจึงน่าจะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดความสบายในขณะที่เรียน แต่ทั้งนี้อาจทำได้ ทั้ง 2 แผน คือ ทั้งแผน ก. และแผน ข. ได้ (สัมภาษณ์ผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ, 21 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
9. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ควรเน้นการทำวิทยานิพนธ์ (38หน่วยกิต) เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการเข้าชั้นเรียน		
9.1 เห็นด้วย	9 (8.49)	0
9.2 ไม่เห็นด้วย	97(91.51)	5 (100)
9.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความคำถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยกลุ่มศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่นั้นไม่ควรเน้นการทำวิทยานิพนธ์ (38 หน่วยกิต) เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 91.51) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มผู้สอน (ร้อยละ 100) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นว่าผู้มาเรียนส่วนใหญ่จบปริญญาตรียังไม่มีความรู้ทางด้านการทำวิจัยจะทำให้เกิดความลำบากขึ้นได้เพราะผู้ที่มาเรียนในแบบนี้ได้น่าจะต้องเป็นผู้ที่เรียนระดับปริญญาเอกซึ่งได้ผ่านการทำวิทยานิพนธ์มาแล้วหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาก่อน (สัมภาษณ์รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 21 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
10. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างใหม่ควรมีการนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเข้ามาผสมผสานเพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถผลิต Home Page เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ แนะนำบริษัทนำเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว และโรงแรมเป็นภาษาอังกฤษได้		
10.1 เห็นด้วย	106 (100)	5 (100)
10.2 ไม่เห็นด้วย	0	0
10.3 อื่น ๆ	0	0

จากคำถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (ร้อยละ 100) ว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมต้องมีการนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเข้ามาผสมผสานเพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถผลิตหรือสร้าง Home Page เพื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์บริษัทนำเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว โรงแรมเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี จึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการสอนได้ และน่าจะทำได้ดีด้วยซึ่งในขณะนี้ทางมหาวิทยาลัยได้ใช้อยู่แล้ว (สัมภาษณ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ, 22 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
11. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ควรมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม เพื่อให้ผู้ศึกษา ได้ฝึกทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริงมากที่สุด		
11.1 เห็นด้วย	106 (100)	5 (100)
11.2 ไม่เห็นด้วย	0	0
11.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (ร้อยละ 100) โดยเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมควรมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าโดยเฉพาะหลักสูตรระดับปริญญาโทที่สร้างขึ้นใหม่นั้น ท่านอธิการบดีเน้นเรื่องการฝึกปฏิบัติเพื่อผลิตบุคลากรทางด้านนั้น โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวเชื่อมโยง (สัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ, 22 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
12. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ควรมีการกำหนดให้ผู้ศึกษาได้เดินทางไปศึกษาดูงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมจากสถานที่ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ		
12.1 เห็นด้วย	104 (98.11)	5 (100)
12.2 ไม่เห็นด้วย	2 (1.89)	0
1.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยกลุ่มศิษย์เก่าเห็นว่า หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ ควรมีการกำหนดให้ผู้ศึกษาได้เดินทางไปศึกษาดูงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมทั้งในและต่างประเทศ (ร้อยละ 98.11) ซึ่งคล้ายตามกับกลุ่มผู้สอน (ร้อยละ 100) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าการศึกษาดูงานจะเป็นส่วนที่สำคัญสำหรับหลักสูตรนี้ เพราะการรู้ด้วยประสบการณ์ตรงเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นการทำงานที่แท้จริงประกอบกับได้เห็นผู้ประสบผลสำเร็จก็จะเป็นตัวหล่อหลอมอีกทางหนึ่งการเดินทางไปศึกษาดูงาน จึงเป็นการเรียนรู้ที่แท้จริง เห็นจริง ปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นนโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ได้ตั้งไว้ (สัมภาษณ์คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 21 กันยายน 2548)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
13. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ควรจะแยกรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมออกจากกันและกำหนดน้ำหนักของวิชาเรียนเท่ากัน		
13.1 เห็นด้วย	74 (69.81)	1 (20)
13.2 ไม่เห็นด้วย	32 (30.19)	4 (80)
13.3 อื่นๆ	0	0

จากข้อความคำถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมควรแยกรายวิชา ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมออกจากกัน (ร้อยละ 69.81) ส่วนกลุ่มผู้สอนนั้นมีความคิดเห็นว่าการนี้ไม่ควรแยกรายวิชาเรียนออกจากกันและกำหนดน้ำหนักของวิชาเรียนเท่ากัน (ร้อยละ 80) แต่ทั้งนี้การกำหนดวิชาเรียนของทั้ง 2 กลุ่มวิชา คือท่องเที่ยวและโรงแรมนั้นอาจจะไม่เท่ากัน ด้วยภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมนั้นมีเนื้อหาไม่มากเท่าภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งอ้างอิงได้จากหลักสูตรมัคคุเทศก์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้เป็นเพียง 1 หน่วยการเรียนเท่านั้น (ปรากฏในบทที่ 2)

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นศิษย์เก่า	ความคิดเห็นผู้สอน
	n=106	n=5
	ความถี่ (f) / ร้อยละ	ความถี่ (f) / ร้อยละ
14. ท่านเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ควรมีรายวิชาที่ให้ผู้ศึกษาได้ฝึกฝนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม หรือทีม เพื่อสร้างความสมานฉันท์		
14.1 เห็นด้วย	102 (96.23)	5 (100)
14.2 ไม่เห็นด้วย	4 (3.77)	-
14.3 อื่นๆ	-	-

จากคำถามข้อนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ควรมีรายวิชาที่ให้ผู้ศึกษาได้ฝึกฝนการทำงานเป็นกลุ่ม (ร้อยละ 96.23) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มผู้สอน (ร้อยละ 100) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าการทำงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมนั้นต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้คนมากมาย การฝึกให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม คือหัวใจสำคัญของหลักสูตรนี้ (สัมภาษณ์ผู้ประสานงาน โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ, 30 กันยายน 2548)

ข้อสรุปด้านแนวโน้มทิศทางของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็น

แนวโน้มทิศทางของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ควรมี
ลักษณะดังนี้คือ

1. มีทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
เพียงแต่ต้องกำหนดน้ำหนักของแต่ละทักษะ โดยค่านึงว่าทักษะใดใช้มากที่สุด หรืออาจใช้
เกณฑ์มาตรฐานภาษาต่างประเทศสำหรับมัคคุเทศก์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้
กำหนดไว้ คือ ทักษะการพูด – ฟัง 70% ทักษะการอ่าน 20% และทักษะการเขียน 10%
2. หลักสูตรที่สร้างขึ้นใหม่ น่าจะเป็นรูปแบบ ที่มีการจัดการเรียนการสอนภายใน
ชั้นเรียนควบคู่ไปกับการใช้ e-learning
3. ควรเป็นหลักสูตรที่มี 2 ทางเลือก คือ การทำวิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต)
กับการทำสารนิพนธ์ (6 หน่วยกิต)
4. ควรเป็นหลักสูตรที่มีการนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเข้ามาผสมผสาน เพื่อให้
ผู้ศึกษาสามารถผลิตหรือสร้าง Home page เพื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้กับชาวต่างชาติได้
5. หลักสูตรที่สร้างขึ้นใหม่ควรมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติงานจริง
ในสถานประกอบการ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม / มีการเดินทางไปศึกษาดูงาน
ทั้งในและต่างประเทศ พร้อมกับการฝึกฝนการทำงานเป็นกลุ่ม

5. ผลการวิจัยด้านแนวโน้มเนื้อหาสาระเพิ่มเติมในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

ผลการวิจัยข้อมูลด้านนี้ได้จากกลุ่มผู้ตอบแบบสำรวจความคิดเห็น ได้แก่ ผู้สอน 5 คน ผู้ประกอบการ 46 คน และศิษย์เก่า 106 คน รวม 157 คน ด้วยการนำผลลัพธ์แต่ละข้อมาแจกแจงความถี่ของแต่ละตัวเลือกและหาค่าร้อยละ ผนวกกับข้อกำหนดความสามารถของมัคคุเทศก์ดังนี้

ตารางที่ 30 ผลการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อแนวโน้มเนื้อหาสาระเพิ่มเติมในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

เนื้อหาสาระเพิ่มเติม	จำเป็นต้องมี	จำเป็นบ้าง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น
	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ
1. ด้านความรู้การประยุกต์ใช้ คอมพิวเตอร์กับงานท่องเที่ยว และโรงแรม	46 (100)	0	0	0
2. ความรู้ด้านการวิจัย	38 (82.61)	8 (17.39)	0	0
3. ความสามารถในการวิเคราะห์ ความต้องการของนักท่องเที่ยว แขกโรงแรม	46 (100)	0	0	0
4. มีความรอบรู้ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวใจ สமானฉันท์	42 (91.30)	4 (8.70)	0	0
5. มีความรู้ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน โฆษณาประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวและโรงแรม	46 (100)	0	0	0
6. มีความรู้ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน และจัดรายการนำเที่ยว	46 (100)	0	0	0

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เนื้อหาสาระเพิ่มเติม	จำเป็นต้องมี	จำเป็นบ้าง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น
	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ
7. มีความรู้ในแหล่งโบราณคดี				
สถาปัตยกรรมไทยและ				
สามารถสื่อสารเป็น				
ภาษาอังกฤษได้	46 (100)	0	0	0
8. การศึกษาดูงาน				
การจัดกิจกรรมทางด้าน				
การท่องเที่ยวและโรงแรม	46 (100)	0	0	0
9. การสัมมนาแลกเปลี่ยนข้อมูล				
ความคิดเห็นทางด้าน				
ภาษาอังกฤษเพื่อ				
การท่องเที่ยวและโรงแรม	42 (91.30)	4 (8.70)	0	0

จากตารางที่ 30 พบว่า สถานประกอบการมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาสาระเพิ่มเติม ทั้ง 9 ข้อข้างต้นนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมในเนื้อหาสาระของวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อ 1. คือ ด้านความรู้การประยุกต์ใช้ คอมพิวเตอร์กับงานท่องเที่ยวและโรงแรม ข้อ 3. ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการ ของนักท่องเที่ยวแขกโรงแรม ข้อ 5. มีความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและโรงแรม ข้อ 6. มีความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน และจัดรายการนำเที่ยว ข้อ 7. มีความรู้ในแหล่งโบราณคดีสถาปัตยกรรมไทยและสามารถ สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ข้อ 8. การศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและ โรงแรม

ตารางที่ 31 ผลการสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าที่มีต่อแนวโน้มเนื้อหาสาระเพิ่มเติม
ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

เนื้อหาสาระเพิ่มเติม	จำเป็นต้องมี	จำเป็นบ้าง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น
	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ
1. ด้านความรู้การประยุกต์ใช้				
คอมพิวเตอร์กับงานท่องเที่ยว				
และโรงแรม	102 (96.33)	4 (3.77)	0	0
2. ความรู้ด้านการวิจัย	100 (94.94)	6 (5.06)	0	0
3. ความสามารถในการวิเคราะห์				
ความต้องการของนักท่องเที่ยว				
แขกโรงแรม	106 (100)	0	0	0
4. มีความรอบรู้ในการใช้				
ภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวใจ				
สमानฉันท์	104 (98.11)	2 (1.89)	0	0
5. มีความรู้ในการใช้				
ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน				
โฆษณาประชาสัมพันธ์				
การท่องเที่ยวและโรงแรม	103 (97.17)	3 (2.83)	0	0
6. มีความรู้ในการใช้				
ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน				
และจัดรายการนำเที่ยว	104 (98.11)	2 (1.89)	0	0
7. มีความรู้ในแหล่งโบราณคดี				
สถาปัตยกรรมไทยและสามารถ				
สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้	106 (100)	0	0	0
8. การศึกษาดูงาน				
การจัดกิจกรรมทางด้าน				
การท่องเที่ยวและโรงแรม	106 (100)	0	0	0

ตารางที่ 31 (ต่อ)

เนื้อหาสาระเพิ่มเติม	จำเป็นต้องมี	จำเป็นบ้าง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น
	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ
9. การสัมมนาแลกเปลี่ยนข้อมูล				
ความคิดเห็นทางด้าน				
ภาษาอังกฤษเพื่อ				
การท่องเที่ยวและโรงแรม	98 (92.45)	8 (7.55)	0	0

จากตารางที่ 31 พบว่า ศิษย์เก่ามีความคิดเห็นว่าเนื้อหาสาระเพิ่มเติมทั้ง 9 ข้อข้างต้นนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมในเนื้อหาสาระของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อ 3. ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวและแขกโรงแรม ข้อ 7. มีความรู้ในแหล่งโบราณคดีสถาปัตยกรรมไทยและสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ และข้อ 8. การศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม

ตารางที่ 32 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อแนวโน้มเนื้อหาสาระเพิ่มเติม
ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

เนื้อหาสาระเพิ่มเติม	จำเป็นต้องมี	จำเป็นบ้าง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น
	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ
1. ด้านความรู้การประยุกต์ใช้				
คอมพิวเตอร์กับงานท่องเที่ยว				
และโรงแรม	3 (60)	2 (40)	0	0
2. ความรู้ด้านการวิจัย	5 (100)	0	0	0
3. ความสามารถในการวิเคราะห์				
ความต้องการของนักท่องเที่ยว				
แขกโรงแรม	5 (100)	0	0	0

ตารางที่ 32 (ต่อ)

เนื้อหาสาระเพิ่มเติม	จำเป็นต้องมี	จำเป็นบ้าง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น
	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ	ความถี่/ร้อยละ
4. มีความรอบรู้ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวใจ สมานฉันท์	5 (100)	0	0	0
5. มีความรู้ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน โฆษณาประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวและโรงแรม	5 (100)	0	0	0
6. มีความรู้ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน และจัดรายการนำเที่ยว	5 (100)	0	0	0
7. มีความรู้ในแหล่งโบราณคดี สถาปัตยกรรมไทยและสามารถ สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้	5 (100)	0	0	0
8. การศึกษาดูงาน การจัดกิจกรรมทางด้าน การท่องเที่ยวและโรงแรม	5 (100)	0	0	0
9. การสัมมนาแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม	5 (100)	0	0	0

จากตารางที่ 32 พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาสาระเพิ่มเติมทั้ง 9 ข้อข้างต้นนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมในเนื้อหาสาระของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อ 2. ความรู้ด้านการวิจัย ข้อ 3. ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวแขกโรงแรม ข้อ 4. มีความรอบรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวใจสมานฉันท์ ข้อ 5. มีความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผนโฆษณา

ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและโรงแรม ข้อ 6. มีความรู้ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผน และจัดรายการนำเที่ยว ข้อ 7. มีความรู้ในแหล่งโบราณคดีสถาปัตยกรรมไทยและสามารถสื่อสาร เป็นภาษาอังกฤษได้ ข้อ 8. การศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม และข้อ 9. การสัมมนาแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และโรงแรม

ข้อสรุปที่ได้จากการสำรวจข้อมูลด้าน แนวโน้มเนื้อหาสาระเพิ่มเติมในสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม พบว่าเนื้อหาสาระ ทั้ง 9 ข้อนั้นเป็นเนื้อหาที่ผู้ตอบแบบสำรวจความคิดเห็นต้องการเพิ่มเติมและคิดว่าจำเป็น ต้องมีในหลักสูตร ซึ่งทุกข้อนั้นมีค่าตั้งแต่ 90 ขึ้นไป

ผลการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เริ่มจากการกำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร จากนั้นนำวัตถุประสงค์หลักสูตรมากำหนดความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการ แล้วนำความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการมากำหนดภาระการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ต้องการ ซึ่งจากภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการนี้ได้นำไปสู่การกำหนดรายวิชาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียน และกำหนดสังเขปรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร สุดท้ายจึงนำรายวิชา ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนมาจัดกลุ่มตามลักษณะโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งได้ผลดังนี้

1. ปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร ธุรกิจการท่องเที่ยวจัดว่าเป็นธุรกิจที่ทำรายได้หลักเข้าสู่ประเทศ โดยเห็นได้จากในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยว ในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอยู่เสมอ แต่ทั้งนี้ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการทำงานทางด้านการท่องเที่ยวคือการที่บุคลากรขาดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ อันได้แก่ ภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ภาษาอังกฤษ ฯลฯ ในขบวนภาษาต่างประเทศที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นที่ทราบกันดีว่าภาษาอังกฤษจัดเป็น ภาษาสากล ซึ่งมีประชาชนใช้มากที่สุดในโลก โดยมีบทบาท และความสำคัญต่อการติดต่อ สื่อสาร แต่ทั้งนี้ประชาชนชาวไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ดังนั้นบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมของไทยส่วนมากมักขาดความรู้และความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ

จนก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนในการจัดการศึกษาให้แก่บุคลากรที่ทำงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมตลอดจนผู้ที่สนใจ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบวิชาชีพของตน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม จึงมีปณิธานมุ่งมั่นที่จะผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ โดยเป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมควบคู่ไปกับการเรียนในชั้นเรียนเพื่อจะได้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ควบคู่ไปกับจรรยาบรรณวิชาชีพของตนโดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในการผลิตมหาบัณฑิตให้มีคุณสมบัติดังนี้ คือ

1.1 มีความรู้ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ผสมผสานกับความรู้ภูมิปัญญาไทยเพื่อนำไปประกอบวิชาชีพ

1.2 มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพของตน

1.3 มีทักษะการเรียนรู้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความรู้ด้วยตนเอง

1.4 มีทักษะการจัดการ ที่สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเองได้อย่างอิสระและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 มีคุณธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน

2. ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการและภาระการเรียนรู้ จากปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนำมาสู่การกำหนดความสามารถ ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการซึ่งนำไปสู่การกำหนดภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการอีกต่อหนึ่ง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 33

ตารางที่ 33 ภาวะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการที่ตอบสนองความสามารถของผู้สำเร็จ
การศึกษาที่ต้องการตามหลักสูตร

ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการ	ภาวะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการ
1. มีคุณธรรมและจริยธรรม	1. ผู้เรียนจะได้รับความรู้พื้นฐานทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการประกอบวิชาชีพและการดำเนินชีวิต นอกจากนี้แล้วมีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในการเรียนรู้รายวิชาอื่นๆ
2. มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมเพื่อประกอบวิชาชีพได้	2. ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่อง
3. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับวิชาชีพของตน	3. ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อออกแบบประยุกต์ใช้ในงานการท่องเที่ยวและโรงแรม
4. มีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4. ผู้เรียนต้องรวบรวมหัวข้อทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่เป็นการพัฒนามุมมองสำหรับอนาคต เป็นการแสดงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ในระหว่างที่เรียนชั้นปีที่ 2 ผู้เรียนต้องจัดสัมมนาอย่างเป็นทางการโดยจัดทำและนำเสนอรายงานในลักษณะที่สะท้อนความรู้และความเข้าใจของผู้เรียน

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการ	ภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการ
5. มีทักษะในการประสานงานกับผู้อื่นได้ดี รวมทั้งมีทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม	5. ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนให้ทำงานเป็นกลุ่ม การทำโครงการ การทำทัวร์ เป็นต้น
6. มีความรู้ทางภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมไทย	6. ผู้เรียนจะได้รับความรู้ทางด้านภูมิปัญญาไทย และวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการประกอบวิชาชีพ
7. มีความรู้และความสามารถในการนำเสนอข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม	7. ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมจากการฝึกปฏิบัติในสถานที่จริงหรือสถานประกอบการจริง
8. มีความรู้ทางการบริหารจัดการ	8. ผู้เรียนจะได้รับความรู้ทางการบริหารจัดการและการฝึกฝนการทำงานร่วมกับผู้อื่นในรายวิชาการฝึกปฏิบัติการ และการสัมมนา
9. รู้และสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้	9. ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ อย่างเป็นระบบ ระเบียบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ที่ยั่งยืน

3. สังเขปรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรในการเขียนสังเขปรายวิชา (Course Description) ผู้วิจัยใช้หลักการการเขียนสังเขปรายวิชาดังนี้

3.1 แสดงประเด็นหลัก ๆ ถึงสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ในรายวิชานั้น ๆ โดยคำนึงถึงภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการเป็นสำคัญ

3.2 สะท้อนถึงความต้องการด้านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบวิชาชีพ

3.3 สะท้อนความต้องการด้านศีลธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ

3.4 ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาในระดับสูง เช่น การแก้ปัญหา การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการคิดสร้างสรรค์

5. การนำผลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นซึ่งเป็นความต้องการที่แท้จริงของผู้ศึกษา ผนวกเข้ากับเกณฑ์มาตรฐานความรู้ของมัคคุเทศก์อาชีพที่กำหนดโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มาเขียนเป็นคำอธิบายรายวิชา

สำหรับรายละเอียดและแหล่งที่มาของปรัชญา วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร รายวิชา และ สังเขปรายวิชาต่าง ๆ ใน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ดังปรากฏต่อไปนี้

ตารางที่ 34 แสดงแหล่งที่มาของปรัชญา วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และรายวิชาต่าง ๆ

หัวข้อ	แหล่งที่มา
1. ปรัชญา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร 2. ปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 3. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. วัตถุประสงค์หลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร 2. ปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 3. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. โครงสร้างหลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร 2. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. รายวิชาต่างๆ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร 2. ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร 3. หลักสูตรอบรมมัคคุเทศก์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 4. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 5. คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญและวิทยากร

ตารางที่ 35 แสดงคำอธิบายรายวิชาซึ่งได้จากการสำรวจข้อมูล และเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>1. ไทยศึกษา (Thai Studies) 3 (2-2) ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษขั้นสูงเพื่อการนำเสนอ บรรยาย เล่าเรื่องราว ประวัติศาสตร์ ประเพณี คุณธรรม จริยธรรม วิถีชีวิตไทย และมรดกทางภูมิปัญญาไทย</p>	<p>1. จากการสำรวจข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรนี้มี การอธิบายวัฒนธรรม ประเพณีไทยค่านิยม ($\bar{X} = 4.81$)อธิบายให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหาร ไทย ($\bar{X} = 4.70$) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ พระพุทธศาสนา พระพุทธรูป ($\bar{X} = 4.67$) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์ ดนตรี การแสดง ($\bar{X} = 4.59$) อธิบายเกี่ยวกับโอกาสหรือวัน สำคัญของไทย (ลอยกระทง,สงกรานต์) ($\bar{X} = 4.60$) อธิบายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ พื้นบ้านไทย ($\bar{X} = 4.53$)</p> <p>2.หลักสูตรมัคคุเทศก์ (ททท) ภาควิชาความรู้เฉพาะสาขาวิชา ได้แก่ สามารถอธิบายเทศกาล และงานประเพณี ไทย อาหารไทย สังคมไทย ทัศนศิลป์และ ดนตรีไทย ทัศนกรรม มรดกทางภูมิปัญญา ไทย</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>2. ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (English for Cultural Tourism) 3(2-2) ศัพท์ขั้นสูง จำนวนภาษา ภาษาเฉพาะเพื่อการแสดงความคิดเห็นและทัศนวิจารณ์ ทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม วัด วัง พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ฯลฯ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ</p>	<p>1. จากการสำรวจข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรนี้มีการอธิบายให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวทางใช้อธิบายที่ประวัติศาสตร์ ($\bar{X} = 4.76$)</p> <p>2. หลักสูตรมัคคุเทศก์ (ททท) ภาควิชาความรู้เฉพาะสาขา ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ได้แก่ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม วัดอรุณราชวราราม วัดเบญจมบพิตร วัดไตรมิตรวิทยาราม วัดราชนันทดาราม วัดสุทัศน์เทพวราราม วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร พระที่นั่งวิมานเมฆ พระที่นั่งอภิเชษอดุสิต เขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุโขทัย พิษณุโลก เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และเพชรบุรี</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>2. ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม (English for Hotel) 3(2-2) ศัพท์ สำนวนภาษาเฉพาะที่ใช้เพื่องานโรงแรมการใช้ภาษาอังกฤษ ฟัง พูด ขั้นสูง ในบทบาทบุคคลากรทางด้านการโรงแรมในแผนกต่าง ๆ</p>	<p>1.จากการสำรวจข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรฝึกฝนนี้มีการพูดได้ตอบ จองสำรองที่พัก ทั้งของต่อหน้าและโทรศัพท์ ($\bar{X} = 4.71$) พูดได้ตอบแสดงความช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.54$) อธิบายให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกในโรงแรม ($\bar{X} = 4.65$) พูดได้ตอบเรื่องอาหารเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 4.61$) และพูดได้ตอบเรื่องการจัดห้อง/ ทำความสะอาด ($\bar{X} = 4.49$) การกล่าวต้อนรับกล่าวคำอำลา ($\bar{X} = 4.68$) กล่าวขอโทษ หรือกล่าวคำอำลา ($\bar{X} = 4.63$) การถามตอบ อธิบาย เล่าเรื่องราว เกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.60$) พูดเพื่อเสนอให้ความช่วยเหลือ / กล่าวขอบคุณหรือกล่าวตอบคำขอบคุณ ($\bar{X} = 4.54$) การถามตอบเกี่ยวกับระยะทางหรือเส้นทางการเดินทาง ($\bar{X} = 4.47$) การถามสิ่งที่ต้องการ ($\bar{X} = 4.45$) พูดแสดงความรู้ สึกดีใจ เสียใจ /ตอบรับปฏิเสธลูกค้า ($\bar{X} = 4.56$) การฟังการถามข้อมูลทางโทรศัพท์แล้วสามารถบันทึกใจความต่าง ๆ ได้ ($\bar{X} = 4.71$) ฟังการขอความช่วยเหลือ</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
	<p>จากลูกค้าตามที่ขอได้ ($\bar{X} = 4.70$) ฟังคำถามจากลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วตอบได้ อธิบายเล่าเรื่องราวให้ข้อมูลต่างๆ ($\bar{X} = 4.44$) ฟังการร้องเรียนของลูกค้าแล้วสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ ($\bar{X} = 4.65$) ฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อ ต่างประเทศแล้วสามารถให้ข้อมูลลูกค้าได้ ($\bar{X} = 4.46$) อ่านข่าวต่างประเทศ ค่าเตือนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องราวความปลอดภัยและเรื่องทางราชการ และสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยว เข้าใจได้ ($\bar{X} = 4.67$) อ่านคู่มือ ป้ายประกาศต่างๆ ($\bar{X} = 4.41$) อ่านข้อมูลจาก Web site ได้ ($\bar{X} = 4.57$) อ่านเอกสารบทความทางการท่องเที่ยวโรงแรม ($\bar{X} = 4.39$) สามารถรอกประวัติส่วนตัวและข้อมูลต่างๆ ได้ ($\bar{X} = 4.63$) เขียนโต้ตอบจดหมายต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.54$) เขียนอธิบายการเดินทาง ($\bar{X} = 4.42$)</p>
	<p>2. หลักสูตรมัคคุเทศก์ (ททท) กำหนดให้มีวิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>4.สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน (Seminar in Contemporary Issues) 2(1-2) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ เชื่อมโยงองค์ความรู้ เพื่อการอภิปรายจากหัวข้อที่สนใจทาง ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม จากเอกสารหรือการศึกษาดูงานเพื่อนำเสนอ ในรูปแบบการบรรยายแสดงความคิดเห็น เชิงวิพากษ์ เรียบเรียง เขียนรายงาน บทความ เพื่อเผยแพร่</p>	<p>1.จากการสำรวจข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรนี้มีการสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ที่ตอบ ว่าจำเป็นต้องมี (ร้อยละ 94.65)</p> <p>2.หลักสูตรมัคคุเทศก์ (ททท) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวไทยได้กำหนดเกณฑ์ ความสามารถมัคคุเทศก์ คือความสามารถ ในการแก้ปัญหา การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น</p>
<p>5.วิทยาการวิจัย (Research Methodology) ความหมายลักษณะของการวิจัยแบบต่าง ๆ ขึ้นตอน กระบวนการออกแบบ การวิจัย การเขียนเค้าโครงหัวข้อวิทยานิพนธ์ การสร้าง เครื่องมือ ศึกษาสถิติพื้นฐานและสถิติอ้างอิงเพื่อ การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงาน การวิจัย การประเมินผล สังเคราะห์ และ การนำผลวิจัยไปใช้</p>	<p>หมายเหตุ มิได้ปรากฏอยู่ในข้อมูลการสำรวจ แต่ปรากฏอยู่ในเกณฑ์ของ สกอ.ที่กำหนดให้ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องมีการทำ วิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>6.ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม(Practicum in English for Tourism and Hotel) 3(135)</p> <p>ปฏิบัติการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม จากสถานประกอบการ การฝึกปฏิบัติ นำทัวร์ตามเส้นทางต่างๆเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 135 ชม. โดยมีการเขียนรายงานและการนำเสนอในการสัมมนา</p>	<p>1.จากการสำรวจข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามขอให้หลักสูตรนี้มีการจัดกิจกรรมทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อฝึกและโรงแรมและการฝึกปฏิบัติงานจริง (ร้อยละ 100)</p> <p>2.หลักสูตรมัคคุเทศก์ (ททท) ททท.ได้กำหนดภาคปฏิบัตินำชมสถานที่ต่าง ๆ 9 เส้นทาง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม 2. วัดโพธิ์ วัดอรุณราชวราราม วัดเบญจมบพิตรวัดไตรมิตร วัดราชนันทาราม วัดสุทัศนเทพวราราม วัดราชบพิตร 3. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนคร 4. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และลพบุรี 5. จังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์ 6. จังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย 7. จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง 8. จังหวัดนครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และเพชรบุรี 9.พระที่นั่งวิมานเมฆ พระที่นั่งอภิเศกดุสิต นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และเพชรบุรี

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>7. ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (English for Eco – Tourism)3(2-2) ฝึกฝนคำศัพท์ สำนวนภาษาที่ใช้เพื่อการอธิบาย เล่าเรื่องราว แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติทางบก / ทางน้ำ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. จากการสำรวจข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรนี้มี ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ อธิบายให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติในประเทศไทย ($\bar{X} = 4.71$)อธิบาย เกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ ($\bar{X} = 4.22$)</p>
<p>8. การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อออกแบบสารสนเทศ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม (The Application of Computer in English for Tourism and Hotel Information Design) 3(2-2) การพัฒนาทักษะทางคอมพิวเตอร์เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ในการออกแบบสารสนเทศทาง ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม</p>	<p>1.จากการสำรวจข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรนี้มี ความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์กับงานการ ท่องเที่ยวและโรงแรม (ร้อยละ 85.45) ควรมีการนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยี เข้ามาผสมผสานเพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถ ผลิตหรือสร้าง Home – pageเพื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ แนะนำ บริษัทนำเที่ยว โรงแรมเป็นภาษาอังกฤษได้ (ร้อยละ 100)</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>9. ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวและโรงแรม (English for Public Relation in Tourism And Hotel) 3(2-2) ฝึกฝนทักษะการสื่อสาร การวิเคราะห์คำ การเลือกใช้คำรูปแบบลีลาการเรียบเรียง ข้อความและทักษะด้านพิธีการที่จำเป็นต่อ การเป็นนักประชาสัมพันธ์ทางการ ท่องเที่ยวและโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการให้ข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอข้อมูลต่างๆ การแก้ปัญหาแบบมีอาชีพ เรียนรู้ฝึกฝนมารยาท การเข้าสังคมธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม</p>	<p>1.จากการสำรวจข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรนี้มี การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผนการ โฆษณา ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและ ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวและโรงแรม (ร้อยละ 99.05)</p>
<p>10. ภาษาอังกฤษเพื่อการโฆษณาการท่องเที่ยว และโรงแรม(English for Advertising in Tourism and Hotel) 3 (2 – 2) ฝึกฝนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการโฆษณาทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยว และโรงแรมจากทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน ขั้นสูง เพื่อเสริมสร้างและดึงดูดความสนใจ จากลูกค้าโดยการผลิตสื่อโฆษณาที่ผ่านสื่อ ที่ทันสมัย อาทิเช่น วิทยุ โทรทัศน์ Web site ฯลฯ</p>	<p>1.จากการสำรวจข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรนี้มี การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการวางแผนการ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวและ โรงแรม (ร้อยละ 99.05)</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>11. ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดท่องเที่ยวและโรงแรม (English for Marketing in Tourism and Hotel) 3(2-2)</p> <p>ฝึกฝนและพัฒนาคำศัพท์สำนวนภาษาเฉพาะที่จะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพเพื่อการสำรองที่นั่ง การจองตั๋ว การสำรองที่พัก การกำหนดรายการการเดินทาง ฯลฯ</p>	<p>1. จากการสำรวจข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามขอให้หลักสูตรนี้มีความรอบรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดท่องเที่ยวและโรงแรม การวางแผนการจัดรายการนำเที่ยวและการโรงแรม (ร้อยละ 85.59)</p>
<p>12. การศึกษาเอกเทศ (Independent Studies) 3 (1-2) ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลนำมาเรียบเรียงเขียนรายงานใน หัวข้อที่ผู้เรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาได้ร่วมกัน กำหนดทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากคำแนะนำของวิทยากรและการระดมความคิดของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร</p>
<p>13. วิทยานิพนธ์ (Thesis) (12) / สารนิพนธ์ (Term Paper) (6)</p>	<p>1. จากการสำรวจข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามขอให้หลักสูตรนี้มีการทำวิทยานิพนธ์ (ร้อยละ 68.87) ทำสารนิพนธ์ (ร้อยละ 84.90) และเป็นไปตามเกณฑ์ข้อบังคับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ สกอ.</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>14. ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการอาหารและเครื่องดื่ม (English for Food and Beverage Service) 3(2-2)</p> <p>ฝึกทักษะการฟัง พูด ชั้นสูง ที่ใช้ในอุตสาหกรรม การบริการอาหารและเครื่องดื่ม ชนิด ประเภท ส่วนประกอบ กรรมวิธีการปรุง ลักษณะเฉพาะ ลักษณะเด่น หลักการจัดอาหารและเครื่องดื่ม ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม การจัดเสิร์ฟ และ มารยาทต่างๆ โดยการเชิญชวน การอธิบาย ให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็นเชิงทัศนวิจารณ์ได้</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากการระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร และคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรได้ เสนอแนะ</p>
<p>15. ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรองและไกล่เกลี่ยความข้อพิพาททางการท่องเที่ยวและโรงแรม (English for Negotiation and Mediation in Tourism and Hotel) 3(2-2)</p> <p>ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการเจรจาต่อรอง การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยชี้ให้เห็นถึงความแตกต่าง ด้านคำศัพท์ สำนวนภาษาที่ใช้ ในวัฒนธรรม รวมทั้งการศึกษาความแตกต่างของภาษา ท่าทางซึ่งอาจก่อให้เกิดการเข้าใจผิดได้</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากการระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร และคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรได้ เสนอแนะ</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>16. ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว (English for Tourism Promotion) 3(2-2) ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆในประเทศไทย ที่ชาวต่างชาติและคนไทยสนใจ ศึกษาหลักการ การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย ตามสัญชาติและ พฤติกรรม โดยฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษ ขั้นสูงด้วยการวิเคราะห์คำการคัดสรรคำ ลีลาสำนวนภาษา วิธีการเขียนที่ดึงดูดใจ โดยเขียนเป็นบทความ หรือสารคดีทางด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากการระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร และคณะกรรมการการวิพากษ์หลักสูตรได้ เสนอแนะ</p>
<p>17. ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการสุขภาพ (English for Health Care Service) 3(2-2) ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการสื่อสารขั้นสูง ศัพท์เฉพาะด้านการบริการสุขภาพทุก ๆ รูปแบบ อาทิเช่น การนัดหมายไทย การแพทย์แผนไทย ธุรกิจสปา ฯลฯ</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากการระดมความคิดเห็น ของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร และคณะกรรมการการวิพากษ์หลักสูตรได้ เสนอแนะ</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>18. มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ (Social Etiquette in English – Speaking Culture) 3(2-2) ศึกษาเรียนรู้ ฝึกฝนภาษาขั้นสูง มารยาททางสังคมที่ถูกต้องและเหมาะสม ในการเข้าสังคมกับชาวต่างชาติเพื่อเพิ่มพูนความเชื่อมั่นในการมีปฏิสัมพันธ์ในชุมชนที่ใช้ภาษาอังกฤษ</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากการระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรได้เสนอแนะ</p>
<p>19. รูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม (Effective Models of Communication in Tourism and Hotel) 3(2-2) ศึกษาสังเคราะห์รูปแบบวิธีการสื่อสารสมัยใหม่ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทการท่องเที่ยวและโรงแรมโดยฝึกฝนทักษะการแสดงออก บุคลิกท่าทาง น้ำเสียง ถ้อยคำลีลาการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งในที่ทำงานและสังคมมวลชน</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากการระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรได้เสนอแนะ</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

คำอธิบายรายวิชาที่สร้างขึ้น	แหล่งที่มา
<p>20. การนำเสนอผลงานทางการท่องเที่ยวและโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Presentations in Tourism and Hotel) 3(2-2) ศึกษาองค์ประกอบและวิธีการนำเสนอผลงานตามรูปแบบที่ถูกต้อง เหมาะสม โดยการฝึกปฏิบัติ การนำเสนอข้อมูลต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษด้วยสื่อสมัยใหม่ อย่างมีประสิทธิภาพและฝึกการประเมินผลจากการนำเสนอผลงานของผู้ร่วมชั้นเรียน</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากการระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร และคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรได้เสนอแนะ</p>
<p>21. การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม (Self – Improvement in Tourism and Hotel) 3(2-2) ฝึกฝนทักษะที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม การพัฒนาตนเองในการทำงาน การพัฒนาบุคลิกภาพ โดยการค้นคว้าหาข้อมูลจากสื่อภาษาอังกฤษ ที่ทันสมัย วิเคราะห์สังเคราะห์ และนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของตน</p>	<p>หมายเหตุรายวิชานี้เกิดจากการระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร และคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรได้เสนอแนะ</p>

ตารางที่ 36 แสดงรายวิชาต่างๆ ที่ตอบสนองต่อปรัชญาวัตถุประสงค์หลักสูตร

ปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร	รายวิชาที่ตอบสนอง
<p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 1</p> <p>เพื่อพัฒนานักวิชาการและวิชาชีพ ให้มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยกระบวนการวิจัยเพื่อบุกเบิกความรู้ใหม่ อย่างอิสระ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิทยาการวิจัย 2. สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน 3. วิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์
<p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 2</p> <p>เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษา ให้มีความรู้และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมระดับสูงผสมผสาน กับความรู้ภูมิปัญญาไทย เพื่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวและโรงแรม เผยแพร่ภาพลักษณ์ ที่ดีของประเทศ ตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ ใช้ในการประกอบวิชาชีพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไทยศึกษา 2. ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการอาหาร และเครื่องดื่ม 3. ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม 4. ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 5. ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดท่องเที่ยว และโรงแรม 6. ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศน์ 7. ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม 8. ภาษาอังกฤษเพื่อการโฆษณาทางการ ท่องเที่ยวและโรงแรม 9. ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการ ท่องเที่ยว 10. ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการสุขภาพ

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร	รายวิชาที่ตอบสนอง
<p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 3</p> <p>เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การแก้ปัญหา การบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อออกแบบสารสนเทศภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม 2. การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม 3. มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ 4. ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรอง ไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการท่องเที่ยวและโรงแรม 5. สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน
<p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 4</p> <p>มีทักษะการจัดการที่สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเองได้อย่างอิสระและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การศึกษาเอกเทศ 2. การนำเสนอผลงานทางการท่องเที่ยวและโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ 3. รูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม 4. ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม 5. การสัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน

5. โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม สำหรับ ลักษณะโครงสร้างหลักสูตรนำจากผลการสำรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางโครงสร้างหลักสูตร ได้แก่ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 และแนวทางการบริหารเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 นำมาจัดเป็นหมวดวิชาต่าง ๆ สรุปได้ว่า จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร (2 ปี) 41 หน่วยกิต สามารถจัดได้ดังนี้คือ

แผนการศึกษา (ก)

1) หมวดวิชาเฉพาะด้าน มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า	29	หน่วยกิต
1.1) วิชาบังคับ	17	หน่วยกิต
1.2) วิชาเลือก (สัมพันธ) ไม่น้อยกว่า	12	หน่วยกิต
2) วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต
รวม	41	หน่วยกิต

แผนการศึกษา (ข)

1) หมวดวิชาเฉพาะด้าน มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า	29	หน่วยกิต
1.1) วิชาบังคับ	17	หน่วยกิต
1.2) วิชาเลือก (สัมพันธ) ไม่น้อยกว่า	18	หน่วยกิต
2) สารนิพนธ์	6	หน่วยกิต
รวม	41	หน่วยกิต

ประเด็นการให้ความหมายเลขรหัสวิชา มีหลักการดังนี้ คือ

155 - - - -	หมายถึง	หมู่วิชาภาษาอังกฤษ
- - - (5,6) - - -	หมายถึง	ระดับปริญญาโท
5		รายวิชาพื้นฐาน
6		รายวิชาสัมพันธ์, รายวิชาเลือก
155 - 1 - -	หมายถึง	ทักษะทางภาษา
155 - 2 - -	หมายถึง	การแปล
155 - 3 - -	หมายถึง	วรรณคดี
155 - 4 - -	หมายถึง	ภาษาและวัฒนธรรม
155 - 5 - -	หมายถึง	การฝึกหัดครู
155 - 6 - -	หมายถึง	ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ
155 - 7 - -	หมายถึง	ไม่สามารถจัดเข้าหมู่วิชาใดได้
155 - 8 - -	หมายถึง	การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
155 - 9 - -	หมายถึง	โครงการพิเศษ ปัญหาพิเศษ

โครงการศึกษาเอกเทศการสัมมนาและการวิจัย

104 - - - -	หมายถึง	หมู่วิชาประเมินผลและวิจัย
412 - - - -	หมายถึง	หมู่วิชาคอมพิวเตอร์

ประเด็นการเรียงลำดับของรายวิชาต่าง ๆ ได้อาศัยหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ คือ

- 1) ความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็น
- 2) ความสัมพันธ์ของเนื้อหา
- 3) เริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปสิ่งที่ไกลตัว
- 4) เริ่มจากลำดับการเรียนรู้ก่อนและหลัง

สำหรับเอกสารหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่ได้ประกอบไปด้วย

- 1) ชื่อหลักสูตร
- 2) ชื่อปริญญา
- 3) หน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 4) ปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร
- 5) กำหนดการเปิดสอน
- 6) คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา
- 7) การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา
- 8) ระบบการศึกษา
- 9) ระยะเวลาการศึกษา
- 10) การวัดและสำเร็จการศึกษา
- 11) อาจารย์ผู้สอน
- 12) จำนวนนักศึกษา
- 13) สถานที่และอุปกรณ์
- 14) ห้องสมุด
- 15) งบประมาณ
- 16) หลักสูตรประกอบด้วย
  - 16.1) จำนวนหน่วยกิตรวม
  - 16.2) โครงสร้างของหลักสูตร
  - 16.3) รายวิชา
  - 16.4) การจัดการเรียนการสอน
  - 16.5) สังเขปรายวิชา
  - 16.6) แผนการศึกษา

รูปแบบของเอกสารหลักสูตรดังกล่าวนี้อ้างอิงตามรูปแบบเอกสารหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

6. หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะดังนี้

**หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**

.....

1. ชื่อหลักสูตร

1.1 ชื่อภาษาไทย หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ Master of Arts in English for Tourism and Hotel

2. ชื่อปริญญา

2.1 ชื่อเต็มภาษาไทย ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

2.2 ชื่อย่อภาษาไทย ศศ.ม.(ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม)

2.3 ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ Master of Arts in English for Tourism and Hotel

2.4 ชื่อย่อภาษาอังกฤษ M.A. (English for Tourism and Hotel)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

4. ปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร

ธุรกิจการท่องเที่ยวจัดว่าเป็นธุรกิจที่ทำรายได้หลักเข้าสู่ประเทศ โดยเห็นได้จากในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอยู่เสมอ แต่ทั้งนี้ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการทำงานทางด้านการท่องเที่ยวคือการที่บุคลากร

ขาดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติอันได้แก่ ภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ภาษาอังกฤษ ฯลฯ ในขบวนการภาษาต่างประเทศที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นที่ทราบกันดีว่าภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาสากล ซึ่งมีประชาชนใช้มากที่สุดในโลก โดยมี บทบาท และความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร แต่ทั้งนี้ประชาชนชาวไทยใช้ภาษาไทย เป็นภาษาประจำชาติ ดังนั้นบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมของไทยส่วนมาก มักขาดความรู้และความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ จนก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรค ในการทำงาน ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน ในการจัดการศึกษาให้แก่บุคลากรที่ทำงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม ตลอดจนผู้ที่สนใจ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือ ในการประกอบวิชาชีพของตน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมจึงมีปณิธานมุ่งมั่นที่จะผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ ทางวิชาการและวิชาชีพ โดยเป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมควบคู่ไปกับการเรียนในชั้นเรียนเพื่อจะได้สามารถปฏิบัติงานได้อย่าง มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ควบคู่ไปกับการขยายบรรณวิชาชีพของตนโดยมีวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรในการผลิตมหาบัณฑิตให้มีคุณสมบัติดังนี้ คือ

1. เพื่อพัฒนานักวิชาการและวิชาชีพให้มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมโดยกระบวนการวิจัยเพื่อบุกเบิกความรู้ใหม่ อย่างอิสระ
2. เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีความรู้และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมระดับสูงผสมผสานกับความรู้ภูมิปัญญาไทย เพื่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวและโรงแรม เผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ ใช้ในการประกอบวิชาชีพ
3. เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถ ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การแก้ปัญหา การบูรณาการ คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อนำไปสู่ การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4. มีทักษะการจัดการที่สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเองได้อย่างมีอิสระและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กำหนดการเปิดสอน

ปีการศึกษา พ.ศ. 255..... เป็นต้นไป

6. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. เป็นผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีโดยไม่จำกัดสาขาจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

2. มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี หรืออยู่ในดุลพินิจของกรรมการบริหารหลักสูตร

3. คุณสมบัติอื่น ๆ เป็นไปตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

7. การรับเข้าศึกษา

ใช้วิธีการสอบคัดเลือกโดยการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์ทางภาษาอังกฤษจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

8. ระบบการศึกษา

8.1 จัดการเรียนการสอนออกเป็นปีละ 2 ภาคการศึกษาปกติ และ 1 ภาคการศึกษาฤดูร้อนและลงทะเบียนเรียนเป็นรายวิชาตามระบบหน่วยกิต

8.2 การคิดจำนวนหน่วยกิต รายวิชาภาคทฤษฎี (บรรยาย หรืออภิปราย 1 หน่วยกิต ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์) สำหรับวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ 1 หน่วยกิต ใช้เวลา 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อภาคการศึกษา ภาคปฏิบัติ (การศึกษาทดลองไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์)

8.3 ระบบการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 แผน นักศึกษาสามารถเลือกศึกษาแผนใดแผนหนึ่งตามความสนใจคือ

แผน ก.(1) เป็นหลักสูตรที่มีการศึกษาลักษณะวิชาและทำวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

แผน ข. เป็นหลักสูตรที่มีการศึกษาลักษณะวิชา มีการสอบประมวลความรู้ ไม่ทำวิทยานิพนธ์ แต่มีการทำสารนิพนธ์ 6 หน่วยกิต

9. ระยะเวลาการศึกษา

นับตั้งแต่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลา 5 ปีการศึกษา

10. การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

10.1 ตามข้อบังคับระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

10.2 ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการ
<p>1. เพื่อพัฒนานักวิชาการและวิชาชีพให้มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมโดยกระบวนการวิจัยเพื่อบุกเบิกความรู้ใหม่อย่างอิสระ</p>	<p>1. สามารถนำความรู้ หลักการ แนวทางการวิจัยมาประยุกต์ใช้เพื่อการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม</p>
<p>2. เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีความรู้และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมผสมผสานกับความรู้ภูมิปัญญาไทยเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวและโรงแรม เผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ</p>	<p>2. สามารถนำความรู้ หลักการ ทักษะต่าง ๆ มาประกอบการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3. สามารถสื่อสารและอธิบายให้ข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมอย่างถูกต้องแม่นยำ</p> <p>4. สามารถนำชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง</p>
<p>3. เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การบูรณาการคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>5. มีทักษะในการปรับตัวตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>6. ใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลาและมีความรู้ในประเด็นร่วมสมัย</p> <p>7. รู้และสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ เข้าใจเชิงบริบทรวมของผลกระทบทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม</p> <p>8. เข้าใจการบูรณาการองค์ความรู้มาประกอบการทำงาน</p> <p>9. มีความรับผิดชอบและจรรยาบรรณในวิชาชีพ</p>

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการ
4. มีทักษะการจัดการที่สามารถปฏิบัติงานได้ดีด้วยตนเองได้อย่างอิสระและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	10. มีทักษะการปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่น 11. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ตรงต่อเวลา อดทน อดอยากดี มีน้ำใจ

11. อาจารย์ผู้สอน

คณาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต คณาจารย์พิเศษเฉพาะด้านทางการท่องเที่ยวและโรงแรม

12. จำนวนนักศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ได้วางแผนการรับนักศึกษาดังนี้คือ

นักศึกษา ชั้นปี	ปีการศึกษา				
	2551	2552	2553	2554	2555
ชั้นปีที่ 1	20	20	20	20	20
ชั้นปีที่ 2	-	20	20	20	20
รวม	20	40	40	40	40
คาดว่าจะสำเร็จ	-	-	20	20	20

13. สถานที่และอุปกรณ์การสอน

ใช้ห้องเรียนของบัณฑิตวิทยาลัยที่มีอุปกรณ์พร้อม ห้องเรียนประกอบด้วย
โสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย

14. ห้องสมุด

ใช้ห้องสมุดของบัณฑิตวิทยาลัย และห้องสมุดของสำนักวิทยบริการ ซึ่งเป็นห้องสมุดเสมือนที่สามารถค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ได้ทั่วโลก

15. งบประมาณ

ใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่จัดสรรให้ในระยะแรกและหลังจากนั้น อยู่ในความรับผิดชอบของโครงการ

16. หลักสูตร

16.1 จำนวนหน่วยกิตรวม

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 41 หน่วยกิต

16.2 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ประกอบด้วย

1.หมวดวิชาเฉพาะด้าน	29	หน่วยกิต
ก. วิชาบังคับ	17	หน่วยกิต
ข. วิชาสัมพันธ์ (เลือก) ไม่น้อยกว่า	12 หรือ 18	หน่วยกิต
(ตามแผนการศึกษาที่นักศึกษาเลือก)		
2. หมวดนิพนธ์		
วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต
หรือสารานิพนธ์	6	หน่วยกิต
3. หลักสูตรมี	2	แผนการศึกษา

แผน ก (2) วิทยานิพนธ์

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 41 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาเฉพาะด้าน

ก. วิชาบังคับ

17 หน่วยกิต

1555402	มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ	3(2-2)
1555601	ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม	3(2-2)
1555602	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	3(2-2)
1556801	ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และโรงแรม	3(135)
1556901	สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	2(1-2)
1045204	วิทยาการวิจัย	3(2-2)

ข. วิชาสัมพันธ์(เลือก)

12 หน่วยกิต

ให้เลือกรายวิชาดังต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า 4 รายวิชา

1556601	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	3(2-2)
1556602	ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว	3(2-2)
1556603	ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556604	ภาษาอังกฤษเพื่อการโฆษณาทาง ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556605	ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556606	ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	3(2-2)
1556607	ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการสุขภาพ	3(2-2)
1556608	รูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทาง การท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556609	ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรองและการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาททางการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)

1556610	การนำเสนอผลงานทางด้านการท่องเที่ยว และโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ	3(2-2)
1556611	การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพทาง ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556902	การศึกษาเอกเทศ	3(2-2)
4125601	การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสารสนเทศ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)

2. หมวดนิพนธ์

1045204	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
---------	-------------	-------------

3. รายวิชาเสริม (ไม่นับหน่วยกิต)

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทุกสาขาวิชาต้องมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและการใช้คอมพิวเตอร์ตามเกณฑ์มาตรฐานที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาได้กำหนดไว้และต้องศึกษารายวิชาดังต่อไปนี้

1555101	ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	3(2-2)
4125101	คอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	3(2-2)

4. รายวิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทุกคนต้องศึกษาวิชา ไทยศึกษา เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป

1555401	ไทยศึกษา	3(2-2)
---------	----------	--------

แผน ข สารนิพนธ์

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 41 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาเฉพาะด้าน

ก. วิชาบังคับ

17 หน่วยกิต

1555402	มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ	3(2-2)
1555601	ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม	3(2-2)
1555602	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	3(2-2)
1556801	ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และโรงแรม	3(135)
1556901	สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	2(1-2)
1045204	วิทยาการวิจัย	3(2-2)

ข. วิชาสัมพันธ(เลือก)

18 หน่วยกิต

ให้เลือกรายวิชาดังต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า 6 รายวิชา

1556601	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	3(2-2)
1556602	ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว	3(2-2)
1556603	ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556604	ภาษาอังกฤษเพื่อการโฆษณาทาง ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556605	ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556606	ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	3(2-2)
1556607	ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการสุขภาพ	3(2-2)
1556608	รูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทาง การท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556609	ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรองและการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาททางการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)

1556610	การนำเสนอผลงานทางด้านการท่องเที่ยว และโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ	3(2-2)
1556611	การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพทาง ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)
1556902	การศึกษาเอกเทศ	3(2-2)
4125601	การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสารสนเทศ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(2-2)

2. หมวดนิพนธ์

1556904	สารนิพนธ์	6 หน่วยกิต
---------	-----------	------------

3. รายวิชาเสริม (ไม่นับหน่วยกิต)

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทุกสาขาวิชาต้องมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและการใช้คอมพิวเตอร์ตามเกณฑ์มาตรฐานที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาได้กำหนดไว้และต้องศึกษารายวิชาดังต่อไปนี้

1555101	ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	3(2-2)
4125101	คอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	3(2-2)

4. รายวิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทุกคนต้องศึกษาวิชา ไทยศึกษา เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป

1555401	ไทยศึกษา	3(2-2)
---------	----------	--------

14.1 รายวิชา

รหัส	รายวิชา	น	ท	ป
1555401	ไทยศึกษา	3	2	2
1555402	มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ	3	2	2
1555601	ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม	3	2	2
1555602	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	3	2	2
1556601	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	3	2	2
1556602	ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว	3	2	2
1556603	ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม	3	2	2
1556604	ภาษาอังกฤษเพื่อการโฆษณาทาง ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม	3	2	2
1556605	ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดท่องเที่ยว และโรงแรม	3	2	2
1556606	ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการอาหาร และเครื่องดื่ม	3	2	2
1556607	ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการสุขภาพ	3	2	2
1556608	รูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทาง การท่องเที่ยวและโรงแรม	3	2	2
1556609	ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรอง และการใกล้เคียงข้อพิพาททาง การท่องเที่ยวและโรงแรม	3	2	2
1556610	การนำเสนอผลงานทางด้านการท่องเที่ยว และโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ	3	2	2
1556611	การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพทาง ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม	3	2	2
1556801	ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยวและโรงแรม	3	-	135

รหัส	รายวิชา	น	ท	ป
1556901	สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	2	1	2
1556902	การศึกษาเอกเทศ	3	1	2
1556903	วิทยานิพนธ์	12	-	-
1556904	สารนิพนธ์	6	-	-
1045204	วิทยาการวิจัย	3	2	2
4125601	การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ สารสนเทศภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และโรงแรม	3	2	2

14.2 สังเขปรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

- 1555401 **ไทยศึกษา** 3 – 2 - 2
(Thai Studies)
ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษขั้นสูงเพื่อการนำเสนอ บรรยาย เล่าเรื่องราว วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ประเพณี คุณธรรม จริยธรรม วิถีชีวิตไทย มรดกทางภูมิปัญญาไทย ฯลฯ
- 1555402 **มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ** 3 – 2 – 2
(Social Etiquette in English – Speaking Culture)
ศึกษาเรียนรู้ ฝึกฝนภาษาขั้นสูง มารยาททางสังคมที่ถูกต้องและเหมาะสมในการเข้าสังคมกับชาวต่างชาติเพื่อเพิ่มพูนความเชื่อมั่นในการมีปฏิสัมพันธ์ในชุมชนที่ใช้ภาษาอังกฤษ
- 1555601 **ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม** 3 - 2 - 2
(English for Hotel)
ศัพท์ สำนวนภาษาเฉพาะที่ใช้เพื่องานโรงแรม ฝึกฝนการฟัง พูดขั้นสูง ในบทบาทของบุคลากรที่ทำงานด้านโรงแรมในแผนกต่าง ๆ

- 1555602 **ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม** 3 – 2 – 2
 (English for Cultural Tourism)
 ศึกษาศัพท์ขั้นสูง จำนวนภาษา ภาษาเฉพาะเพื่อการอธิบาย แสดงความคิดเห็น และให้ทัศนวิจารณ์ทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วัด วัง พิพิธภัณฑสถานฯลฯ ได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำ
- 1556601 **ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์** 3 – 2 – 2
 (English for Eco-Tourism)
 ฝึกฝนคำศัพท์ จำนวนภาษาที่ใช้เพื่อการอธิบาย นำเสนอ เล่าเรื่องราวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติทางบก ทางน้ำ ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1556602 **ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว** 3 – 2 – 2
 (English for Tourism Promotion)
 ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในประเทศไทยที่ชาวต่างชาติและคนไทยสนใจศึกษาหลักการการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย ตามสัญชาติและพฤติกรรม โดยฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษขั้นสูงด้วยการวิเคราะห์คำ การคัดสรรคำ ลีลาจำนวนภาษาวิธีการเขียนที่ดึงดูดใจ โดยเขียนเป็นบทความ หรือสารคดีทางการท่องเที่ยว
- 1556603 **ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์** 3 – 2 - 2
ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม
 (English for Public Relation in Tourism and Hotel)
 ฝึกฝนทักษะการสื่อสาร การวิเคราะห์คำ การเลือกใช้คำ รูปแบบ ลีลาการเรียบเรียงข้อความและทักษะด้านพิธีการที่จำเป็นต่อการเป็นนักประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวและโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพเน้นการให้ข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ การแก้ปัญหาแบบมืออาชีพ เรียนรู้ฝึกฝนมารยาทการเข้าสังคมธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม

- 1556604 **ภาษาอังกฤษเพื่อการโฆษณาทางการท่องเที่ยวและโรงแรม** 3 – 2 - 2
(English for Advertising in Tourism and Hotel)
ฝึกฝนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อโฆษณาทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม จากทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ขั้นสูง เพื่อเสริมสร้างและดึงดูดความสนใจจากลูกค้า โดยการผลิตสื่อโฆษณาที่ผ่านสื่อทันสมัย อาทิเช่น วิทยู โทรทัศน์ เว็บไซต์ ฯลฯ
- 1556605 **ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดท่องเที่ยวและโรงแรม** 3 – 2 – 2
(English for Marketing in Tourism and Hotel)
ฝึกฝนและพัฒนาคำศัพท์ สำนวนภาษาเฉพาะที่จะช่วยให้การสื่อความหมายให้มีประสิทธิภาพ เพื่อการสำรวจที่นิ่ง การจองตั๋ว การสำรองที่พัก การกำหนดรายการเดินทาง ฯลฯ
- 1556606 **ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการอาหารและเครื่องดื่ม** 3 – 2 – 2
(English for Food and Beverage Service)
ฝึกทักษะการฟัง พูด ขั้นสูง ที่ใช้ในอุตสาหกรรมบริการอาหารและเครื่องดื่ม ชนิด ประเภท ส่วนประกอบ กรรมวิธีการปรุง ลักษณะเฉพาะ ลักษณะเด่น หลักการจัดอาหารและเครื่องดื่มที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม การจัดเสิร์ฟ และมารยาทต่างๆ โดยการเชิญชวน การอธิบายให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็นเชิงทัศนวิจารณ์ได้
- 1556607 **ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการสุขภาพ** 3 – 2 – 2
(English for Health Care Service)
ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการสื่อสารขั้นสูง ศัพท์เฉพาะด้านทางการบริการสุขภาพ ทุกๆ รูปแบบ อาทิเช่น การนัดหมายไทย การแพทย์แผนไทย ธุรกิจสปา ฯลฯ

- 1556608 **รูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทาง
การท่องเที่ยวและโรงแรม** 3 – 2 – 2
(Effective Models of Communication in Tourism and Hotel)
ศึกษาสังเคราะห์รูปแบบวิธีการการสื่อสารสมัยใหม่ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้
ในบริบทการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยฝึกฝนทักษะการแสดงออก บุคลิกท่าทาง น้ำเสียง
ถ้อยคำ ลีลาการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งในที่ทำงานและสังคมมวลชน
- 1556609 **ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรองและไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม** 3 – 2 – 2
(English for Negotiation and Mediation in Tourism and Hotel)
ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการเจรจาต่อรอง การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททาง
การท่องเที่ยวและโรงแรม โดยชี้ให้เห็นถึงความแตกต่าง ด้านคำศัพท์ สำนวนภาษาที่ใช้
วัฒนธรรม รวมทั้งการศึกษาความแตกต่างของภาษาท่าทางซึ่งอาจก่อให้เกิดการเข้าใจผิดได้
- 1556610 **การนำเสนอผลงานทางการท่องเที่ยวและโรงแรม
อย่างมีประสิทธิภาพ** 3 – 2 – 2
(Effective Presentations in Tourism and Hotel)
ศึกษาองค์ประกอบและวิธีการนำเสนอผลงานตามรูปแบบที่ถูกต้อง เหมาะสม
โดยการฝึกปฏิบัติ การนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษด้วยสื่อสมัยใหม่ อย่างมี
ประสิทธิภาพและฝึกการประเมินผลจากการนำเสนอผลงานของผู้ร่วมชั้นเรียน
- 1556611 **การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพทาง
การท่องเที่ยวและโรงแรม** 3 – 2 – 2
(Self – Improvement in Tourism and Hotel)
ฝึกฝนทักษะที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จทางด้านการทำงานท่องเที่ยวและโรงแรม
การพัฒนาตนเองในการทำงาน การพัฒนาบุคลิกภาพ โดยการค้นคว้าหาข้อมูลจากสื่อ
ภาษาอังกฤษที่ทันสมัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของตนเอง

- 1556801 **ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม 3 (135)**
(Practicum in English for Tourism and Hotel)
ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม จากสถานประกอบการ การฝึกนำทัวร์ ตามเส้นทางต่าง ๆ เป็นเวลาอย่างน้อย 135 ชั่วโมง โดยมีการเขียนรายงานและการนำเสนอในการสัมมนา
- 1556901 **สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน** 2 – 1 - 2
(Seminar in Contemporary Issues)
การวิเคราะห์ สังเคราะห์ เชื่อมโยงองค์ความรู้เพื่อการอภิปรายจากหัวข้อที่สนใจ ทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมจากเอกสารหรือการศึกษา ดูงานเพื่อนำเสนอ ในรูปแบบของการบรรยาย แสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ เรียบเรียง เขียนรายงาน บทความ เพื่อเผยแพร่
- 1556902 **การศึกษาเอกเทศ** 3 – 2 – 2
(Independent Studies)
ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล นำมาเรียบเรียงเขียนรายงานในหัวข้อที่ผู้เรียน และอาจารย์ที่ปรึกษาได้ร่วมกันกำหนดแนวทางทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม
- 1556903 **วิทยานิพนธ์** 12
- 1556904 **สารนิพนธ์** 6
- 1045204 **วิทยาการวิจัย** 3 – 2 – 2
(Research Methodology)
ความหมาย ลักษณะของการวิจัย ประเภทการวิจัย เทคนิคการวิจัยแบบต่าง ๆ ขั้นตอน กระบวนการและการออกแบบการวิจัย การเขียนเค้าโครงหัวข้อ วิทยานิพนธ์ การสร้างเครื่องมือ ศึกษาสถิติพื้นฐานสถิติอ้างอิง เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ปฏิบัติการวิเคราะห์ ข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัย การประเมินผล การสังเคราะห์ และการนำผลวิจัยไปใช้

- 4125601 การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อออกแบบสารสนเทศภาษาอังกฤษ
เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม 3 – 2 - 2
(The Application of Computer in English for Tourism
and Hotel Information Design)
การพัฒนาทักษะทางคอมพิวเตอร์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบสารสนเทศ
ทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

16.3 ตัวอย่างแผนการศึกษา

แผนการเรียนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
และโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ภาคเรียนที่ ..... ปีการศึกษา 255.....

ภาคเรียนที่ 1 (ปี 1)

แผน ก. วิทยานิพนธ์		แผน ข. สารานิพนธ์	
หมวดวิชาบังคับ		หมวดวิชาบังคับ	
1. วิทยาการวิจัย	3 (2-2)	1. วิทยาการวิจัย	3 (2-2)
2. มารยาททางสังคมของวัฒนธรรม อังกฤษ	3 (2-2)	2. มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ	3(2-2)
รายวิชาเสริม		รายวิชาเสริม	
1. ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา		1. ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา	
2. คอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา		2. คอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา	
รายวิชาเสริมพื้นฐาน		รายวิชาเสริมพื้นฐาน	
1. ไทยศึกษา		1. ไทยศึกษา	
รวม	6 หน่วยกิต	รวม	6 หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ 2 (ปี 1)

แผน ก.วิทยานิพนธ์		แผน ข. สารานิพนธ์	
หมวดวิชาบังคับ		หมวดวิชาบังคับ	
1. ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม	3(2-2)	1. ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม	3(2-2)
2. ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว		2. ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว	
เชิงวัฒนธรรม	3(2-2)	เชิงวัฒนธรรม	3(2-2)
หมวดวิชาเลือก		หมวดวิชาเลือก	
เลือก 2 รายวิชา	6 หน่วยกิต	เลือก 3 รายวิชา	9 หน่วยกิต
รวม	12 หน่วยกิต	รวม	15 หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ 1 (ปี 2)

แผน ก.วิทยานิพนธ์		แผน ข. สารานิพนธ์	
หมวดวิชาบังคับ		หมวดวิชาบังคับ	
1. ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ		1. ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ	
เพื่อการท่องเที่ยว		เพื่อการท่องเที่ยว	
และโรงแรม	3 (135)	และโรงแรม	3(135)
2. สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	2(1-2)	2. สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	2(135)
3. วิทยานิพนธ์	1หน่วยกิต	3. สารานิพนธ์	1 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก		หมวดวิชาเลือก	
เลือก 2 รายวิชา	6 หน่วยกิต	เลือก 3 รายวิชา	9 หน่วยกิต
รวม	12 หน่วยกิต	รวม	15 หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ 2 (ปี 2)

แผน ก.วิทยานิพนธ์		แผน ข. สารานิพนธ์	
วิทยานิพนธ์	11 หน่วยกิต	สารานิพนธ์	5 หน่วยกิต
รวม	11 หน่วยกิต	รวม	5 หน่วยกิต

17. การประกันคุณภาพหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้กำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรไว้ชัดเจน ประกอบไปด้วย 4 ประเด็นคือ

17.1 การบริหารหลักสูตร

ก) มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะตามคำแนะนำของผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีจำนวนกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี

ข) มีการประเมินหลักสูตรและนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี

ค) การจัดการเรียนการสอน

- มีอาจารย์ประจำหลักสูตร ทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา 2548 หรือตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

- มีการประเมินการสอนและควบคุมวิทยานิพนธ์ของอาจารย์โดยนักศึกษา เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ทุก ๆ ภาคการศึกษา

ง) การประกันคุณภาพวิทยานิพนธ์

- กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมให้นักศึกษา

- สรรหาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

- นักศึกษาต้องรายงานความก้าวหน้างานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์ เป็นระยะ ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

- มีการจัดกิจกรรมหรือจัดสัมมนาทางวิชาการเพื่อนำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์ เพื่อได้ข้อเสนอแนะหรือแนวคิดเพื่อการดำเนินการวิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์ ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์ต่อสังคม ทุกๆ ปี

- จัดกิจกรรมกลุ่ม การสัมมนาเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและแนวทางการพัฒนา / แก้ไขการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์/ สารนิพนธ์ ปีละ 1 ครั้ง

จ) การประกันคุณภาพของมหาลัยบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา เมื่อ

- สอบผ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา

- สำหรับนักศึกษาแผน ก (2) ต้องเสนอผลงานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ต่อที่ประชุมทางวิชาการ ที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง และตีพิมพ์เผยแพร่วารสารวิชาการ ซึ่งคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาให้ความเห็นชอบ ไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง

- สำหรับนักศึกษาแผน ข ต้องเสนอผลงานการค้นคว้า เพื่อสารนิพนธ์ต่อที่ประชุมทางวิชาการ ที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง และตีพิมพ์เผยแพร่วารสารวิชาการ ซึ่งคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาให้ความเห็นชอบ ไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง

- สำหรับนักศึกษาแผน ข ต้องสอบผ่านประมวลความรู้

- สำหรับข้อกำหนดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

17.2 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอนและการวิจัย

ก) สถานที่เรียนและห้องปฏิบัติการ ใช้สถานที่ของอาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ข) อุปกรณ์การสอนและห้องปฏิบัติการทางภาษา ใช้สถานที่ของสถาบันภาษา และศิลปวัฒนธรรม

17.3 การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

ก) มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปเพื่อทำหน้าที่แนะนำ ดูแล ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดแผนการเรียนและเรื่องอื่น ๆ ทำหน้าที่จนกระทั่งนักศึกษามีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์

ข) กำหนดระยะเวลาในการพบอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กับนักศึกษาเพื่อรายงานความก้าวหน้าในการเรียน การทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ หรือปัญหา รวมทั้งการให้คำปรึกษา และคำแนะนำในเรื่องอื่น ๆ

17.4 ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ก) มีการศึกษาความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรในรอบ 5 ปี โดยการทำวิจัยหรือการจัดสัมมนาทางวิชาการกับองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐ และเอกชน

ข) มีการศึกษาถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ทุก ๆ 3 ปีการศึกษา เพื่อได้ข้อมูลมาพัฒนาบัณฑิต

ค) มีการศึกษาถึงความพึงพอใจของผู้เรียนต่อหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ทุกๆ รุ่นการศึกษา

ง) มีการติดตามบัณฑิต ทุกๆ ปีหลังจากที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

18. การพัฒนาหลักสูตร

กำหนดให้หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยการแสดงการปรับปรุงดัชนีมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะ ๆ อย่างน้อย ทุก ๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ทุก ๆ 5 ปี

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินคุณภาพหลักสูตร

ผลของการศึกษาความเป็นไปได้ (ความพร้อม)ของการบริหารหลักสูตรและการประเมินคุณภาพหลักสูตร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้แยกประเด็นของการวิจัยออกเป็น 2 ประเด็น คือ 1. การศึกษาความเป็นไปได้ (ความพร้อม) ของมหาวิทยาลัย และประเด็นที่ 2 คือ การประเมินคุณภาพหลักสูตร (การวิพากษ์หลักสูตร) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

1. การศึกษาความเป็นไปได้ (ความพร้อม) ของการบริหารหลักสูตร

โครงการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม เกิดจากโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษได้ตระหนักถึงการพัฒนาคุณภาพของโปรแกรมวิชาที่นอกเหนือไปจากการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเท่านั้น มาจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาขึ้น เนื่องจากทางโปรแกรมวิชามีความพร้อมทุกด้าน จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาหลักสูตรเสนอต่อคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้มีความเห็นสอดคล้องกัน และได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานชุดหนึ่ง เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จะเปิดทำการสอนในหลักสูตรศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยคณะกรรมการดำเนินงานได้ออกแบบสำรวจความคิดเห็นความต้องการของสังคมต่อหลักสูตรนี้ (Needs Analysis) ในขั้นตอนแรก และได้ข้อสรุปว่าหลักสูตรดังกล่าว เป็นที่ต้องการของสังคม และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีศักยภาพเพียงพอที่จะเปิดทำการสอน คณะกรรมการดำเนินงาน และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงได้ประสานงานกันในช่วงเริ่มต้นโดยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตรทั้งหมด 5 ประเด็นคือ 1. นโยบาย แนวโน้มทิศทางของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา 2. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาจากโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน 3. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม 4. แนวโน้มทิศทางของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม 5. แนวโน้มเนื้อหาสาระเพิ่มเติมในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม และหลังจากนั้นเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์จากหน่วยงานทางธุรกิจ

ท่องเที่ยวและโรงแรมคณาจารย์ผู้ชำนาญการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว นักประวัติศาสตร์ นักโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เข้าร่วมกันจัดการร่างหลักสูตร หลังจากพัฒนาหลักสูตรเสร็จสิ้นแล้ว ทางมหาวิทยาลัยได้จัดตั้ง

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการซึ่งประกอบไปด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย นักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีชื่อเสียง

2. คณะกรรมการดำเนินโครงการ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้อำนวยการ โครงการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย

โดยได้กำหนดการบริหารงานออกเป็นสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย ทำหน้าที่ด้านเลขานุการ งานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ และงานการตลาด ส่วนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฝ่ายวิชาการ) ทำหน้าที่ด้านมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาอาจารย์ การพัฒนาเอกสารตำรา สรรหาและคัดเลือกอาจารย์พิเศษ การจัดการเรียนการสอน งานวิเทศสัมพันธ์ งานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นอกเหนือจากนี้แล้วการประกันคุณภาพทางการศึกษาที่ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการบริหารหลักสูตร การจัดการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีความมุ่งมั่นในการสร้างภูมิปัญญาที่มีคุณภาพขึ้นในสังคม ดังนั้นจึงได้กำหนดมาตรการดังต่อไปนี้

1) จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ การศึกษาประกอบด้วยกรรมการ 3 ชุดคือ

ชุดที่ 1 คณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตร ทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะภาพรวมของมาตรฐานการศึกษาและได้รับการยอมรับในคุณภาพทางการศึกษา

ชุดที่ 2 คณะกรรมการการอำนวยการหลักสูตร ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย เพื่อให้เกิดมาตรฐานการศึกษา

ชุดที่ 3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ทำหน้าที่บริหารจัดการโครงการ และปฏิบัติตามนโยบาย และแผนให้บรรลุมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการกำหนดรูปแบบการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาและคุณภาพทางการศึกษาที่กำหนดไว้

2) การพัฒนาคุณภาพอาจารย์ จัดโครงการประชุมสัมมนาอาจารย์ผู้สอน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อกำกับติดตามกระบวนการทำงาน ตลอดจนพัฒนาองค์ความรู้ และแนวคิดด้านวิชาการและการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้จะคำนึงถึงการกำหนดอาจารย์ผู้สอนในวิชาต่าง ๆ โดยยึดหลักคุณวุฒิและประสบการณ์ที่ตรงกับวิชาที่สอน หรือการมีผลงานทางวิชาการในวิชาที่สอนหรือมีผลงานวิจัยในวิชาที่สอน ตลอดจนมีความชำนาญการพิเศษที่มีลักษณะเด่นในวิชาที่สอน

3) การพัฒนาห้องเรียน ห้องสมุด และห้องสนับสนุนการศึกษาให้มีมาตรฐาน ซึ่งปัจจุบันได้พัฒนาความพร้อมในด้านนี้ให้สามารถดำเนินการสอนอย่างมีคุณภาพ โดยมีห้องเรียนขนาดต่างๆ ลักษณะของห้องเรียนมีโสตทัศนูปกรณ์ทันสมัย ที่สามารถให้ผู้บรรยายใส่แผ่นดิสก์ที่เตรียมมาใช้สอน ตลอดจนมีห้องบรรยายอภิปรายเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณภาพนอกจากนี้ ยังมีห้องสมุดที่มีความทันสมัยสามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในภายในประเทศและต่างประเทศได้อย่างมีคุณภาพ

นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้ศึกษาความพร้อมของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ 1. ความพร้อมด้านบุคลากร 2. ความพร้อมด้านของสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และสื่อการเรียนการสอน 3. ความพร้อมด้านงบประมาณ 4. ความร่วมมือกันสถานประกอบการ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้องและเอกสาร อ้างอิงของมหาวิทยาลัยเพื่อก่อให้เกิดเป็นรูปธรรม ดังนี้คือ

1.1 ความพร้อมด้านบุคลากร

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 9 หน้า 4 กล่าวถึงจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้นจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน โดยเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ นอกจากนี้อาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละหลักสูตรจะต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำตามทีระบุไว้ในหลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใดเท่านั้นและต้องมีคุณสมบัติดังนี้

หลักสูตรระดับปริญญาโท

1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณสมบัติปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์ จำนวนอย่างน้อย 3 คน

2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

(ก) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(ข) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(ค) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและ
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิ
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น
หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษา
เพื่อรับปริญญา

(ง) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
สถาบันมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมี
ประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

จากการประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ
บัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 นั้น เห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีความพร้อมทางด้าน
บุคลากรทั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนเพราะ
ตอนนี้คณาจารย์ทางด้านภาษาอังกฤษกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาเอกทั้งในและต่างประเทศ
7 ท่าน ประกอบกับคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ 7 ท่าน ก็ตรงตามเกณฑ์ที่ สกอ.
กำหนดให้ (สัมภาษณ์ ผู้ประสานงานโปรแกรมวิชา, 20 กันยายน 2548) แต่ถ้าไม่เพียงพอ
มหาวิทยาลัยก็จะส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์เรียนต่อมากขึ้นพร้อมกับเร่งทำผลงาน
ทางวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยเฉพาะคณะมนุษยที่เร่งการพัฒนาทางด้าน
ภาษาต่างประเทศเป็นเป้าหมายหลัก ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย (สัมภาษณ์รองคณบดี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 21 กันยายน 2548) การพัฒนานั้นตัวอาจารย์ผู้สอนมี
ความสำคัญมากต้องเป็นตัวตนที่มีหลาย ๆ องค์ประกอบ ถ้าความรู้ไม่พอก็ต้องเรียนต่อระดับ
ปริญญาโท ไม่พอก็ต้องเรียนต่อระดับปริญญาเอก (สัมภาษณ์ อธิการบดี, 22 กันยายน 48)
ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงก่อให้เกิดการเปรียบเทียบความพร้อมของบุคลากรของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต ตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนดขึ้นดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 37 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนดไว้

เกณฑ์	ความพร้อม (บุคลากร)
1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร - วุฒิปริญญาเอกเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ อย่างน้อย 3 คน	1. อาจารย์ของสวนดุสิตที่มีคุณวุฒิคือ รศ.ดร. 1 ท่าน ผศ.ดร. 2 ท่าน ดร. 1 ท่าน ดร. (กำลังศึกษา) 4 ท่าน <u>หมายเหตุ</u> นับเฉพาะอาจารย์ข้าราชการประจำ แต่ทั้งนี้มีอาจารย์ที่มีได้เป็นข้าราชการ ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาเอกอีก 3 ท่าน
2. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ - วุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์	รศ.ดร. 1 ท่าน ผศ.ดร. 2 ท่าน ดร. 1 ท่าน ดร. (กำลังศึกษา) 4 ท่าน
3. อาจารย์ผู้สอน - วุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์	รศ.ดร. 1 ท่าน ผศ.ดร. 2 ท่าน ผศ. 4 ท่าน ดร. 1 ท่าน ดร. (กำลังศึกษา) 4 ท่าน

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมของบุคลากร ตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดไว้

1.2 ความพร้อมของสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียนการสอน

จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 มิได้กำหนดเกณฑ์ของสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และสื่อการเรียนการสอนไว้ แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบได้ดังนี้คือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมทุกด้านทั้งด้านบุคลากร สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียนการสอน (สัมภาษณ์ อธิการบดี, 22 กันยายน 2548) ทั้งห้องเรียนการใช้ e – learning ซึ่งปัจจุบันนี้ก็ใช้สำหรับห้องสมุด สวนดุสิตมีสำนักวิทยบริการที่จะค้นหาหาข้อมูลสารสนเทศเพื่อตอบสนองความต้องการของการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอกได้ และมีความพร้อมสูงมากเพราะมีฐานข้อมูลที่เป็นที่นิยมใช้กันทั่วโลก อยู่ที่สวนดุสิตมากและเป็นฐานข้อมูล Online เชื่อมตรงใหม่ล่าสุดที่มีบทความผลงานวิจัยต่าง ๆ ทั่วโลกได้ค้นหา (สัมภาษณ์ รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 21 กันยายน 2548)

จากข้อความข้างต้นเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมของสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยขอแสดงรายละเอียดดังนี้

1.2.1 สถานที่ อุปกรณ์การสอน และความพร้อมของหน่วยงาน

ก) สถานที่ใช้ห้องเรียนของบัณฑิตวิทยาลัยที่มีอุปกรณ์พร้อม ห้องเรียนประกอบด้วยโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย สามารถใช้สอนโดยคอมพิวเตอร์ มีเครื่องฉาย Data Show ที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ จัดเป็นห้องเรียนสมบุรณ์แบบซึ่งห้องบรรยายขนาดใหญ่ และห้องอภิปรายรายกลุ่มย่อยตลอดจนห้องที่เป็นศูนย์แม่ข่ายการประชุมโดยวีดีทัศน์ (VDO Conference)

ข) อุปกรณ์การสอน ประกอบด้วยเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย เอกสารการสอนสื่อโสตทัศนห้องสมุดเสมือนและห้องคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งระบบ Internet ซึ่งนักศึกษาสามารถใช้ประโยชน์ได้

ค) ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นตามต่างจังหวัดต่าง ๆ เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ให้นักศึกษาและชุมชนร่วมกันจัดทำข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน

1.2.2 ห้องสมุด

ใช้ห้องสมุดของบัณฑิตวิทยาลัย ณ อาคารสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ เป็นศูนย์การค้นคว้าซึ่งมีการติดตั้งระบบ Internet และห้องสมุดกลางของสำนักวิทยบริการ ทั้งอาคารเดิม และอาคารใหม่ที่เป็นห้องสมุดเสมือน (Virtual Library) ซึ่งเป็นห้องสมุดที่มีความทันสมัยที่สุดโดยใช้โปรแกรม VTLS. สำหรับงานบริการต่าง ๆ ภายในห้องสมุดเสมือนมีดังนี้

ก) อินเทอร์เน็ต และอินทราเน็ต (Internet / Intranet)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้จัดให้บริการอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอนทั้งภาคปกติ ภาคสมทบ ศูนย์การศึกษานอกสถาบัน และ ศูนย์การศึกษาทางไกล และเป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถค้นคว้าได้ด้วยตนเองและแลกเปลี่ยนสื่อสารกับผู้สอนโดยผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

ข) วิดีทัศน์ตามอัธยาศัย (Video on Demand)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยสำนักวิทยบริการจัดสร้างระบบการรับชมวีดีทัศน์ในรูปแบบใหม่สำหรับให้บริการวีดีทัศน์ แก่นักศึกษาหลายๆ คนในเวลาเดียวกันในรูปแบบที่สามารถโต้ตอบกับสื่อวีดีทัศน์ได้ (Interactive) โดยใช้สื่อเพียงชุดเดียวเท่านั้น จึงเกิดเป็นระบบวีดีทัศน์ตามอัธยาศัยหรือ Video On Demand (VOD) โดยใช้วิธีการแปลงรูปแบบข้อมูลเทปวีดีทัศน์ให้อยู่ในรูปแบบของแฟ้มข้อมูลวีดีทัศน์แบบดิจิทัล (Digital Video Files) ที่มีข้อเด่น

สามารถจัดเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพในระบบคอมพิวเตอร์ และมีความคงทนของข้อมูลสูง สามารถปรับแต่งหรือแก้ไขได้ง่ายกว่าเดิม

ค) ฐานข้อมูล (Database)

(1) ฐานข้อมูล Academic Research Library

เนื้อหาข้อมูลประกอบด้วย สารบัญ บทคัดย่อ บทความเต็ม และมีรูปภาพ กราฟ และแผนภูมิจากวารสารกว่า 1,500 ฉบับ สามารถสืบค้นข้อมูลโดยใช้ คำค้น เช่น คำต่าง ๆ ข้อความ ชื่อบุคคล ชื่อสถาบัน ปี เป็นต้น และสามารถแสดงการค้น ทางจอภาพทางเครื่องพิมพ์ (Printer) หรือจัดเก็บเป็นแฟ้มข้อมูล File) ได้

(1.1) ฐานข้อมูล Wilson Abstracts Full Text

- ฐานข้อมูล Wilson Education Abstracts Full Text

เนื้อหาข้อมูลรวบรวมจากแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือกว่า 160 แห่ง ทั่วโลกรวมทั้งหัวข้อที่รวบรวมมาจากวารสารมากกว่า 470 แห่ง ดังอย่างหัวข้อ เช่น การศึกษา ผู้ใหญ่ การศึกษาเชิงเปรียบเทียบการวัดระดับความสามารถทางการศึกษา การศึกษาวัฒนธรรม ต่าง ๆ เป็นต้น

- ฐานข้อมูล Wilson General Science Abstract Full Text

เนื้อหาข้อมูลซึ่งคัดเลือกจากสารชั้นนำมากกว่า 60 แหล่ง ข้อมูล เช่น Scientific American ไปจนถึงวารสารเฉพาะทางที่ได้รับความนิยมเชื่อถืออย่างมาก เช่น Cell Biology นอกจากนี้ยังรวบรวมสาระสังเขปและหัวข้อดัชนีมาจาก วารสาร 190 ฉบับ โดยครอบคลุมหัวข้อสำคัญต่าง ๆ มากมาย อาทิ อวกาศ / ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ชั้นบรรยากาศ ชีววิทยา (ทุกสาขา) เคมี การอนุรักษ์ วิทยาศาสตร์โลก สิ่งแวดล้อม อาหาร สุขภาพ คณิตศาสตร์ เวชภัณฑ์ โภชนาการ เป็นต้น

(1.2) ฐานข้อมูล ABI / Inform Full Text

ประกอบด้วยข้อมูลจากวารสารมากกว่า 1,500 ชื่อ โดยในจำนวนนี้มีประมาณ 800 ชื่อ ที่มีเอกสารฉบับเต็ม เนื้อหาของข้อมูลครอบคลุมในสาขาการบริหารธุรกิจการจัดการและการตลาด เป็นต้น

(1.3) ฐานข้อมูล Dissertation Abstract Online

เนื้อหาครอบคลุมวิทยานิพนธ์ ด้านปริญญาโทและเอกของประเทศแถบอเมริกันเหนือกว่า 1,400,000 ชื่อเรื่องและรายละเอียดของสารนิเทศในรูปแบบของบรรณานุกรม และสารโดยสังเขป

(2) ฐานข้อมูลสารานุกรม (Encyclopedia)

(2.1) Grolier Encyclopedia Online มีลักษณะของข้อมูลที่มีทั้งตัวอักษร และรูปภาพ (Text and Graphics) ครอบคลุมด้านประวัติศาสตร์ของประเทศต่าง ๆ เรื่องราว และข่าวสารของประเทศต่าง ๆ เทคโนโลยี เป็นต้น โดยแบ่งหัวข้อ ดังนี้

- Encyclopedia Americana 2000 Online ประกอบด้วยข้อมูลจากประเทศต่าง ๆ เป็นข่าวสารแบบวันต่อวัน

- Grolier Multimedia 2000 Online ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารต่างประเทศ เช่น World Atls, Time Lines, Dictionary และข้อมูลการค้นคว้าของอาจารย์และนักศึกษาในระดับ Middle School ถึง Junior High School

- The New Book of Knowledge 2000 Online ประกอบด้วย New of the Week ซึ่งมีการปรับปรุงข้อมูล (Update) ทุก ๆ สัปดาห์ หัวข้อส่วนใหญ่ของ NBK จะเป็นหัวข้อการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาวรรจุอยู่ในรูปแบบสารานุกรม (Encyclopedia) ที่ทันสมัย

(2.2) Encyclopedia

- Encarta Encyclopedia Deluxe 2000 ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ ในหลาย ๆ สาขาให้ศึกษาค้นคว้าในรูปแบบ Multimedia Encyclopedia
- Encarta Interactive World Atlas ประกอบด้วยภาพแผนที่ขยายในรายละเอียดของสถานที่ต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ในส่วนต่าง ๆ ของโลก แสดงเป็นแผนที่ 3 มิติ รวมถึงวัฒนธรรมและอารยธรรมต่าง ๆ ของโลก
- Encarta World English Dictionary เป็นการอธิบายคำศัพท์โดยใช้ภาพตัวอย่างและคำอธิบายประกอบ

(3) ฐานข้อมูล สารสนเทศ จากสิ่งพิมพ์ (Clipping)

เป็นการจัดระบบสารสนเทศ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยคัดสรรสารสนเทศจากหนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์ โดยเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็นสื่อประสมเข้าด้วยกับระบบการจัดการฐานข้อมูลแบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ เช่น พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การเมือง การศึกษา เป็นต้น

ง) บริการพิมพ์และสแกนเอกสาร (Printing and Scanning)

ให้บริการพิมพ์เอกสารด้วยเครื่องพิมพ์ LaserJet ที่ทันสมัย มีอัตราเร็วเฉลี่ย 32 หน้า ต่อนาที และสามารถสั่งพิมพ์ได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 300 เครื่อง ภายในอาคารสำนักวิทยบริการผ่านโปรแกรมจัดการและควบคุมเครื่องแบบอัตโนมัติให้บริการพิมพ์เอกสารสีด้วยเครื่องพิมพ์ Inkjet คุณภาพเยี่ยมให้ภาพสีคมชัดให้บริการสแกนเอกสารด้วยเครื่อง Scanner ที่เปี่ยมด้วยประสิทธิภาพสามารถสแกนได้ทั้งสีและขาวดำ

๑) บริการโปรแกรมประยุกต์

เป็นต้น

- โปรแกรมประยุกต์ สำหรับงานสำนักงาน เช่น Microsoft Office

- โปรแกรมประยุกต์ สำหรับงานพัฒนาโปรแกรมและสำหรับงานพัฒนาสื่อ Multimedia เช่น Visual Studio, Adobe Photo Shop, Adobe Page Maker, Adobe Illustrator, Adobe Acrobat, Macromedia Dream -weaver, Macromedia Flash

เป็นต้น

๒) บริการเสริม

(1) บริการห้องประชุม

ให้บริการห้องสำหรับจัดประชุมและสัมมนา โดยมีห้องประชุมทั้งขนาดกลางและขนาดใหญ่ ดังนี้

84 ที่นั่ง

(1.1) ห้องประชุมป็นน้อย เป็นห้องประชุมสัมมนาขนาดใหญ่

กลางประมาณ 30 ที่นั่ง

(1.2) Conference Room 1 เป็นห้องประชุมสัมมนาขนาด

กลางประมาณ 50 ที่นั่ง

(1.3) Conference Room 2 เป็นห้องประชุมสัมมนาขนาด

(2) บริการพื้นที่สำหรับจัดนิทรรศการ

ให้บริการพื้นที่สำหรับจัดนิทรรศการและการแสดงผลงาน
ทั้งนักศึกษาและบุคลากรภายนอกสามารถติดต่อขอใช้บริการได้ที่สำนักวิทยบริการ

(3) บริการอาหารและเครื่องดื่ม

ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มแก่ผู้ใช้บริการ โดยจะมีเครื่อง
คอมพิวเตอร์ให้ใช้บริการในบริเวณ Cafeteria ด้วย

(4) บริการห้องสำหรับจัดอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

บริการห้องสำหรับจัดอบรมโปรแกรมต่าง ๆ ให้กับนักศึกษา
บุคลากรและบุคคลภายนอกโดยมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่สามารถให้บริการได้ 40 เครื่อง

(5) บริการพื้นที่เฉพาะสำหรับอาจารย์

เพื่อให้อาจารย์สามารถผลิตสื่อการสอน หรือค้นคว้าทาง
วิชาการฐานข้อมูลและโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ที่ทางสำนักวิทยบริการจัดเตรียมไว้ให้พร้อม
เครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 14 เครื่อง ในบริเวณ Lecturers Study Room เพื่อพัฒนาคุณภาพ
ทางการสอนให้มีระดับการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(6) บริการพื้นที่เฉพาะสำหรับนักศึกษาปริญญาโท

เพื่อให้ให้นักศึกษาปริญญาโทศึกษาหาความรู้ และมีความเป็น
ส่วนตัวในการค้นคว้าและพัฒนาการเรียนรู้อย่างอิสระทางสำนักวิทยบริการจึงจัดพื้นที่บริเวณ Post –
Graduate Study Room พร้อมเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 17 ชุด

(7) บริการบันทึกข้อมูล

เพื่อให้ผู้ที่เข้ามาใช้บริการสามารถเก็บข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาหรือค้นคว้าต่อไปได้ ทางสำนักวิทยบริการจึงได้จัดให้บริการบันทึกข้อมูลลงแผ่น CD (Write CD) หรือบันทึกลงแผ่น Zip สำหรับข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ให้บริการในบริเวณห้อง Self Study และยังมีบริการให้บริการบันทึกข้อมูลลงแผ่น Floppy Disk (3.5") สำหรับข้อมูลขนาดเล็ก สามารถใช้บริการได้ในบริการ ชั้น 3 ทุกบริการ

(8) บริการคอมพิวเตอร์ สำหรับพิมพ์เอกสาร

เพื่อบริการนักศึกษา บุคลากร และบุคคลภายนอก ที่ต้องการพิมพ์เอกสารใช้โปรแกรม Microsoft Word, Microsoft Excel ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 22 ชุด และสามารถสั่งพิมพ์เอกสารผ่านทางบริการ Printer ได้

(9) บริการเครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานพิมพ์เอกสาร และ อินเทอร์เน็ต

เพื่อการให้บริการที่สะดวกและรวดเร็วในการค้นคว้าและการพิมพ์เอกสารจึงมีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้บริการจำนวน 30 เครื่อง โดยนักศึกษาที่จะใช้บริการ จะต้องติดต่อเพื่อขอใช้บริการและเสียค่าบริการก่อนจะสามารถใช้บริการได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมของสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียนการสอนอย่างครบครันพร้อมที่จะเปิดทำการสอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาได้

1.3 ความพร้อมด้านงบประมาณ

สำหรับความพร้อมด้านงบประมาณนั้น เท่าที่ผ่านมาไม่มีปัญหาเพราะมหาวิทยาลัยสนับสนุนดีมาก ขอให้ทำจริงมหาวิทยาลัยพร้อมให้การสนับสนุน (สัมภาษณ์รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 21 กันยายน 2548) ส่วนการให้เงินสนับสนุนระยะแรกนั้น สวัสดิการให้งบประมาณสำหรับการสร้างหลักสูตรใหม่ หลักสูตรละ 200,000 บาท (สัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ, 22 กันยายน 2548) หลังจากนั้นก็อาจให้งบประมาณในระยะแรก ๆ แต่เท่าที่ผ่านมา การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามักเป็นโครงการที่พึ่งตนเองได้ โดยจะขอเงินสนับสนุนจากรัฐบาลน้อยที่สุด ส่วนที่ขอสนับสนุนจะเป็นการลงทุนด้านห้องเรียน และวัสดุอุปกรณ์ราคาแพง ซึ่งลงทุนครั้งแรกและตอนนี้ก็มีพร้อมส่วนค่าใช้จ่ายในการบริหารโครงการ ด้านค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ ค่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและค่าจ้างสอน เป็นต้น จะอยู่ในความรับผิดชอบของโครงการโดยใช้เงินรายได้ อันเกิดจากการเปิดสอนหลักสูตรนี้ แต่ถ้าไม่เพียงพออย่างไรก็ของงบประมาณมาสนับสนุนได้ ซึ่งทางสวัสดิการได้มีการจัดทำแผนรองรับไว้แล้ว (สัมภาษณ์อธิการบดี, 22 กันยายน 2548)

1.4 ความร่วมมือกับสถานประกอบการ และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

สำหรับความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ นั้นสวัสดิการมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาร่วมกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ ได้แก่ University of Victoria ประเทศแคนาดา California Polytechnic State University at Pomona ประเทศสหรัฐอเมริกา Curtin University ประเทศออสเตรเลีย Ilmanau Technical University ประเทศเยอรมัน เพื่อผลิตบัณฑิต การพัฒนาบุคลากร การศึกษาดูงาน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านต่าง ๆ ส่วนความร่วมมือกับสถานประกอบการและหน่วยงานต่าง ๆ นั้นสวัสดิการได้ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในการอบรมมัคคุเทศก์อาชีพ และสถานประกอบการต่าง ๆ ทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม

กล่าวสรุปได้ว่า การศึกษาความเป็นไปได้ (ความพร้อม) ของการบริหารหลักสูตรนั้นทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมตามเกณฑ์ สกอ. กำหนดคือ

1. ความพร้อมด้านบุคลากร
2. ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและ

สื่อการเรียนการสอน 3. ความพร้อมด้านงบประมาณ 4. ความพร้อมด้านความร่วมมือกับ
สถานประกอบการและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ดังแสดงผลสรุปดังนี้

ความพร้อมด้านต่าง ๆ	พร้อม	ไม่พร้อม
1. ความพร้อมด้านบุคลากร		
- ตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด	พร้อม	-
2. ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก		
- สถานที่	พร้อม	-
- อุปกรณ์การสอน	พร้อม	-
- ศูนย์ข้อมูลต่าง ๆ	พร้อม	-
- ห้องสมุด	พร้อม	-
3. ความพร้อมด้านงบประมาณ		
- จากสวนดุสิต	พร้อม	-
4. ความร่วมมือกับสถานการณืประกอบการและหน่วยงาน และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศ	พร้อม	-

ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร

ในขั้นตอนของการประเมินคุณภาพหลักสูตร ผู้วิจัยใช้วิธีการวิพากษ์หลักสูตรจาก
คณะกรรมการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ได้กำหนดไว้ 7 ท่าน คือ

1. นักพัฒนาหลักสูตร	1 ท่าน
2. มัคคุเทศก์อาชีพ(มีประสบการณ์การทำงานทางด้านการโรงแรม)	1 ท่าน
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว	1 ท่าน
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม	1 ท่าน
5. ผู้บริหารมหาวิทยาลัย 3 ท่าน ได้แก่	
รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1 ท่าน
ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการและพัฒนาหลักสูตร โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ	1 ท่าน
ผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ	1 ท่าน

ซึ่งได้ข้อสรุปดังนี้ คือ

1. ชื่อหลักสูตรและชื่อปริญญา

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นชื่อหลักสูตรที่มีความเหมาะสมแล้ว ชื่อเต็มภาษาไทย ได้แก่ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ชื่อย่อภาษาไทย ได้แก่ ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม) ชื่อเต็มภาษาอังกฤษได้แก่ Master of Arts in English for Tourism and Hotel และชื่อย่อภาษาอังกฤษได้แก่ M.A. (English for Tourism and Hotel) ให้คงใช้ชื่อเดิมเพราะเป็นการบ่งบอกถึง สาขาวิชาที่ชัดเจน

2. ปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร

2.1 ปรัชญา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะว่าปรัชญาที่กำหนดขึ้นนั้นไม่น่าจะเป็นปรัชญาที่เป็นเพียงแค่วัตถุประสงค์ เนื่องจากปรัชญาต้องมีข้อความที่แสดงให้เห็นถึงแนวความคิด ความเชื่อต่าง ๆ ที่ตนเองมีอยู่ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรจึงได้ปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติม ดังนี้คือ ธุรกิจการท่องเที่ยวจัดว่าเป็นธุรกิจที่ทำรายได้หลักเข้าสู่ประเทศ โดยเห็นได้จากในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอยู่เสมอ แต่ทั้งนี้ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการทำงานทางด้านการท่องเที่ยวคือการที่บุคลากรขาดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ อันได้แก่ ภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ภาษาอังกฤษ ฯลฯ ในขบวนการภาษาต่างประเทศที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นที่ทราบกันดีว่าภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาสากล ซึ่งมีประชาชนใช้มากที่สุดในโลก โดยมีบทบาท และความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร แต่ทั้งนี้ประชาชนชาวไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ดังนั้นบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมของไทยส่วนมากมักขาดความรู้และความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ จนก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนในการจัดการศึกษาให้แก่บุคลากรที่ทำงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม ตลอดจนผู้ที่สนใจ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบวิชาชีพของตน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมจึงมีปณิธานมุ่งมั่นที่จะผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ โดยเป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงาน ทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมควบคู่ไปกับการเรียนในชั้นเรียนเพื่อจะได้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ควบคู่ไปกับการขยายบรรณวิชาชีพของตน

หลังจากนั้นได้ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งและมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าปริญญาที่เขียนขึ้นใหม่นี้มีความถูกต้องและเหมาะสมแล้ว

2.2 วัตถุประสงค์หลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน ได้ใช้กรอบการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ในหัวข้อ การประเมินวัตถุประสงค์ 6 ด้าน คือ

2.2.1 วัตถุประสงค์หลักสูตรสอดคล้องกับแผนพัฒนาการอุดมศึกษาชาติ

2.2.2 วัตถุประสงค์หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาการอุดมศึกษา

2.2.3 วัตถุประสงค์หลักสูตรสอดคล้องกับปรัชญาสถาบัน

2.2.4 วัตถุประสงค์หลักสูตรสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาการสาขาวิชา

2.2.5 วัตถุประสงค์หลักสูตรสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา

2.2.6 วัตถุประสงค์หลักสูตรเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะ (ระบุ)....

คณะผู้เชี่ยวชาญมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าวัตถุประสงค์หลักสูตร ทั้ง 4 ข้อ นั้น มีความถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ทั้ง 6 ข้อข้างต้น โดยได้พิจารณาเป็นรายข้อดังนี้คือ

ข้อที่ 1. วัตถุประสงค์ที่ว่าเพื่อพัฒนานักวิชาการและวิชาชีพให้มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมโดยกระบวนการวิจัยเพื่อบุกเบิกความรู้ใหม่อย่างอิสระ

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน ได้พิจารณาแล้วและเห็นว่ามีสอดคล้องกับแผนพัฒนาการอุดมศึกษาของชาติ (ข้อ 1) และสอดคล้องกับปรัชญาการอุดมศึกษา (ข้อ 2) ที่เน้นความรู้ทางด้านวิชาการระดับสูง การค้นคว้าวิจัยเพื่อบุกเบิกความรู้ใหม่อย่างอิสระ และสอดคล้องกับมาตรฐานสาขาวิชา (ข้อ 4) ภาษาอังกฤษเพื่อให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง

ข้อที่ 2. วัตถุประสงค์ที่ว่าเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีความรู้และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมระดับสูงผสมผสานกับความรู้ภูมิปัญญาไทย เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวและโรงแรม เผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ

คณะผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 นี้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ ได้แก่ มาตรฐานมัคคุเทศก์อาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้กำหนดไว้ (ข้อ 5) และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตข้อที่ 1 ความว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจะเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นในรายวิชาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศ สามารถสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับได้ ทั้งในและต่างประเทศ (ได้แก่ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ)

ข้อที่ 3. วัตถุประสงค์ที่ว่า เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถ ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การแก้ปัญหา การบูรณาการ คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

คณะผู้เชี่ยวชาญมีมติว่าวัตถุประสงค์ข้อนี้ มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ข้อที่ 2 ความว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจะเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหาร

จัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย
 ข้อความที่ว่า “ทำได้อย่างไร -----> ทำได้ด้วยการใช้ ICT สนับสนุน” นอกจากนี้แล้ว
 คณะผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 นี้ดี เพราะมีข้อความ
 ที่เน้นให้เห็นถึงการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์
 การแก้ปัญหา การบูรณาการ มีคุณธรรมและจริยธรรม (ข้อ 6) ซึ่งเป็นหลักการที่จำเป็น
 ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

ข้อที่ 4. วัตถุประสงค์ที่ว่า มีทักษะการจัดการที่สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเอง
 ได้อย่างมีอิสระและปฏิบัติ งานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะผู้เชี่ยวชาญมีมติว่าวัตถุประสงค์ข้อนี้ มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน
 วิชาชีพ (ข้อ 5) ของการท่งเทียบแห่งประเทศไทยที่ต้องการให้บุคลากรทางด้านการท่งเทียบ
 และโรงแรมนั้นมีความสามารถในการทำงานได้ด้วยตนเองและในขณะเดียวกันก็สามารถทำงาน
 ร่วมกับผู้อื่นได้ดี

3. กำหนดการเปิดสอน

ในข้อนี้ไม่มีข้อวิพากษ์ใด ๆ จากกรรมการผู้เชี่ยวชาญ เพียงแต่ให้เติมคำว่า
 เป็นต้นไปท้าย ปีการศึกษา พ.ศ. 255..... ดังนี้ เป็น ปีการศึกษา พ.ศ. 255..... เป็นต้นไป

4. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

ตามข้อความเดิมที่ว่า “ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
 ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา” คณะผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะว่าน่าจะกำหนด
 คุณสมบัติที่ชัดเจนลงไปเป็นรายข้อ ซึ่งทางคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ปรับเปลี่ยนตาม
 คำแนะนำและได้กำหนดเป็นรายข้อดังนี้ คือ

4.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี โดยไม่จำกัดสาขาวิชา
 จากสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

4.2 มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือ อยู่ในดุลพินิจของ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร

4.3 คุณสมบัติอื่นๆ เป็นไปตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ซึ่งหลังจากได้กำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษาใหม่แล้วได้ขอความคิดเห็นจาก คณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งทุกท่านมีมติเป็นเอกฉันท์ว่ามีความเหมาะสมและสมบูรณ์เพียงพอแล้ว

5. การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

ในข้อนี้คณะผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะว่าน่าจะเปลี่ยนข้อความจาก “การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา” เป็น “การรับเข้าศึกษา” แทน และข้อความที่ว่า “ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา” นั้น อาจก่อให้เกิดความยุ่งยากเนื่องจากผู้เข้าศึกษาที่อยากทราบข้อมูลต้องกลับไปค้นหาข้อบังคับ ของทางมหาวิทยาลัยในเอกสารต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย หรือบางครั้งคณะกรรมการบริหาร หลักสูตรต้องทำเอกสารแนบท้าย จึงก่อให้เกิดความยุ่งยากได้ ทางคณะผู้เชี่ยวชาญจึงได้ให้ ข้อเสนอแนะว่าน่าจะกำหนดให้เป็นแนวทางที่ชัดเจน ซึ่งทางคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร พิจารณาแล้วและมีมติเพิ่มเติม ดังนี้คือ

ใช้วิธีการสอบคัดเลือกโดยการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์ทางภาษาอังกฤษ จากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะผู้เชี่ยวชาญเมื่อได้อ่านข้อกำหนดที่ทางคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ได้นำเสนอใหม่ต่างมีมติร่วมกันว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้วที่จะทำให้ได้นักศึกษา ที่มีความพร้อมทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทางภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาต่อ

6. ระบบการศึกษา

คณะผู้เชี่ยวชาญได้มีมติให้ปรับเปลี่ยนข้อความใหม่ ของข้อ 2 ความเดิมว่า “สัมมนา” ให้เปลี่ยนเป็น “อภิปราย” แทน และให้เพิ่มเติมข้อความจากเดิมที่ว่า “ใช้เวลา 1 ชั่วโมง” เป็น 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์” และให้เติมข้อความต่อท้ายว่า “ภาคปฏิบัติ (การศึกษาทดลอง ไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) และเพิ่มเติมข้อ 3 เข้ามาโดยมีข้อความดังนี้ คือ

“ 8.3 ระบบการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 แผน นักศึกษาสามารถเลือกศึกษาแผนใด แผนหนึ่งตามความสนใจคือ แผน ก. เป็นหลักสูตรที่มีการศึกษาลักษณะวิชา และทำวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต และ แผน ข. เป็นหลักสูตรที่มีการศึกษาลักษณะวิชา มีการสอบประมวลความรู้ ไม่ทำวิทยานิพนธ์ แต่มีการทำสารนิพนธ์ 6 หน่วยกิต”

ซึ่งหลังจากนั้นแล้วคณะผู้เชี่ยวชาญได้ร่วมกันพิจารณาใหม่และลงความเห็นว่าจะเหมาะสมแล้ว

7. ระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาการศึกษานั้น คณะผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า น่าจะปรับเปลี่ยนข้อความใหม่ จากเดิม ที่ใช้ว่า “หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่มีระยะเวลา การศึกษา 2 ปีโดยแต่ละปีแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติและ 1 ภาคการศึกษา ฤดูร้อน” ให้เปลี่ยนเป็น “นับตั้งแต่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาต้องศึกษาให้สำเร็จตาม หลักสูตรภายในระยะเวลา 5 ปีการศึกษา” ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรต่างมีความเห็นพ้อง ด้วยกับข้อความใหม่ และตกลงนำมาบรรจุไว้ในเอกสารหลักสูตรนี้

8. การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

คณะผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับเปลี่ยน ดังนี้คือ ข้อ 1 จากข้อความเดิมว่า “ตามข้อกำหนดระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” ให้เปลี่ยนคำว่า “กำหนด” เป็น “ข้อบังคับ” ส่วนข้อ 2 นั้น คณะผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็น ที่เป็นเอกฉันท์ว่ามีความเหมาะสมและแสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษา ที่ทางสาขาวิชาต้องการ ซึ่งนับว่าเป็นจุดแข็งของหลักสูตรนี้

9. อาจารย์ผู้สอน

คณะผู้เชี่ยวชาญมิได้แสดงความคิดเห็นใด ๆ

10. จำนวนนักศึกษา

แต่เดิมนั้นใช้คำว่า ปีการศึกษาละ 20 คน คณะผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะว่า น่าจะนำเสนอในรูปแบบตารางเปรียบเทียบการรับเข้า และการสำเร็จการศึกษา เป็นระยะเวลา 5 ปี ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ปรับเปลี่ยนเป็นตารางที่แสดงจำนวนรับและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาไว้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2551 – 2555 ivo อย่างชัดเจน ซึ่งคณะผู้เชี่ยวชาญเมื่อได้ตรวจสอบใหม่ ต่างก็เห็นพ้องกันว่ามีความสมบูรณ์แล้ว

11. สถานที่ อุปกรณ์ ห้องสมุด

คณะผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะว่าน่าจะแสดงรายละเอียดให้ชัดเจนในเรื่องของ สถานที่ อุปกรณ์ ห้องสมุด หนังสือ ฯลฯ ซึ่งในครั้งนี้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้นำเสนอว่า ข้อมูลต่าง ๆ ได้ปรากฏอยู่ในการสำรวจความเป็นไปได้ (ความพร้อม) ของการบริหารหลักสูตร ตามเอกสารที่แนบไว้แล้ว คณะผู้เชี่ยวชาญจึงมีมติว่ามีความสมบูรณ์และครบถ้วนแล้ว

12. โครงสร้างหลักสูตร

จากเดิมที่คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้กำหนดไว้ 2 ข้อ คือ 1. หมวดวิชาเฉพาะด้าน และ 2 หมวดนิพนธ์นั้น ทางคณะผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะว่าน่าจะเพิ่มข้อที่ 3 ความว่า "หลักสูตรนี้มี 2 แผนการศึกษา" ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้นำมาเพิ่มเติมข้อที่ 3 เข้าไปในเอกสารหลักสูตร และพร้อมกันนี้ได้ทำการแยกแผนการศึกษาทั้ง 2 แผน ออกมาให้เห็นว่า แต่ละแผนการศึกษานั้นมีรายละเอียดอย่างไร ซึ่งเป็นที่พอใจของคณะผู้เชี่ยวชาญ และต่างก็มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีเหมาะสมแล้ว

12.1 จำนวนหน่วยกิต

สำหรับจำนวนหน่วยกิตนั้น คณะผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า หลักสูตรนี้มีความแข็ง ไม่ยืดหยุ่นเท่าที่ควรเห็นได้จากมีรายวิชาบังคับ 23 หน่วยกิต แต่มีรายวิชาเลือกเพียงแค่ 3 หน่วยกิต หรือ 1 รายวิชา จากหลักสูตร วิทยานิพนธ์ และวิชาเลือก 9 หน่วยกิต หรือ 3 รายวิชา จากหลักสูตรสาระนิพนธ์ ซึ่งมีรายวิชาบังคับมากเกินไป จะทำการบริหารจัดการได้ยาก น่าจะมีรายวิชาที่เป็นรายวิชาเลือกให้นักศึกษาได้เลือกมาก ๆ ตามความสนใจและการนำกลับไปใช้ประกอบวิชาชีพของตนเองได้จริง ดังนั้นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร จึงได้ปรับเปลี่ยนรายวิชาต่าง ๆ โดยได้ตัดทอนรายวิชาบังคับลดลงให้เหลือเพียง 17 หน่วยกิต (โดยพิจารณาว่ารายวิชาบังคับนั้นต้องเป็นรายวิชาที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์หลักสูตร และเป็นองค์ความรู้ที่แท้จริงของสาขาวิชานี้) และได้เพิ่มรายวิชาเลือกมากขึ้นจากเดิม 3 หน่วยกิต 1 รายวิชา จากหลักสูตรวิทยานิพนธ์ เป็น 12 หน่วยกิต หรือ 4 รายวิชา และจาก 9 หน่วยกิต หรือ 3 รายวิชา ในหลักสูตรสาระนิพนธ์ เป็น 18 หน่วยกิต หรือ 6 รายวิชาแทน นอกจากนี้แล้วได้ปรับเปลี่ยนรายวิชา ไทยศึกษา จากเดิมที่เป็นรายวิชาบังคับ ให้เป็นรายวิชาเสริม (ไม่นับหน่วยกิต) แทน ซึ่งคณะผู้เชี่ยวชาญต่างมีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติที่ปรับปรุงนั้น มีความเหมาะสมแล้ว

12.2 จำนวนรายวิชา

คณะผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะว่าจำนวนรายวิชาในหมวดวิชาเลือกนั้น มีน้อยเกินไป น่าจะมีรายวิชาใหม่ ๆ ที่เป็นความต้องการใหม่ ๆ ของสังคม หรือ Issues ใหม่ ๆ เข้ามาด้วย ดังนั้นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรจึงได้พัฒนารายวิชาต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ โดยการระดมความคิดเห็นของทุกฝ่าย จนได้รายวิชาต่าง ๆ ออกมาดังนี้คือ

- 1) ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการอาหารและเครื่องดื่มได้มาจากการสำรวจความคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้หลักสูตรนี้ มีการอธิบายเกี่ยวกับอาหาร
- ค่า $x = 4.70$

2) ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรองและไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการท่องเที่ยวและโรงแรม ได้มาจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการให้หลักสูตรนี้มีรายวิชาที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวใจและสมานฉันท์ (ร้อยละ 96.47)

3) ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว เกิดจากแนวความคิดว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นการนำเสนอในรูปแบบสารคดี หรือบทความที่ปรากฏอยู่ตามสื่อต่าง ๆ ที่คนไทยผลิตเองนั้นมีน้อยมาก ส่วนใหญ่ต้องจ้างชาวต่างชาติเป็นผู้ผลิตซึ่งในบางครั้งเนื้อหาและข้อมูลที่นำเสนอมีความคลาดเคลื่อน และไม่ถูกต้องจนอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดได้ ในฐานะที่เราเป็นคนไทยจึงสมควรที่จะฝึกฝนการนำเสนอข้อมูลที่ต้องการด้วยตัวเราเอง

4) ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการสุขภาพเป็น Issues ใหม่ ที่ปัจจุบันนี้ นักท่องเที่ยวนิยมการเดินทางมารักษาสุขภาพในประเทศไทยมากขึ้น

5) มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ รายวิชานี้คณะผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมมาก เนื่องจากรายวิชาต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมานั้นเป็นเพียงรายวิชาที่คนไทยนำเสนอข้อมูลของประเทศไทยให้ชาวต่างชาติทราบเท่านั้น (รู้เพียงเรา) เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่เราจะต้องรู้จักนักท่องเที่ยวด้วย (รู้เขา) จึงจะทำให้หลักสูตรนี้มีความแข็งแกร่งและละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น

6) รูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม เกิดจากแนวความคิดว่าภาษา คือเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ การที่จะสื่อสารได้สัมฤทธิ์ผลหรือไม่นั้นจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ รูปแบบ กระบวนการสื่อสารทางภาษาที่จะทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยดี

7) การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม เกิดจากแนวความคิดว่าบุคลากรที่ทำงานทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมนั้นควรมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งบุคลิกภาพ ท่าทาง น้ำเสียง อากัปกริยา ตลอดจน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากต่างประเทศ เพื่อที่จะได้สามารถนำเสนอให้นักท่องเที่ยวได้ทราบอย่างจริงจังด้วยบุคลิกภาพ และวาจาที่สุภาพอ่อนโยน

8) การนำเสนอผลงานทางการท่องเที่ยวและโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดจากแนวความคิดว่าบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมนั้นขาดทักษะการนำเสนอ ผลงาน ไม่สามารถนำเสนอผลงานต่อหน้ามวลชน ขาดการฝึกฝนทักษะทางภาษาและความเชื่อมั่นในตนเอง

หลังจากที่คณะกรรมการได้พัฒนารายวิชาต่าง ๆ ทั้ง 8 รายวิชาเรียบร้อยแล้วได้นำเสนอให้กับคณะผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจพิจารณาอีกรอบ คณะผู้เชี่ยวชาญได้มีมติเป็นเอกฉันท์ว่ามีความเหมาะสมและครอบคลุมดีแล้ว และมีรายวิชาที่น่าสนใจมากขึ้นกว่าเดิม

12.3 เนื้อหารายวิชา

คณะผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาเนื้อหาวิชาโดยอาศัยประเด็นการพิจารณาทั้งหมด 5 ประเด็นคือ

- 1) เนื้อหารายวิชาีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรหรือไม่
- 2) เนื้อหารายวิชาเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติหรือไม่
- 3) เนื้อหารายวิชาีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ หรือไม่
- 4) เนื้อหารายวิชาีความเข้มข้นตามมาตรฐานวิชาชีพหรือไม่
- 5) เนื้อหารายวิชาีความสอดคล้องกับผู้เรียน และสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานที่จะรับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานหรือไม่

ซึ่งผลการพิจารณาเนื้อหารายวิชาตามประเด็นการพิจารณา 5 ประเด็นปรากฏดังนี้ คือ

1. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรหรือไม่ ซึ่งคณะผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้ว ว่าทุกรายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรทั้ง 4 ข้อ คือ

ก) วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. ความว่าเพื่อพัฒนานักวิชาการและวิชาชีพให้มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมโดยกระบวนการวิจัยเพื่อบุกเบิกความรู้ใหม่อย่างอิสระนั้น มีรายวิชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรข้อนี้ คือ 1. วิทยาการวิจัย 2. สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน 3. วิทยานิพนธ์ หรือสาระนิพนธ์ และรายวิชาต่าง ๆ

ข) วัตถุประสงค์ข้อที่ 2. ความว่าเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีความรู้และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมระดับสูงผสมผสานกับความรู้ภูมิปัญญาไทย เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวและโรงแรม เผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพนั้นมีรายวิชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรข้อนี้คือ 1. ไทยศึกษา 2. ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการอาหารและเครื่องดื่ม 3. ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 4. ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 5. ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดท่องเที่ยวและโรงแรม 6. ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 7. ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม 8. ภาษาอังกฤษเพื่อการโฆษณาทางการท่องเที่ยวและโรงแรม 9. ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว 10. ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการสุขภาพ

ค) วัตถุประสงค์ข้อที่ 3. ความว่าเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ศึกษาให้มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การแก้ปัญหา การบูรณาการคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีรายวิชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อนี้คือ 1. การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อออกแบบสารสนเทศทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และโรงแรม 2. การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม 3. มารยาททางสังคมของวัฒนธรรมอังกฤษ 4. ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรอง ไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการท่องเที่ยวและโรงแรม 5. สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน

ง) วัตถุประสงค์ข้อที่ 4. ความว่ามีทักษะการจัดการที่สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีรายวิชาที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ข้อนี้คือ 1. การศึกษาเอกเทศ 2. การนำเสนอผลงานทางการท่องเที่ยวและ โรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ 3. รูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทางการท่องเที่ยวและ โรงแรม 4. ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

2. เนื้อหารายวิชาเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติหรือไม่ ซึ่งคณะผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้วและเห็นว่าหลักสูตรนี้มีความสมบูรณ์ โดยเห็นได้จาก รายวิชาต่าง ๆ ที่มีทั้งภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย และเห็นได้ชัดเจนที่สุด คือรายวิชา ปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

3. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัย ทันเหตุการณ์หรือไม่ คณะผู้เชี่ยวชาญได้มีมติ เป็นเอกฉันท์ว่าหลักสูตรนี้มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ ซึ่งมีรายวิชาที่แสดงให้เห็นชัดเจน คือ 1. ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการสุขภาพ 2. ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรองและไกล่เกลี่ย ข้อพิพาททางการท่องเที่ยวและโรงแรม 3. การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อออกแบบสารสนเทศทาง ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม 4. สัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน 5. การนำเสนอ ผลงานทางการท่องเที่ยวและโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ 6. การพัฒนาตนเองเพื่องานอาชีพ ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม

4. เนื้อหารายวิชามีความเข้มข้นตามมาตรฐานวิชาชีพหรือไม่ คณะผู้เชี่ยวชาญได้ ประเมินว่าหลักสูตรนี้ ตรงตามมาตรฐานวิชาชีพมัคคุเทศก์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และในขณะเดียวกันก็มีความล้ำหน้าหลักสูตรที่ใช้ฝึกอบรมมัคคุเทศก์อาชีพด้วย

5. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับผู้เรียน และสอดคล้องกับความต้องการของ หน่วยงานที่จะรับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานหรือไม่ คณะผู้เชี่ยวชาญได้ทำการพิจารณา เนื้อหารายวิชาต่าง ๆ จากรายงานผลการวิจัยที่ได้จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนา หลักสูตร และสอบถามมัคคุเทศก์อาชีพ (หนึ่งในคณะกรรมการ) ได้รับข้อคิดเห็นว่า มีความสอดคล้องมาก ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของกรรมการผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น ๆ

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่ากระบวนการดำเนินงาน เพื่อการพัฒนาหลักสูตรก่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างผู้พัฒนาหลักสูตร ผู้บริหาร มหาวิทยาลัย ศิษย์เก่า ผู้สอน ตลอดจนสถานประกอบการต่าง ๆ ส่งผลให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในภาคหน้าได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมา วิเคราะห์เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปและข้อเสนอแนะของการวิจัย ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ ขั้นตอนการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนเริ่มแรกที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร มิสามารถละเลยไปได้ ผู้วิจัย ได้ค้นพบองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้ว่า ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์โดยผ่านกระบวนการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสังเคราะห์ ข้อมูลเพื่อช่วยสนับสนุน และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น สามารถแยกเป็นแหล่งใหญ่ ๆ ได้ 2 แหล่ง คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลภายในมหาวิทยาลัย หรือการเก็บรวบรวมข้อมูลปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งถือว่ามีผลสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร ด้วยเหตุที่หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นต้องมีความสอดคล้องกับนโยบาย ปรัชญา แนวโน้ม ทิศทาง แผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยที่ได้วางไว้ จากการสัมภาษณ์ และเอกสารต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย จึงจะทำให้หลักสูตรนั้นพัฒนาได้เร็ว และได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากผู้บริหารมหาวิทยาลัย ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และผู้ประสานงานโปรแกรมวิชา ภาษาอังกฤษ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภายนอกมหาวิทยาลัย หรือการเก็บรวบรวมข้อมูลปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้รับความรู้ใหม่จากการทำวิจัยขึ้นนี้ ซึ่งแต่เดิมนั้นผู้วิจัยคิดเพียงว่าการพัฒนาหลักสูตรนั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารมหาวิทยาลัย และ

กลุ่มผู้สอนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ที่จะเป็นผู้กำหนดทิศทางและรูปแบบหลักสูตร แต่เมื่อได้ทำวิจัยขึ้นนี้แล้วพบว่า กลุ่มบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยนั้นมีความสำคัญยิ่งต่อแนวโน้ม ทิศทาง ตลอดจนเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้วยเหตุที่หลักสูตรที่สร้างขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคม จึงต้องหยิบยกประเด็นของความต้องการที่แท้จริงของสังคมเข้ามาร่วมพิจารณา โดยการพัฒนาหลักสูตรจึงต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

ก) กลุ่มสังคม ชุมชน ศิษย์เก่าและสถานประกอบการ ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุดของการให้ข้อมูล ที่ตรงประเด็น ตรงตามความต้องการที่แท้จริงตรงตามอาชีพที่ผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วจะนำไปประกอบวิชาชีพในสายงานของตน ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร ที่ผู้พัฒนาต้องพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อสร้างโอกาสให้กับบัณฑิตของตนเองหลังจากจบการศึกษาไปแล้วเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ง่ายขึ้น

ข) เกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ได้แก่ 1. เกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการ คือเกณฑ์มาตรฐานที่เกิดจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สกอ. ได้กำหนดไว้ และ 2. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์มาตรฐานภาคคุเทศก์อาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาเป็นเกณฑ์เทียบเคียงเพื่อการพัฒนาหลักสูตร

ในขั้นตอนที่ 1 นั้น ผู้วิจัยไม่พบปัญหาใด ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 วิธีการด้วยกัน กล่าวคือ 1. การสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย 5 ท่าน ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ และได้ข้อมูลอย่างเพียงพอที่นำมาสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์ได้ 2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้สอน 5 คน สถานประกอบการ 46 คน ศิษย์เก่า 106 คน ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการนี้ต้องใช้เวลาพอสมควร แต่ทั้งนี้ก็มีปัญหาใด ๆ และ 3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรนี้ ได้แก่ นโยบาย ปรัชญา แนวโน้ม ทิศทาง การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งผลของการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยจะได้กล่าวในตอนต่อไป

จากการสำรวจความคิดเห็นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตรนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางและวิธีการของนักพัฒนาหลักสูตรที่มีชื่อเสียงหลายท่าน ได้แก่ Tyler (1949); Taba (1962); Saylor and Alexander (1974) จนได้ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ข้อมูลด้านนโยบาย ปรัชญา แนวโน้ม ทิศทางของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ 1. จากเอกสารวิสัยทัศน์และแนวทางการบริหารราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2548 -2551 และ 2. ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ผลการสำรวจข้อมูลจากเอกสารที่แสดงเป็นลายลักษณ์อักษรทางด้านปรัชญาวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของมหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลในเชิงปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต (พ.ศ. 2548 -2551) นั้น มีความสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ทั้ง 5 ท่าน โดยได้แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันและอนาคตข้างหน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตก็ยังคงยึดมั่นในปรัชญาและวิสัยทัศน์ของตนเองอย่างเหนียวแน่น ได้แก่ ข้อ 1. การเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศ 2. การเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และ 3. การพัฒนาและสร้างสรรค์บุคคลากรให้เป็นบุคคลากรที่มีความรู้

2. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาจากโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สอน 5 คน และศิษย์เก่า 106 คน และงานเอกสารการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยศึกษาถึงคุณลักษณะในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ 1. ด้านความรู้ความสามารถส่วนบุคคล ซึ่งแยกออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ก) ด้านความรู้ความสามารถทั่วไป ได้แก่ คอมพิวเตอร์ฯลฯ ข) ด้านความรอบรู้ในสาขาวิชา 2. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น และ 3. ด้านเจตคติต่อการทำงาน โดยสรุปแล้วพบว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา จากโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ

3. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากศิษย์เก่า 106 คน ผู้สอน 5 คน สถานประกอบการ 46 คน ซึ่งได้ผล ดังนี้ คือทักษะทางภาษาอังกฤษ ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่มต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยตอบว่าทักษะการพูดนั้นสำคัญที่สุด ส่วนทักษะรองลงมาได้แก่ ทักษะการฟัง การอ่าน และทักษะการเขียนนั้นสำคัญน้อยที่สุด ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้นำผลของการสำรวจมาเทียบเคียงกับเกณฑ์มาตรฐานภาษาต่างประเทศสำหรับมัคคุเทศก์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้นพบว่า ผลของข้อมูลที่ผู้วิจัยได้สำรวจนั้นมีความสอดคล้องกับมาตรฐานทางวิชาชีพ (มัคคุเทศก์) ที่ได้ตั้งไว้ กล่าวคือ ได้กำหนดทักษะ การพูด และการฟังไว้ 70 % ทักษะการอ่าน 20% และทักษะการเขียน 10 % เห็นได้ว่าทักษะที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับอาชีพทางการท่องเที่ยวและโรงแรมนั้น คือทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ สำหรับผลของข้อมูลปลีกย่อยในแต่ละทักษะที่ผู้ตอบแบบสำรวจความคิดเห็นได้ให้ข้อมูลไว้นั้น มีความสอดคล้องกันโดยค่าที่ได้ จากแต่ละกลุ่มนั้นมีค่าเฉลี่ย $x > 3.50$ ขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

4. แนวโน้มทิศทางของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม จากผู้สอน 5 คน สถานประกอบการ 46 คน ศิษย์เก่า 106 คน มาเทียบเคียงกับ ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทั้ง 5 ท่าน ซึ่งได้ข้อมูลที่สอดคล้องกัน โดยสรุปได้ว่า หลักสูตรที่สร้างขึ้นควรมีการนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ และควรมีการฝึกปฏิบัติการในสถานประกอบการจริง โดยเป็นนโยบายที่ทางผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ตั้งไว้ จึงนับว่าเป็นข้อดีของการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยที่ได้ข้อมูลที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันมากในทุก ๆ ข้อ อาจด้วยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลนั้นเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์และมีแนวความคิดทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน โดยมองเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5. แนวโน้มเนื้อหาสาระเพิ่มเติมในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม จากผู้สอน 5 คน สถานประกอบการ 46 คน และศิษย์เก่า 106 คน ซึ่งได้ข้อมูล ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ทั้ง 9 ข้อของแบบสอบถาม โดยผลเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มนั้นตอบว่าจำเป็นต้องมี ถึงร้อยละ 90 ซึ่งถือว่าเป็นข้อดีที่เป็นประโยชน์กับผู้วิจัย เพราะผู้วิจัยสามารถนำผลข้อมูลที่ได้ไปใช้ในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 ได้แก่ ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 1 ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ทำงานเป็นทีม มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร โดยคณาบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นผู้ลงนาม ซึ่งมีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรทั้งสิ้น 6 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 ท่าน นักวิชาชีพทางการท่องเที่ยวและโรงแรม 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนหลักการมัดคุเทศก์ และวิชาประวัติศาสตร์การท่องเที่ยว 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนการวางแผนการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวและโรงแรม 1 ท่าน และผู้วิจัยเองซึ่งถือว่าเป็นนักพัฒนาหลักสูตร

ในขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรนั้นถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญและมีความยุ่งยากมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยได้ตระหนักดีว่ากลุ่มผู้ร่วมพัฒนาหลักสูตรนั้นเป็นกลุ่มบุคคลที่มาจากหลายสาขาวิชาการ จึงอาจก่อให้เกิดความยุ่งยาก ลำบาก และอาจก่อให้เกิดอุปสรรคตามมาได้ เห็นได้จากการพัฒนาหลักสูตรในบางสาขาวิชาไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ ด้วยเหตุที่แต่ละท่านต่างยึดติดกับหลักวิชาการ และองค์ความรู้เดิมของตนเองอย่างเหนียวแน่น ยึดติดว่าตนเองต้องสร้างรายวิชาที่ตนเองมีความสามารถและอยากสอนเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงผู้เรียนและสังคม ชุมชนภายนอกที่ผู้สำเร็จการศึกษาจะออกไปทำงาน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัย ได้ค้นพบว่าถ้าจะดำเนินการพัฒนาหลักสูตรแบบเดิม ๆ ที่เคยทำอยู่ อาจก่อให้เกิดอุปสรรคได้ ด้วยผู้พัฒนาหลักสูตรมีองค์ความรู้ทางด้านวิชาการของตนเองอย่างดีเยี่ยม แต่ขาดองค์ความรู้ทางการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการพัฒนาหลักสูตรมาอบรมให้ข้อมูล ความรู้และข้อเสนอแนะแนวทางและวิธีการพัฒนาหลักสูตรที่ถูกต้อง โดยมีผู้วิจัยเป็นวิทยากรสนับสนุนด้วย เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งผลที่ได้ ก่อให้เกิดมุมมองใหม่และการปรับเปลี่ยนแนวความคิดเดิมของตนเองที่มีอยู่ จนก่อให้เกิดการหลอมรวมแนวความคิดของทุกคนเข้าไว้ด้วยกัน จนนำไปสู่ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรที่รวดเร็วและประสานสามัคคีด้วยถ้อยที่ถ้อยอาศัย ซึ่งแนวทางการพัฒนาหลักสูตรคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้จัดลำดับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1. การกำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยการนำผลการสำรวจข้อมูลขั้นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ผนวกกับปรัชญาทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และเกณฑ์มาตรฐานระดับบัณฑิตศึกษาของ สกอ . และเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพภาคเทคโนโลยีในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากเนื่องจากต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์และสังเคราะห์นานพอสมควรว่าจะได้ปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร ซึ่งในขั้นตอนนี้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรบางท่านยังคงสับสนกับการกำหนดปรัชญาและไม่แน่ชัดว่าจะเขียนออกมาในรูปแบบใด แต่ท้ายที่สุดคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรก็ได้รับคำแนะนำจากท่านวิทยากรจนเกิดความกระจ่างและสามารถนำมาสร้างเป็นปรัชญาของหลักสูตรได้ในขั้นตอนต่อไปคือขั้นตอนการวางวัตถุประสงค์หลักสูตรนั้น เป็นขั้นตอนที่ไม่พบปัญหาใด ๆ และใช้เวลาไม่มากเนื่องจากคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรมีข้อมูลพื้นฐานในการนำมาเขียนวัตถุประสงค์หลักสูตรอยู่แล้ว ตลอดจนเริ่มเข้าใจแนวความคิดและหลักการต่าง ๆ มากขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อได้วัตถุประสงค์หลักสูตรแล้ว คณะกรรมการได้ประชุมหารือเพื่อร่วมกันกำหนดความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการ โดยการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ที่ได้เขียนไว้ในขั้นตอนที่ผ่านมา จนได้ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการออกมาเป็น 9 ข้อด้วยกัน

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการ คณะกรรมการได้ประชุมหารือเพื่อร่วมกันกำหนดภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการ โดยการวิเคราะห์ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการ จนได้ภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการออกมาเป็น 9 ข้อด้วยกัน

ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นตอนของการกำหนดรายวิชาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนและการเขียนสังเขปรายวิชา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญยิ่ง ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยเกรงว่าจะมีปัญหาจึงได้ร่วมประชุมกับคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรทั้ง 5 ท่าน เพื่อร่วมกันกำหนดหลักการเขียนสังเขปรายวิชาต่าง ๆ และที่ประชุมได้ข้อสรุปของการเขียนสังเขปรายวิชาต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. สังเขปรายวิชาต้องแสดงประเด็นหลัก ๆ ถึงสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ในรายวิชานั้น ๆ โดยคำนึงถึงภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการเป็นสำคัญ
2. สะท้อนถึงความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบวิชาชีพ

3. สะท้อนความต้องการทางด้านศีลธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ 4. ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาในระดับสูง เช่น การแก้ปัญหา การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการคิดสร้างสรรค์ จนเกิดเป็นรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตร จำนวน 21 รายวิชา โดยเป็นรายวิชาบังคับ 5 รายวิชา และรายวิชาเลือก 15 รายวิชา และรายวิชาเพิ่มเติม (ไม่นับหน่วยกิต 1) รายวิชา และหลังจากนั้น คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ร่วมกันเขียนสังเขปรายวิชาต่าง ๆ ร่วมกัน ทั้งสิ้น 21 รายวิชา โดยได้ร่วมกันพิจารณา วิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ จนเป็นที่เข้าใจร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 5 การวางโครงสร้างหลักสูตรในการวางโครงสร้างหลักสูตรนั้นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ยึดกรอบเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สกอ. เข้ามาใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดหน่วยกิต การกำหนดรายวิชา การกำหนดแผนการศึกษา ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้มีมติร่วมกันว่าการจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมนั้น มี 2 แผนการศึกษา คือแผน ก (ทำวิทยานิพนธ์) และแผน ข (สาระนิพนธ์) ซึ่งมีหน่วยกิตรวมทั้งสิ้น 41 หน่วยกิต ประกอบไปด้วยรายวิชาบังคับ 5 รายวิชา 14 หน่วยกิต และรายวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต หรือ 5 รายวิชาในแผนวิทยานิพนธ์ และ 21 หน่วยกิต หรือ 7 รายวิชาในแผนสาระนิพนธ์

ขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การประเมิน (วิพากษ์) หลักสูตร ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ๆ คือ

1. การศึกษาความเป็นไปได้ (ความพร้อม) ของการบริหารหลักสูตร ซึ่งใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ในประเด็นความพร้อม ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1. ความพร้อมด้านบุคลากรตามเกณฑ์ที่ ทางสกอ. กำหนดไว้ 2. ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก 3. ความพร้อมด้านงบประมาณ และ 4. ความร่วมมือกับสถานประกอบการและหน่วยการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในและ

ต่างประเทศ ซึ่งปรากฏว่ามหาวิทยาลัยมีความพร้อมทุก ๆ ด้าน ความพร้อมของมหาวิทยาลัย ทั้ง 4 ด้านนี้ อาจก่อให้เกิดผลดีในอนาคตข้างหน้าต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่กำลังพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ทุกคณะ และหลากหลายสาขาวิชาที่เป็นจุดเด่นของทางมหาวิทยาลัย

2. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพหลักสูตรนั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการประเมินคุณภาพ หลักสูตร 2 ขั้นตอน คือ

2.1 การประเมินโดยคณะอำนาจการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่าย วิชาการคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ทั้ง 6 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ทบทวน และ ประเมินผลงานของตนเองในแง่หลักการทฤษฎี และความเป็นไปได้ของการปฏิบัติภายใต้บริบท ทางสังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและองค์กรวิชาชีพ

2.2 การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยตระหนักดีว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญที่สุดและมีคุณค่าต่อการปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างหลักสูตร จากข้อกำหนดและ แนวทางการปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตนั้น ในขั้นตอน การประเมินคุณภาพหลักสูตรนั้นจะใช้วิธีการวิพากษ์หลักสูตรจากคณะกรรมการทั้งภายในและ ภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้กำหนดไว้ 7 ท่าน ด้วยกัน คือ 1. นักพัฒนาหลักสูตร 1 ท่าน 2. มัคคุเทศก์อาชีพ 1 ท่าน 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 1 ท่าน 4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 ท่าน 5. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทั้งในอดีตและปัจจุบัน 3 ท่าน ได้แก่ อธิการบดี รองคณบดี ฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และที่ปรึกษาฝ่ายพัฒนาหลักสูตรโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ 1 ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 1 ท่าน และผู้ประสานงานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ทำให้ได้เห็นจุดเด่นและจุดด้อยของ หลักสูตร ดังนี้คือ

จุดเด่น หรือ จุดแข็งของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรใหม่ที่ยังไม่มีที่ใดเปิดมาก่อน
2. ชื่อหลักสูตรมีความเหมาะสมและบ่งบอกถึงสาขาวิชาอย่างชัดเจน
3. วัตถุประสงค์หลักสูตรทั้ง 4 ข้อมีความชัดเจนและตรงตามกรอบการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ในหัวข้อการประเมินวัตถุประสงค์ 6 ด้าน
4. ระบบการศึกษาได้จัดการศึกษาไว้ 2 แผนการศึกษา ถือว่าดีเป็นการเอื้อประโยชน์ให้ผู้ศึกษาได้เลือกตามความต้องการของตนเอง
5. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัย ทันเหตุการณ์
7. เนื้อหารายวิชามีความเข้มข้นตามมาตรฐานวิชาชีพ
8. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับผู้เรียนและสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน
9. มีแผนการประกันคุณภาพหลักสูตร ที่ละเอียด ชัดเจนดี
10. มีแผนการพัฒนาคอร์ส

จุดด้อย หรือจุดอ่อนของหลักสูตร

1. หลักสูตรที่พัฒนามีความแข็งแกร่งเกินไป ดูได้จากมีรายวิชาบังคับ 23 หน่วยกิต จากหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร 41 หน่วยกิต ทำให้ไม่เป็นไปตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความต้องการและมีความจำเป็นที่ต้องการนำความรู้ในรายวิชาต่าง ๆ กลับไปใช้ในการทำงานต่างกัน
2. จากเหตุผลข้อที่ 1 อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการหลักสูตรในอนาคตได้ เนื่องจากถ้าขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญในรายวิชาบังคับ อาจทำให้ไม่สามารถเปิดสอนได้
3. จำนวนรายวิชาในหมวดวิชาเลือกมีน้อยเกินไป ต้องมีการเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดทางเลือกแก่ผู้ศึกษา หรือ Issues ใหม่ ๆ เข้ามาจึงจะทำให้หลักสูตรน่าสนใจ

ซึ่งหลังได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญแล้วคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้นำข้อมูลที่ได้รับไปปรับหลักสูตรที่พัฒนา จึงออกมาเป็นหลักสูตรที่มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ในอนาคต

สำหรับขั้นตอนการวิพากษ์หลักสูตรนี้ไม่พบปัญหา และอุปสรรคใด ๆ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยใช้วิธีการวิพากษ์หลักสูตรนั้น อาจเกิดความลำบากในช่วงของการเตรียมการและการดำเนินการ ตลอดจนการใช้งบประมาณสูงกว่าวิธีการอื่น ๆ แต่ทั้งนี้วิธีการวิพากษ์หลักสูตรกลับทำให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ข้อมูลเชิงลึก ละเอียด และมีคุณค่ามาก และเป็นโอกาสให้คณะกรรมการผู้พัฒนาหลักสูตรและคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรได้มีการปฏิสัมพันธ์ ชักถาม ตอบโต้ ในสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างข้อสรุปร่วมกัน จนก่อให้เกิดหลักสูตรที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

กล่าวสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร และขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความเป็นไปได้ (ความพร้อม) ในการบริหารหลักสูตรและการประเมินคุณภาพหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วย ชื่อหลักสูตร ชื่อปริญญา หน่วยงาน

ที่รับผิดชอบ ปรัชญา และวัตถุประสงค์หลักสูตร กำหนดการเปิดสอน คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา ระบบการศึกษา ระยะเวลาการศึกษา การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา อาจารย์ผู้สอน จำนวนนักศึกษา สถานที่และอุปกรณ์การสอน ห้องสมุดงบประมาณ รายละเอียดหลักสูตรประกอบไปด้วย จำนวนหน่วยกิตรวม โครงสร้างหลักสูตร รายวิชา สังเขปรายวิชา และแผนการศึกษา ซึ่งถือว่าครอบคลุมและมีลักษณะสอดคล้องกับงานของ นิลพันธุ์ (2540) ได้ประเมินหลักสูตรผู้กำกับการของสถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ กองบัญชาการศึกษา พบว่า วัตถุประสงค์หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมภายนอกและสภาวะแวดล้อมภายในเนื้อหาสาระของรายวิชาต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้เรียน สำหรับการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และโครงสร้างหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสม ด้านเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้ารับการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดสรรงบประมาณมีความเพียงพอ การจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน การวัดผล ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติทั่วไปและคุณลักษณะทางด้านการปฏิบัติงานในหน้าที่ตรงตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรในระดับมาก กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการฝึกอบรม

นอกจากนี้แล้ว ชนนนาถ (2548) ได้ประเมินหลักสูตรเหล่าทหารต้นหน สาขาวิชาบังคับ การบินของโรงเรียนจ่าอากาศ พบว่า จุดประสงค์หลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้นำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพจิตที่ดี และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของกองทัพอากาศในระดับมากที่สุด ด้านโครงสร้างหลักสูตร ระยะเวลาที่ใช้ศึกษา ตลอดหลักสูตร จำนวนชั่วโมงและหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน จำนวนวิชาในหมวดวิชาชีพ รายวิชาในหมวดวิชา มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ในระดับมาก ด้านเนื้อหาหลักสูตร เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หลักสูตร เนื้อหารายวิชา เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ เนื้อหารายวิชา มีความสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานที่จะรับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงาน เนื้อหา มีความเข้มข้นตามมาตรฐานวิชาชีพ ความพร้อมของสถานที่ปฏิบัติการ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอน เพียงพอต่อผู้เรียนและทันสมัยในระดับมาก